ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1171

7.VI 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН СТРИП
РОБИН ХУД

RIPLEY

Веровали или не!

ЖАН ЛАКОМБ

КОЖАР ИЗ ПАРИЗА КОЈИ НИКАД ДОТАД НИЈЕ ВИДЕО МОРЕ, БЕЗ ИЧИЈИХ САВЕТА И ИКАКВОГ ПРИРУЧНИКА, САГРАДИО ЈЕ ЈЕДРИЛИЦУ ДУГАЧКУ 5,5 МЕТАРА И ЊОМЕ ПРЕПЛОВИО АТЛАНТИК ОД ЛАС ПАЛМАСА, НА МАЈОРКИ, ДО САН ХУАНА У ПОРТОРИКУ. ПЛОВИДБА ЈЕ ТРАЈАЛА 69 ДАНА — ОД 15. НОВЕМБРА 1955. ДО 21. ЈАНУАРА 1956.

3 КУЛЕ У ЛУКСЕМБУРГУ

ПОДИГНУТЕ КАО ДЕО ГРАДСКИХ ЗИДИНА, ГОДИНАМА СУ СЛУЖИЛЕ КАО ЗАТВОР. НА КУЛАМА НЕМА НИ УЛАЗНИХ ВРАТА НИ СТЕПЕНИЦА — ЗАТВОРЕНИЦИ И ХРАНА ЗА ЊИХ ПОДИЗАНИ СУ ДО ЋЕЛИЈА КОНОПЦЕМ.

ФРАНЧЕСКО ПОДЕСТИ

(1800–1895) ЧУВЕНИ ИТАЛИЈАНСКИ СЛИКАР БИО ЈЕ ТОЛИКО РАСЕЈАН ДА НИЈЕ МОГАО ДА ЗАПАМТИ СВОЈЕ ИМЕ И АДРЕСУ.

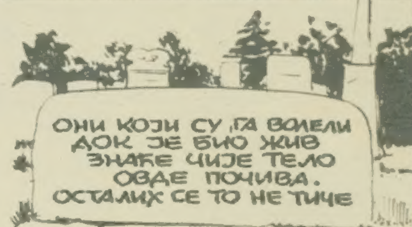

ЈЕДАН СВЕЋЊАК

У ОПШТИНСКОЈ КУЋИ У БРЕМГАРТЕНУ (ШВАЈЦАРСКА) ИЗРАЂЕН ЈЕ КАО ПОПРСЈЕ ЈЕДНЕ ЧИСТАЧИЦЕ КОЈА ЈЕ У ОПШТИНИ РАДИЛА ГОДИНАМА.

НАОЧАРИ

ЋЕЛЕСТЕ ДИ ПЈЕТРОПАОЛО ИЗ ЧИКАГА ПАЛЕ СУ СА 4. СПРАТА И НИСУ СЕ РАЗБИЛЕ.

ЕПИТАФ

НА ЈЕДНОМ ГРОБУ НА ГРОБЉУ У ХАРТФОРДУ (САД).

1171/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● прашак за зубе први помиње римски писац Плиније Старији који је живео у првом веку, у свом делу „Историја природе“.

● птице које крокодилима чисте зубе помиње још Херодот.

● реч мени долази од италијанске речи минута, што значи списак. То је у ствари списак јела која се могу добити у једном ресторану.

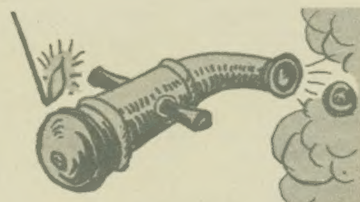
● француски књижевник Пјер Лоти узео је овај псеудоним за време свог бављења на острвима Океаније, према цвету који тамо расте.

● у њујоршком Националном музеју налазе се две хиљаде бележница испуњених многобројним прибелешкама, скицама и формулама чувеног проналазача Едисона.

● године 1450. у Венецији је био начињен топ чија је цев била савијена под углом од 90 степени, да би се из њега могло, иза угла, пуцати из једне улице у другу.

● тензиометар је врста специјалног динамометра који се у ваздухопловству употребљава за мерење затегнутости жица и затега.

● стручњаци Савезног института за истраживање тла у Хановеру проучавају сада један необичан предлог. Наиме, они покушавају да истраживањем тла око града Ландау као и неких других области око реке Рајне реше проблем грејања градова врућом водом. Претходна истраживања су

показала да у крајевима око Рајне на дубини од 1.000 метара температура износи од 70 до 90 степени за разлику од других области у којима је само 30°. Цео поступак, уколико за то буде постојала стварна могућност, изгледао би овако: у унутрашњост Земље упумпала би се хладна вода која би се тамо загревала и касније се потискивала нагоре. Тако би се добио природан џиновски бојлер у којем би се стално загревала огромна количина воде.

● постоје седамдесет и две врсте голубова.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

1171/3

НАШИ НАЈМЛАЂИ РАТНИЦИ

Фана обара агента

НИЈЕ ИМАЛА ВРЕМЕНА ДА ПРОБУДИ ДРУГОВЕ, А АКО ПУЦА МОЖЕ ЈЕ ЧУТИ НЕПРИЈАТЕЉ. ДЕВОЈКА СЕ ОДЛУЧИЛА ЗА ТРЕЋЕ — НАПАШЋЕ ШПИЈУНА РУКАМА.

Снег се беласао у хладној фебруарској ноћи. Усред шуме, на стражи се налазила Фана Кочовска. Њени другови из батаљона „Стеван Наумов" уморни од пешачења и непрекидних борби, спавали су у чобанским колибама. Патроле су послали у извиђање јер им је последњих дана непријатељ стално био за петама. У јеку је била бугарска офанзива на Црну Траву.

Фана је стиснутих очију, кроз снег који је непрекидно падао, осматрала околину. Борила се са сном: иако уморна успела је да остане будна јер је знала да од тога зависе животи њених другова.

Неко долази

Тишина иза ње. Тишина испред ње.

Зашто се патрола још не враћа?

Заклоњена иза једног дрвета зурила је око себе кад се одједном тргла. Најпре није знала да ли је нешто чула или је можда задремала. Сва се претворила у уво. Час јој се чинило да шкрипи снег, час да гране пуцкетају под дебелим наслагама снега. Можда се патрола враћа?

Наступила је тишина. Фана се нагла напред, сва у грчу ишчекивања. Опет се зачуло шкрипање снега. Сад је била сигурна да неко иде.

—Марко! — тихо је позвала. Али, одговора није било. С пушком на готовс Фана је гледала около, али ништа није могла да види. Брзо је одлучила: мора да промени место. У неколико скокова нашла се иза једне хумке снега. Погледала је напред и тргла се од изненађења. На неколико метара спазила је црну силуету.

Човек је ишао опрезно Као да се прикрадао. Или, можда, због дубоког снега.

У једном тренутку је застао, као да је ослушкивао, а онда поново кренуо кроз снег.

Шта да радим? — грозничаво је размишљала Фана. — Пустићу га близу да видим ко је... Изгледа да није неко од наших. Да пробудим другове, немам времена. Да пуцам, чуће ме Бугари који су сигурно у близини.

Непознати се опрезно приближавао Фани и чобанским колибама у којима су спавали уморни борци. Кад се нашао сасвим близу места на коме се скривала Фана, девојка се као пантер бацила на њега. Човек је изгубио равнотежу.

Заједно су пали у снег и почели да се рву.

У мртвој тишини

Фана је ударила непознатог својим малим песницама док је он покушавао на све начине да је ухвати за враг.

Котрљали су се по сувом снегу да ниједно није ни гласа пустило од себе јер се свако бојало да би оном другом могла стићи помоћ.

Док је снег падао на њих, један одрастао човек и једна 17-годишња девојка борили су се на живот и смрт! Фану је испунила нека натчовечанска снага. У једном тренутку осетила је пушку испод себе. Успела је да је дохвати и скочи на ноге. Зарила је непознатом цев испод ребара и наредила:

— Предај се или пуцам!

Човек је дигао руке увис.

Фана је стала иза њега с пушком уперeном у његова леђа.

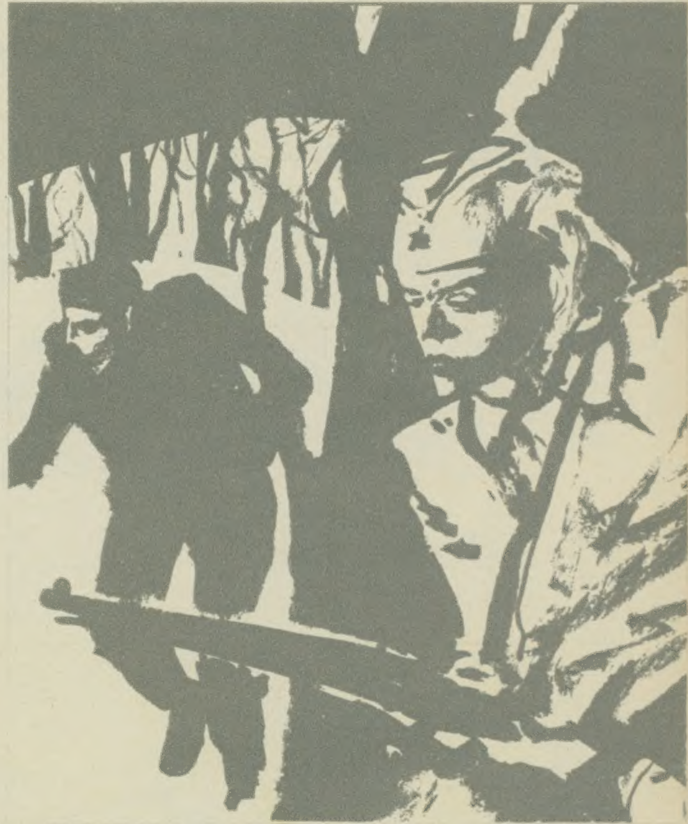
— Напред! И да ниси покушао да бежиш! — припретила му је.

Одвела је непознатог у штаб Батаљона и пробудила другове.

Дошљак је ускоро признао да су га послали Бугари са задатком да уништи штаб Батаљона и тако олакша посао око ликвидације партизана.

Фана Кочовска-Цветковић, рођена је 27. јула 1927. у селу Лавци код Битоља. У партизане је отишла 1941. као четрнаестогодишња девојчица! Данас ради у Собрању Македоније, у Скопљу. Народни је херој.

ЧОВЕК С ПРАЗНОМ ПУШКОМ

НА СТАЗИ ИЗМЕЂУ ДРВЕЋА И ЖБУЊА ПОЈАВИО СЕ НЕМАЦ. МАКСИМ СЕ ОБРАДОВАО, АЛИ ПРЕРАНО...

Нервозним покретима пребирао је по џеповима и торбици. Узалуд. Није било ниједног метка. Окренуо се око себе. Лево од њега, на неколико метара, једна другарица, заклоњена иза обореног дрвета, пуцала је из машинке. Од ње није ни вредело тражити муницију јер им меци нису исти. Допузао је до једног друга.

— Дај ми неки метак — све сам испуцао...

— Немам ни ја много — одговорио му је борац и пружио пет зрна. Максим је ставио метке у магацин пушке и вратио се на своје место. Почео је пажљиво да нишани и пуца у Немце који су се тог дана у борби код Гацка, жилаво бранили. Кад је испало и последњи метак, замислио се. Шта да ради без муниције?

Донео је одлуку. Полако је устао стежући празну пушку и погурен, да не ода положај, пошао према шумској стази. Док је полако и опрезно корачао путељком према непријатељској позадини, прижељкивао је само једно: да наиђе на какввог осамљеног Немца.

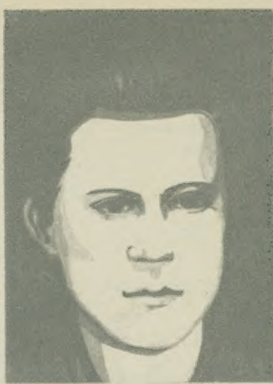
Један, два, три...

Напустио је шумску стазу и зашао за један жбун поред којег се дизало снажно гранато дрво. Одавде је имао добар поглед на стазу.

Чекао је, чекао, а нико да наиђе. Био је већ нестрпљив јер се борба настављала и даље несмањеном жестином, а он је беспомоћан чучао у шуми. Одједном је зачуо пуцкетање гранчица, а онда је и грање почело да се помера. Неко је долазио.

На стази, између дрвећа и жбуња, појавио се Немац. Максим се обрадовао. Та-

КАПЕТАН КАО ДА ЈЕ ОСЕТИО ДА ЈЕ ПОСТАО НЕЧИЈА МЕТА, БРЗО ЈЕ НЕСТАО ИЗА ЗАКЛОНА.

Другог метка није било

Лежећи иза камена Миланка је пажљиво осматрала противнички грудобран испред себе. Пуцала је само кад би јасно у мушици ухватила непријатељског војника. Немци, међутим, нису морали да штеде муницију. Њихови митраљези ућутали би само док је посада мењала реденике. Борба код Мајура 1942. одужила се.

У једном тренутку Миланка је приметила немачког капетана. Нанишанила је, али непријатељски официр као да је осетио да је постао нечија мета нестао је брзо иза заклона, као што се и појавио.

У последњем тренутку Миланка је олабавила прст на обарачу. Њена пушка није опалила.

— Ипак ћу те сачекати — зарекла се осамнаестогодишња сељанка. — Биће ти ово последња борба.

Али, капетан се више није појављивао и Миланку је почело да обузима нестрпљење. Кајала се што одмах није пуцала, да би се следећег часа питала шта би било да је промашила. Приљубила је образ уз кундак пушке. Кажипрст је спреман лежао на обарачу. Преко мушице осматрала је грудобран. Од капетана ни трага.

Стари пањ

Полако се придигла не скидајући око са положаја Немаца.

—Куд ћеш? — зачула је глас командира за собом.

— Тражим боље место — одговорила је и погнута кренула према левом крилу Батаљона које се протезало између дрвећа на ивици шуме.

— Чувај се! — добацио јој је командир.

— Не брини! — одговорила му је и наставила напред. Одједном је запраштало с непријатељске стране. Девојка се бацила на земљу, мало се притајила а онда почела да пузи. Испред је угледала један пањ. Пришла му је пузећи и сместила се између дебелог корења које је вирило из земље.

Кад је погледала напред, срце јој је закуцало јаче. Одавде је имала много бољи поглед.

Наместила се удобније иза широког пања, мало натрулог на једној страни, полако подигла пушку. Лакат леве руке наслонила је на избочину пања и чврсто стегла пушку, прислонивши је уз образ.

Не смем да промашим!

Поглед јој је клизнуо преко цеви и зауставио се на мушици. Пажљиво је нанишанила. Знала је да не сме да промаши. Други пуцањ није долазио у обзир.

Готово није дисала.

Кад се капетан појавио иза заклона, у истом тренутку, у делићу секунде, Миланка је повукла обарач.

Пушка је грмнула. Истовремено се проломио крик смртно погођеног немачког капетана.

Искористивши тренутак забуне Немаца, напустила је место иза пања и брзо отпузила натраг, на ранији положај.

Да то није учинила, ко зна да ли би остала жива јер су Немци ускоро засули страшном паљбом место на којем је она малочас била.

С пања је летело иверје на све стране.

Миланка — Мирка Кљајић рођена је 1924. године у Старом Селу, Хрватска. У НОБ је ступила 1941. Погинула је 22. јануара 1943. код Јошавице, Глина. Народни је херој. **Сл. Поповић**

ман се спремао да скочи на њега, кад се појавио још један.

— Напашћу овог! — променио је одлуку Максим, али још није ни завршио мисао а помолио се трећи, па четврти Шваба! Непријатељски војници корачали су на раздаљини од метар-два, као извидница. Међутим, Максим није хтео да одустане од одлуке да набави муницију.

Мој је шмајсер

Готово је престао да дише кад је први Немац прошао поред жбуња иза којег је чучао, згрчен, спреман за акцију. Пропустио је и другог, затим и трећег. Кад је четврти Немац пролазио поред њега, скочио је као опруга и свом снагом замахнуо пушком коју је држао за цев.

Војник се без гласа строштао на земљу. Максим му је брзо прискочио, бацио своју пушку и дохватио нови шмајсер. Откочио је оружје и кад су се Немци окренули да виде шта се то позади дешава, дочекала их је смртоносна ватра.

Брзо је притрчао, скинуо с њих оружје, фишеклије и торбице са шаржерима, пребацио их преко рамена и пожурио да помогне својим друговима.

Максим Кујунџић, земљорадник, рођен је 1923. године у Челебићу, крај Мостара. У НОБ је ступио 1941. Погинуо је у јесен 1944. код Невесиња. Проглашен је за народног хероја.

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ

Л. СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО ПОВЕРЉИВО

НАРОДЕ САРМАТСКИ! ПРОГЛАШАВАМ ДА СЕ УКИДАЈУ СВИ РАНИЈИ ЗАКОНИ И УВЕДЕ НОВИ! ПРВИ НОВИ ЗАКОН ГЛАСИ: САРМА САРМАТИМА! ЈЕ Л' ВАЖИ?

ЖИВЕО! ТАКО ЈЕ!

ДОСТА НАМ ЈЕ САМО ТАЈ ЈЕДАН ЗАКОН!

ИДЕМ ОДМАХ ДА ЈАВИМ ЖЕНИ ДА ПРИСТАВИ...

Идућег петка: ШТА СЕ КУВА У КОНСТАНТИНОПОЉУ!

ЧУВАЈ МИ БРАТА!

Човек у беспрекорно испегланој униформи мајора совјетске армије полако је корачао улицом. Једва да је превалио тридесету. Али иако млад, имао је висок официрски чин. Пролазницима нису могла промаћи ни два Орде на хероја Совјетског Савеза која је носио на грудима.

Мајор је стилно задржавао поглед на рушевинама зграда и људима који су их рашчишћавали. Фронт је био доста далеко и живот се полако враћао у разорени град. Изненада се једна снажна рука спустила на његово раме.

СУСРЕТ У ГРАДУ

— Арсењка, јеси ли то ти?! — чуо је глас иза својих леђа и нагло се окренуо.

Пред њим је стајао човек његових година, такође у официрској униформи.

— Карпоносов!? Карпоносов, главом и брадом! Друже стари, жив си! — лицем младог мајора разли се широк осмех.

Последњи пут видели су се неколико година пред II светски рат када су им на завршетку пилотске школе, коју су заједно похађали, раздељене дипломе. Као потпоручници-пилоти прекомандовани су у различите јединице.

Арсеније Ворожејкин је завршио пилотску школу са одличном оценом коју су могли да заслуже само изузетно способни питомци. У II светском рату постао је један од најпознатијих пилота Совјетског Савеза. За нешто више од четири године борби имао је 51 ваздушну победу! Када је средином априла 1945. године добио своје прво одсуство рат је још трајао. Додуше, било је питање времена када ће Немачка капитулирати јер су се борбе већ увелико водиле на немачкој територији. Све немачке резерве биле су утрошене. Бензина је било још само за авионе са изврсним машинама.

ОБЕЋАЊЕ

— Да свратимо на по једну чашицу? — предложи Карпоносов.

Ворожејкин се сложио. Упутили су се у оближњу кафаницу. Дуго су препричавали успомене из рата и школе. Када је у разговору Ворожејкин споменуо Карпоносову број своје ескадриле, овај је нагло заћутао. Размишљао је неколико тренутака а онда се обратио старом другу шарајући прстом по столу.

— Знаш шта, Арсењка, код тебе је прекомандован мој млађи брат Јуриј. Тек је завршио школу. Млад је, неискусан а ватрен. Бојим се лудо ће погинути. Молим те, припази на њега. Он ми је све...

Ворожејкин је обећао да ће пазити на „малог". Упознао га је одмах по повратку са одмора. Младић је дошао на рапорт.

— Друже команданте, потпоручник Јуриј Карпоносов јавља се на дужност. Дошао сам пре седам дана али вам се нисам могао јавити јер нисте били ту.

Ворожејкин ничим није показивао да зна с ким говори.

— Добро, — одговорно је младићу — сутра идемо у патролу. Само нас двојица. Свако ће летети на јаку. Без мог одобрења не смеш ступати у борбу с Немцима!

ВОРОЖЕЈКИН ЈЕ ДОЗВОЛИО ДА МУ СЕ НЕМАЧКИ МЕСЕРШМИТ САСВИМ ПРИБЛИЖИ А ОНДА ЈЕ, ЛЕТЕЋИ БРЗИНОМ ОД 700 КМ НА ЧАС, ИСПУСТИО ТОЧКОВЕ И ВАЗДУШНЕ КОЧНИЦЕ СВОГ ЈАК-а.

ЈУРА, ВРАЋАЈ СЕ!

У рано јутро, 30. априла 1945. године Ворожејкин и Јура Карпоносов су узлетели. Њихови јакови били су у то време најбољи совјетски ловци. Врло покретљиви могли су да лете брзином и до 700 км на час.

Кружили су над фронтом више од пола часа. Све је било мирно. Ворожејкин је већ помишљао да се врате када му је пажњу привукао одсјај метала на сунцу.

Препознао је немачки апарат — млазни ловац месершмит 262. Био је наоружан са четири топа и бржи од јака који је имао само један топ.

Са неискусним младићем, кога је морао да штити, и да мисли више о њему но о маневарској борби, Ворожејкин је схватио каква им опасност прети.

— Јура, враћај се на земљу! Ја ћу остати да га задржим — послао је младићу поруку преко радио-везе.

На његово запрепашћење млади Карпоносов наставио је да лети у сусрет Немцу. Са даљине од 150 метара пилот месершмита засуо га је митраљеским рафалима и као сабљом пресекао крило његовог авиона. Ворожејкин није могао ништа да учини. Младићев јак је почео да пада на земљу као камен.

Арсеније је испратио Јуру Карпоносова тужним погледом. Био је огорчен на себе: толико је желео да сачува младића а већ на првом лету послао га је у смрт. Није смео да га води, није смео...

Али времена за оклевање и туговање није било. Сада је требало спасавати сопствену главу. Немац је долазио у сусрет Ворожејкину. Спасти се, али како? Месершмит је био бржи и јачи од његовог јака а растојање између њих исувише мало да би могло било шта да се учини.

НЕМАЦ ЈЕ НАСЕО

Покушаћу бекством хоризонталним летом. Ако покуша да ми приђе одозго или одоздо изгубиће у времену због маневрисања, закључио је Ворожејкин. У међувремену ћу већ нешто смислити.

Немац је појурио за њим. Уживао је у игри мачке и миша. Хтео је да се приближи јаку на само 100 метара и онда да га докрајчи. Можда овакву прилику више не ће имати у својој летачкој каријери.

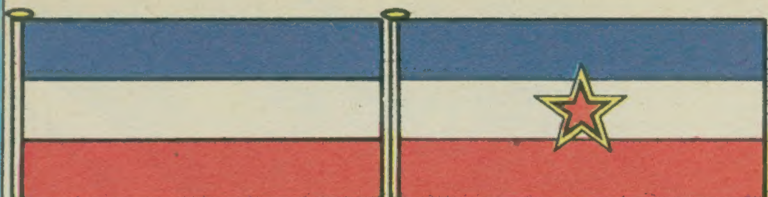
Месершмит и јак су летели у истом нивоу један иза другога брзином од преко 700 км на час. Изненада, Ворожејкину је пала на памет спасоносна идеја. Када се Немац томе најмање надао, Арсеније је нагло испустио точкове и ваздушне кочнице! Јак се затресао и почео да се подиже у трзајима! Личио је на човека који се пење степеницама. Немац је у пуној брзини пролетео испод њега и нашао му се тачно на мети. Прст је сам притиснуо обарач митраљеза. Арсеније Ворожејкин га није подизао док и последњи метак из митраљеза није био испаљен. Месершмит је букнуо и почео да пада.

Када је Ворожејкин слетео на земљу и изишао из авиона био је сав у голој води. Мрачно је гледао испред себе. Није испунио обећање дато другу. Тугу је сменила љутња кад му је ађутант ескадриле рекао да је Јура искочио падобраном и да је жив. Сместа га је позвао на рапорт.

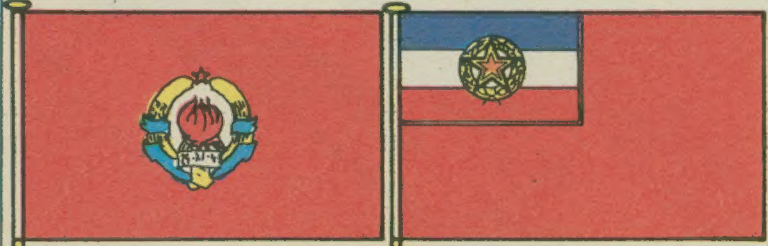
— Зашто ти, вражји сине, не слушаш наређења?! Јесам ли ја рекао да се вратиш на земљу?! Три дана затвора! А после ћемо видети... Нема али..!

Тек касније, када се смирио, Ворожејкин је сазнао да га Јура није чуо јер му је радио-пријемник отказао пред сусрет са Немцем. Тек тада је Ворожејкин могао да се радује својој ничим непомућеној педесет другој победи.

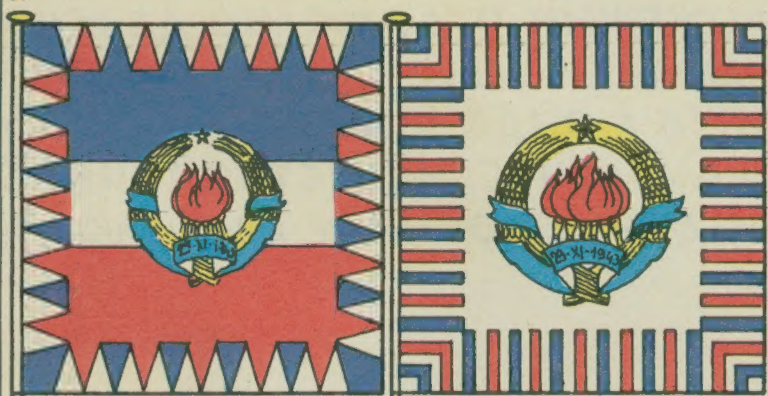
В. Т.

Застава Југославије са данашњим распоредом боја усвојена је 1918. године. Победа народноослободилачке борбе донела је битну измену — црвену петокраку као симбол слободе и нових друштвених односа. Од тада застава није претрпела никакве измене.

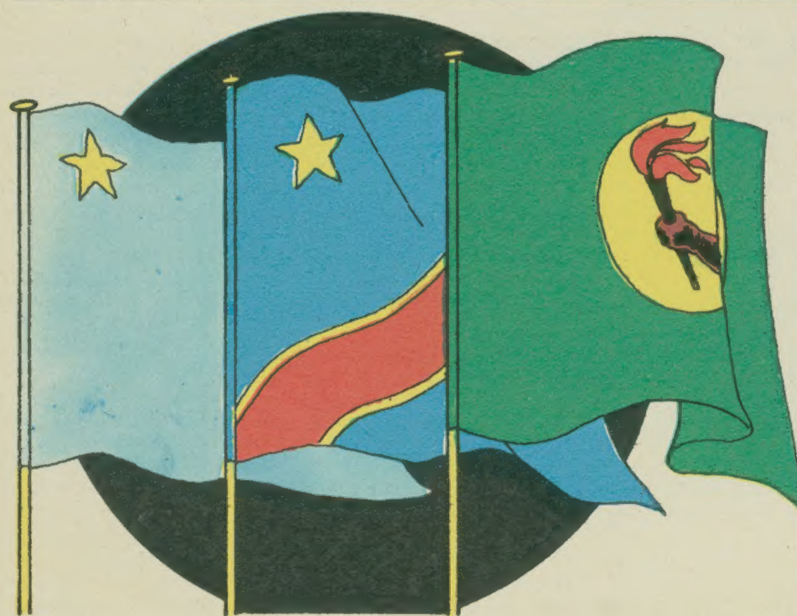

Бродови Југословенске ратне морнарице поред заставе ЈРМ која се вијори на крменом јарболу **(десно)**, истичу и прамчану заставу на прамцу брода **(лево)**.

Командна застава Председника Републике квадратна је, има државни грб у средини и обрубљена је троугловима у бојама националне заставе **(лево)**, а командна застава државног секретара за послове народне одбране има државни грб на средини поља са пругастим тробојним оквиром **(десно)**.

Готово да нема земље у свету која се не користи ширим системом застава. У Југославији се осим заставе СФРЈ и застава социјалистичких република користе и војнопоморске, командне и ранговне заставе и командни пламенци.

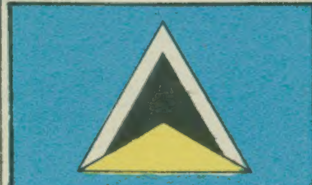

Земље које су доста касно стекле независност често мењају заставе у потрази за оном која им највише одговара. Тако је бивши Белгијски Конго, данашњи Заир, од 1960. године изменио три заставе. Последња **(прва здесна)** симболизује пламен слободе у делу света, некада познатом под називом „црна Африка".

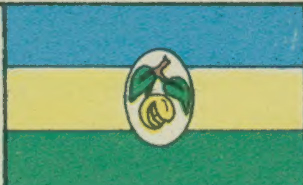
ИСТОРИЈСКЕ ЗАСТАВЕ

Државе састављене из више савезних јединица редовно користе систем застава за свaку јединицу у свом саставу. На слици су заставе совјетских република: Туркменије **(a)**, Русије **(b)**, Литваније **(c)**, Киргизије **(d)** и Јерменије **(e)**.

Застава Св. Луције, придружене државе Великој Британији, усвојена 1967. године, носи представу плавог мора, жуте плаже и црне стене.

Гранада, која је недавно стекла независност, имала је као придружена држава Великој Британији заставу са представом ораха.

Антигуа, још једна придружена држава Велике Британије, има заставу из 1967. Застава је изабрана на конкурсу између 600 предлога.

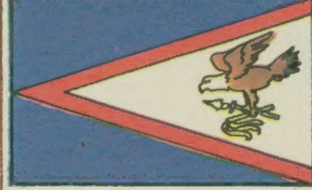
Застава острва Св. Китс и Невис са три усправне пруге и три палмине гране подсећа на три острва која су првобитно чинила државу.

Ангвила се налазила у унији са Св. Китсом и Невисом до 1970. године када се одвојила и усвојила сопствену заставу.

Папуа и Ново-Гвинејска територија под старатељством Аустралије до била је 1962. године незваничну заставу.

Застава америчке Самое представља америчког орла са скиптром и топузом маорског поглавице.

Заставу Америчких пацифичких острва замислио је двадесет двогодишњи Гонзало Сантос. Застава је усвојена 1962. године.

Застава Суринама, Холандске Гијане, са пет звездица представља 5 главних раса међу становницима колоније.

У свету се још увек налазе мање територије које су или зависне од матичне, колонијалне, земље, или су са њом у посебним односима. Све оне имају живописне националне заставе.

СИМБОЛ СЛОБОДЕ

a

b

c

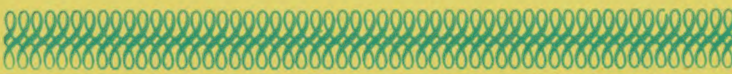

d

e

Заједничко свим заставама је симболика садржана у представама на застави. Осим тога, у разним земљама постоји протокол којим се одређује понашање у вези са заставом. Тако у појединим државама застава не сме да се истиче ноћу или по лошем времену. Ако се истиче ноћу мора да буде добро осветљена. Димензије сваке заставе тачно су прописане а сви подаци о изгледу записани у уставу сваке земље.

a

b

c

Сједињене Америчке Државе, имају велики број федералних држава од којих свака има читав систем декоративних застава. Застава Мериленда **(a)** потиче од лордова Балтимора, власника територије, док застава Алабаме **(b)** подсећа на учешће државе у сецесионистичком рату на страни Југа. Застава Колорада **(c)** усвојена је 1911. године док је 1925. године усвојена застава Новог Мексика **(d)**. Ова задња носи симбол сунца у бојама шпанске заставе и сматра се једном од најлепших застава. Застава Калифорније **(e)** потиче из 1846. када је ова држава кратко време била независна.

Међународни Црвени крст има свој систем застава са ознаком црвеног крста **(a)**, а за муслиманске земље са ознаком полумесеца. Изузетак је Иран са лавом и сунцем **(b)** и СССР са црвеним крстом и полумесецом **(c)**.

ХИМАЛАЈСКЕ ДРЖАВЕ

Сиким, Непал и Бутан (на слици: здесна налево) имају заставе које говоре о занимљивој прошлости ових држава. Застава Сикима има у средини будистички точак закона и мењана је неколико пута. Застава Непала једина на свету није правоугаоног облика. Застава Бутана потиче од царске заставе Кине.

МАЛЕЗИЈА

Малезија се састоји од савезних државица, углавном феудалних, међу чијим владарима се бира краљ Малезије. Свака државица има своју заставу али не постоји обавеза да се уз њихове заставе истиче и застава федерације. На сликама доле и десно су заставе тих државица:

Саравак

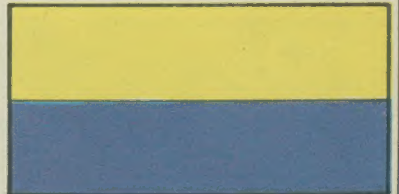

Сабах

Пенанг

Малака

Тренгану

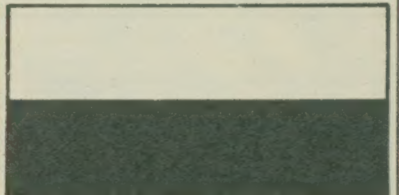

Селангор

Перлис

Џохоре

Перак

Кедах

Паханг

Келантан

Негри Сембилан

КРАЈ

ЗАТРПАНИ

— ПРЕ НЕКОЛИКО МИНУТА СУЗИ И ЈА ДОНЕЛИ СМО ОДЛУКУ ДА ПРЕСЕЧЕМО ВЕНЕ — ЈАВИО ЈЕ ЖАК-МЕР. — ИЗГУБИЛИ СМО СВАКУ НАДУ, ВАЗДУХ ЈЕ ПОЧЕО ДА НАМ НЕДОСТАЈЕ...

Скопље, 28. јула 1963. године, девет часова пре подне. Трећи је дан од земљотреса. Сунце немилосрдно пржи. У ваздуху се осећа мирис лешева. С времена на време земља још подрхтава.

Наша спасилачка екипа стигла је пред рушевине хотела „Македонија". Мој друг из екипе Градске службе спасавања Мирко Царан, лекар из Београда, приметио је синоћ док је булдожер рашчишћавао рушевине, црни отвор — светларник. Понадали смо се да доле може бити живих и одлучили да то проверимо.

Дежурни официр, који је руководио акцијом спасавања и рашчишћавања, међутим, не дозвољава нам.

— Нема живих. — каже уморним гласом. — Опасно је.

Али, ми смо упорни. Официр се двоуми, надланицом брише ознојено чело и најзад нам даје дозволу. Булдожер се зауставља.

Одлучили смо да се ја као планинар први спустим. Провлачим се кроз узан отвор и скачем дубоко доле. За мном се спуштају два рудара, такође чланови екипе.

Хоћемо ли пронаћи икога живог педесет часова после катастрофе?

У ПОСЛЕДЊИ ЧАС

Очи нам се полако привикавају на таму. Овде је некад био хотелски бар. Таваница се срушила по дужини. Ми се налазимо с оне стране која је према улици. Ту негде би требало да су степенице. Али, узалуд их тражимо.

Чекићем ударам по срушеној таваници. Дајем сигнал: два дуга и три кратка ударца. Кажу да је ту затрпана већа група људи. Можда је неко, ипак, издржао.

Срце ми се стегло од зебње. Али, одговора нема. Ништа се не чује осим нашег дисања. Понављам сигнал и после извесног времена, као ехо, одговарају ми слаби, једва чујни ударци. Коса ми се дигла на глави.

— Има живих — урлам од среће. — Хеј! Чујете ли ме? — Као одговор чују се слаби гласови! Другови одмах јављају горе радосну вест, а нас тројица настављамо да трагамо.

Куцањем успевам да одредим место где се налазе. У оном су најнижем делу рушевина које се налазе једва седамдесетак сантиметара од пода! Прићи им — изгледа немогуће. Ипак почињемо да радимо: лежимо на леђима и крамповима бушимо бетон изнад самих глава! Гушимо се у прашини. На крају, први успех. Пробили смо мали отвор на првој плочи. Сад већ јасно чујемо гласове. Белгијанци су, археолог Жак-Мер и његова супруга Сузи. Њихова соба на првом спрату пропала је у подрум!

— Почео је да нам недостаје ваздух — рекао је на француском Жак-Мер. — Изгубили смо већ сваку наду да ће нас спасти и донели смо одлуку да пресечемо вене.

Стигли смо у последњи час.

Али, тешки сати чекали су и њих и нас.

Пред нама се испречила још једна плоча. Под и таваница овде су се потпуно спојили!

Екипа ради грозничаво, на смену. Зној и малтер упадају нам у очи. Што је најгоре земља подрхтава и кроз пукотине нас одозго засипају отпаци. Тешка плоча злокобно виси над нама. У мени почиње да се ломи: страх да ћу и сам бити затрпан и жеља да помогнем овим присебним људима који стрпљиво чекају на нас.

Коначно и последња плоча је пробијена. Остале су још даске и паркет. Изненада, кроз рупу од чвора, помаља се прст. Најближи рудар стеже га у знак поздрава. Сузе су ми грунуле. Морамо да успемо! Не смемо да изневеримо ове људе!

Отвор смо најзад проширили толико да се кроз њега може провући песница.

— У реду смо — каже Сузи — нисмо повређени. Само јако жедни. — Боца нестаје у отвору. Мало касније она је већ враћена уз једно »merci«.

— Шта каже? — пита ме рудар и не може да задржи смех кад му говорим да је то „хвала". — Шта има ту да захваљује...

... Већ три часа смо под земљом. Сад је отвор довољно широк. Прва се провлачи жена. Прихватам је. Крхко тело у светлоплавој пижами. Дугачка црна коса, сва је сива од прашине. Другови кроз светларник спуштају уске ватрогасне лествице. Мирко и два рудара придржавају ме док се пењем носећи је из рушевина. Напољу завија сирена болничких кола. Кроз отвор блешти плаво небо.

— Зар је могуће. — прошаптала је Сузи и тело јој клону. Онесвестила се. Споља је прихватају за руке. Провлачим главу кроз отвор и вичем:

— Дајте јој инјекцију!

Поново се враћам доле.

ПУСТИ МЕ!

Археолога, на жалост, не можемо да извучемо. Кревет му је притиснуо ноге тако да не може да се помери. Тражимо дизалицу, и дају нам једну али је сувише велика. Мања је стигла таман кад је поново дошао ред на мене. Завлачим се под плочу и мучим с дизалицом. Подмећем гредице под даску од мадраца. Око археолога једва ако има нешто више од кубног метра простора! Све затрпано. Дивим се овом човеку: покушава да ми помогне. Рашчишћава цигле и спушта их поред мене. Али, после има преко главе. На кревету је сто, притиснут таваницом. Поред њега ноћни ормарић згужван као хармоника. А тада, нов потрес, много јачи од претходних. Над самим лицем, зањихала ми се бетонска плоча. Покушавам да побегнем. Пужем с ногама напред ка светларнику. Видим своје другове који као грозд висе на лествицама. Млатарају рукама: неко се заглавио у узаном отвору, па не могу да изађу. Сив облак прашине заклања све. По мени падају комади бетона. Одједном, осећам да ме нешто вуче назад.

— Пусти ме! — заурлао сам и покушао да се, онако савијен због плоче, ослободим. Узалуд. Савио сам руке позади и напипао „нападача": била је то гвоздена кука од армираног бетона која се закачила за моју винд]акну! Полако, потрес се смирује, а мене обузима лудачки смех...

Тек кад смо обезбедили отвор за случај затрпавања, поново се враћамо археологу. Жак-Мер је и даље миран.

— Знао сам да ћете се вратити — каже осмехујући се срећно. Било је негде око 13 часова кад смо га извукли испод земље.

Дуго пошто сам се вратио у Београд, био сам као у неком полусну. Ноћу сам и на најмањи шум скакао из кревета. Чинило ми се да се зидови руше и затрпавају ме. А и данас кад осетим мирис опалог малтера, телом ми прође страшна језа.

Жак-Мер и Сузи су се ускоро после земљотреса, живи и здрави, вратили у своју домовину.

Бранко Протић,
академски сликар

Севиља

У Андалузији, на левој обали реке Гвадалкивир, око 80 километара од њеног ушћа у Атлантски океан, налази се Севиља, главни град истоимене шпанске провинције и четврти по величини у Шпанији. С друге стране, на десној обали Гвадалкивира, смештена је радничка четврт Триана која је мостовима повезана са градским центром. Севиља спада у најстарије градове Пиринејског полуострва. Од Феничана па све до XIX века била је, под разним називима, под влашћу многих освајача (Римљана, Визигота, Арабљана, Француза). Шпанци су је заузели 1248. После открића Америке убрзано се развија у трговачку луку и добија монопол на трговину са шпанским колонијама Америке и Африке. За време шпанског грађанског рата 1936. Севиља је била центар радничког покрета Андалузије, али већ у јулу заузели су је фалангисти и извршили масован покољ у Триани. Хосе Рамос Дијас (1894—1942), истакнути револуционар и генерални секретар КП Шпаније 1932—42, родом је из Севиље.

ЈЕДНА ОД ЗНАМЕНИТОСТИ ТРГА НУЕВА ЈЕ ФИЈАКЕР-ТАКСИ СТАНИЦА.

ШПАНИЈА ЈЕ ЗЕМЉА КОРИДЕ ПА СЕ СЕВИЉА, КАО И СВИ ЊЕНИ ВЕЋИ ГРАДОВИ, НЕ МОЖЕ ЗАМИСЛИТИ БЕЗ АРЕНЕ И МАТАДОРА.

ЧУВЕНИ МАВАРСКИ ДВОР АЛКАСАР ПОДИГНУТ ЈЕ ПРЕ ШЕСТ СТОТИНА ГОДИНА.

Када је зарудела зора дванаестог дана откако су се налазили на отвореној пучини у малом чамцу за спасавање њих петорица су још била у животу. Тог јутра, као и претходних једанаест, чим је почело да свиће најпре су погледали да ли се још види злокобно пераје ајкуле која их је пратила од тренутка када су се укрцали у чамац. Била је ту као неки гласник смрти.

— Проклетство! — прогунђао је Лу Јегер када ју је угледао. — Зашто нас прати у стопу, и дању и ноћу? То није нормално.

Од петорице људи у чамцу, Јегер је био најсталоженији. Али, протекли дани глади, жеђи и изнурености, уздрмали су чак и његове нерве.

— Имаш право, то је заиста чудно — сложио се Џек Невил и одмахнуо главом.

Он је већ био обукао гњурачко одело, спреман да послени дизањем главног једра, када им је Пит Ковач, један од чланова посаде довикнуо са палубе:

— Хеј, зар сте слепи? Зар не видите дим? Капетан мисли да је негде дошло до кратког споја.

Готово истовремено одјекнула је експлозија и једрилица се најпре нагла у страну, а затим пропела. Било је очигледно да ће потонути. Невил, кога је експлозија оборила на палубу, брзо се прибрао и погледао око себе. Видео је чамац за спасавање без мотора како гори, док је други експлозија бацила у воду. Његови другови већ су били у њему и давали су му знак да скочи. Бацио се у море и они су му помогли да се успне у чамац.

Били су толико близу јахте да се Невилу чинило да руком може да додирне пламене језике који су прождирали „Златну вилу". Лу Јегер је безуспешно покушавао да упали мотор, па је

ВУКЛИ СУ СМ

крене у потрагу за неком рибом. Међутим, ајкула, њихов нежељени али верни пратилац, била је ту. Значи још један дан ће провести без хране. Невил је погледао осталу четворицу у чамцу [illegible]а, Франка Холзопа, [illegible]гија и Пола Линкле[illegible]а и на њиховим лицима [illegible]ним пликова од јаког сунца — видео је само очајање.

Њихова одисеја почела је једанаестог августа 1971. на Пацифику, стотине миља далеко од обале Калифорније. Били су сви блиски пријатељи и добровољно су се јавили да буду чланови посаде тркачке једрилице „Златна вила", која је полазила на прву, пробну пловидбу. Власник једрилице, Артур Бејли из Пасадене, био је капетан. Поред њих петорице и капетана на једрилици, која је имала и два чамца за спасавање, од којих је један био опремљен ванбродским мотором, била су још два члана посаде. Четири дана једрили су пуним једрима и „Златна вила" обећавала је да постане будући шампион. Понекад разоноде ради, спуштали су се у чамац за спасавање са мотором, док би Џек Невил, искусни подводни риболовац, трагао за рибама.

Експлозија на »Златној вили«

Петог дана пловидбе нешто после 10 часова пре под не Невил, Холзоп, Јегер, Маги и Линклетер били су за-

Невил дохватио једно весло, а Реду довикнуо да завесла другим. Када су се одмакли неколико метара од запаљене једрилице, Невил је спустио весло и први пут погледао ко се налази у чамцу. Јегер и Маги су били ту, а такође и Френк Холзоп и Пол Линклетер. Остали, помислио је, мора да су остали у кабинама као у мишоловци. А онда се сетио да је Пит Ковач био на палуби пре експлозије.

— Ковач! — довикнуо је Невил осталима. — Где је Пит? Он је био на палуби. Шта се догодило с њим?

Окренули су чамац и направили круг око запаљене једрилице.

— Мора да је погинуо у експлозији — најзад је рекао Ред Маги.

Нежељени пратилац

Остали су се сложили с њим, па су завеслали да би одмакли од „Златне виле". Били су већ прилично далеко, када је одјекнула још једна експлозија. Када се ватромет варница стишао, јахте више није било: на води је остало само неколико чађавих дасака. Заједно са „Златном вилом" потонули су и капетан и члан посаде Ал Ренфро.

Када су се људи у чамцу мало прибрали, почели су да разматрају сопствени положај.

У чамцу је било нешто во-

ОКО МАЛОГ ЧАМЦА СА БРОДОЛОМНИЦИМА СЕДАМНАЕСТ ДАНА КРУЖИЛА ЈЕ ВЕЛИКА АЈКУЛА-ЉУДОЖДЕР

де за пиће, али ни трунке хране. То их није забринуло, јер је Невилова гњурачка опрема била у чамцу па су претпоставили да ће лако уловити рибе.

Тог истог поподнева, Невил је обукао гњурачко одело, узео копље и спустио се у воду, која је била мутна, вероватно од експлозије. Па ипак, лако је уловио две рибе, убацио их у чамац, а онда поново заронио. Тада је изнад њега прешла нека велика сенка. И пре него што се окренуо да погледа, знао је да је то ајкула.

Невил је гњурао од најранијег детињства. Једно време био је у јединицама жаба-људи америчке морнарице и појава ајкуле није га изузетно уплашила. Сачекао је да ајкула заплива ка прамцу, а онда је полако изронио на другом крају чамца и његови пријатељи су га брзо извукли. И они су спазили ајкулино пераје и побојали се да је Невил постао њена жртва.

— Имамо бар неколико риба. То нам је довољно за извесно време, а та ајкула нас неће вечито пратити — рекао је кад се издувао.

Али, судбина се сурово поиграла с њима: ајкула је остала тог дана и ноћи и следећих једанаест дана. Изузев кратких периода, кад би заронила у дубине, њено пераје увек се видело у близини чамца.

Воду за пиће брзо су потрошили и жеђ су само повремено гасили кишницом. Како су кише биле ретке, скидали су одећу и пуштали да је киша накваси и касније сисали из ње влагу све док се не би сасвим осушила.

Рибе које је Невил ловио биле су им једина храна, једва довољна да се одрже у животу. Да ајкула није била непрестано крај чамца, бар би хране имали довољно. Из дана у дан, покушавали су да отерају морску неман: ударали је веслима, гађали Невиловим харпуном, али их је она упорно пратила. Сваког јутра када би се сви исцрпљени пробудили, ајкула је била ту.

Три немани

Дванаестог дана од бродолома, Невил је седео на прамцу чамца одевен у гњурачко одело и посматрао ајкулу која је кружила свега неколико метара далеко. Наједном, угледао је још два пераја како се приближавају месту где је велика неман кружила. Скоро у истом тренутку, вода се заталасала и три немани су насрнуле једна на другу. Њихови зуби, оштри као тестере беласали су се док су се узајамно раздирале.

Сви су у чамцу нетремице посматрали борбу морских немани. Невил није могао да разуме зашто се ајкуле боре. Знао је да ретко нападају једна другу, сем ако је нека рањена или, пак, ако штити свој плен. Било шта да је изазвало борбу, она је била сурова и море се сада црвенело од крви. Невил је видео да је велика ајкула, њихов стални пратилац, просто искидала оне две мање.

Једна убијена ајкула лежала је већ на боку и струја ју је носила. Невил је скочно на ноге и викнуо:

— Дајте ми харпун! Брзо!

Пол Линклетер, који је био најближи харбуну, додао га је Невилу. Он га је хитнуо и погодио ајкулу, али када је почео да је привлачи чамцу, велика неман је јурнула на укусан залогај. Невил је очајнички привлачно улов и у последњем тренутку, када се ајкула већ

устремила на њега, успео да га увуче у чамац.

Двадесет осмог августа међу петорицом у чамцу поново је завладало очајање. Последњи комадић ајкуле појели су пре два дана и глад их је опет мучила. Већ на ивици очајања, Невил је одлучио да зарони и покуша да улови неку рибу. Ако још чека, знао је, постаће сувише слаб и сви ће умрети. Јегер, Меги и остала двојица су га одговарали, али нешто пре поднева, када је ајкула заронила у дубину, Невил је опремљен харпуном и ужетом спуштеним из чамца, заронио.

Без пушке

Није се спуштао дубље од дужине ужета, спреман да одмах изрони ако се појави ајкула. Док се држао једном руком за уже и освртао око себе није видео ајкулу, али је неколико метара даље угледао једну рибу. Била је тако мала да готово није ни вредело труда ловити је, па ипак, представљала је храну. Уперио је харпун и бацио га, али је промашио. Наједном осетио је снажан ударац по левој руци. Окренуо се, и угледао тамно тело ајкуле која се припремала за други напад.

Ајкула је само окрзнула Невилову руку својим зубима, али то је било довољно да му раздере рукав гњурачког одела и мишицу све до саме кости. Инстинктивно је припремио харпун и када му се ајкула поново приближила, подигао га је обема рукама и — знајући да му је то једина могућност да остане у животу — снажно га бацио.

Харпун је погодио ајкулу која се налазила на свега два метра од Невила. Зарио јој се тачно испод доње вилице. Велика риба се окренула на страну и њено огромно тело почело је да се грчи.

Док се ајкула очајнички копрцала не би ли се некако ослободила Невил је повукао најлонски конопац причвршћен за харпун и оштро сечиво распарало је тело немани од вилице све до репа. Њена крв обојила је воду. Ајкула се преврнула у страну, једно њено беличасто око слепо је гледало у Невила, а затим је потонула на дно. Тежина њеног тела у коме је још био харпун, повукла је собом у дубину и подводну пушку истргнувши је из Невилове руке.

Док се уз уже пео ка површини Невил је, потпуно заслепљен ајкулином крвљу која је воду обојила у тамноцрвено, осећао као да се пробија кроз црни дим.

Невил је најзад успео да се ослободи ајкуле, али је истовремено остао без пушке за подводни риболов. Море је настављало своју сурову игру са бродоломницима.

Звук бродске сирене

Следећег јутра, седамнаестог дана откако је „Златна вила" потонула петорицу људи пробудио је звук бродске сирене. То је танкер „Морски грб", који је из Венецуеле пловио за Калифорнију слао сигнале бродоломницима. С неверицом су посматрали како им танкер прилази, а затим како са њега спуштају куке да би причврстили чамац пре спуштања лествица.

Док се посада танкера припремала за настављање пловидбе, Невил и остали бродоломници стајали су крај ограде да још једном погледају мали чамац за спасавање у коме су провели седамнаест дана. Чамац који је поред танкера деловао још мањи, изгледао је сувише крхак да одолева немирном мору. Када су снажни мотори танкера почели да раде, спасеним бродоломницима било је јасно да ће вртлог воде повући чамац.

Чамац је неколико тренутака поигравао на таласима, а онда се преврнуо. Невил и остали бродоломници ужаснуто су узвикнули. Између лопатица пропелера на спољној страни чамца било је уклештено тело човека.

— Ох, страшно ... — прошапутао је Невил. — То је Пит Ковач. Мора да га је експлозија бацила на елису када је отргла чамац са палубе „Златне виле".

Пошто им је „открио" зашто их је ајкула прогонила седамнаест дана, чамац је потонуо заједно с несрећним Питом. Ајкула је пратила траг смрти, плен јој је био на домаку, а ипак недостижан. Људи у чамцу дословно су вукли смрт за собом а да то нису ни знали. **Т. К.**

РТ ЗА СОБОМ

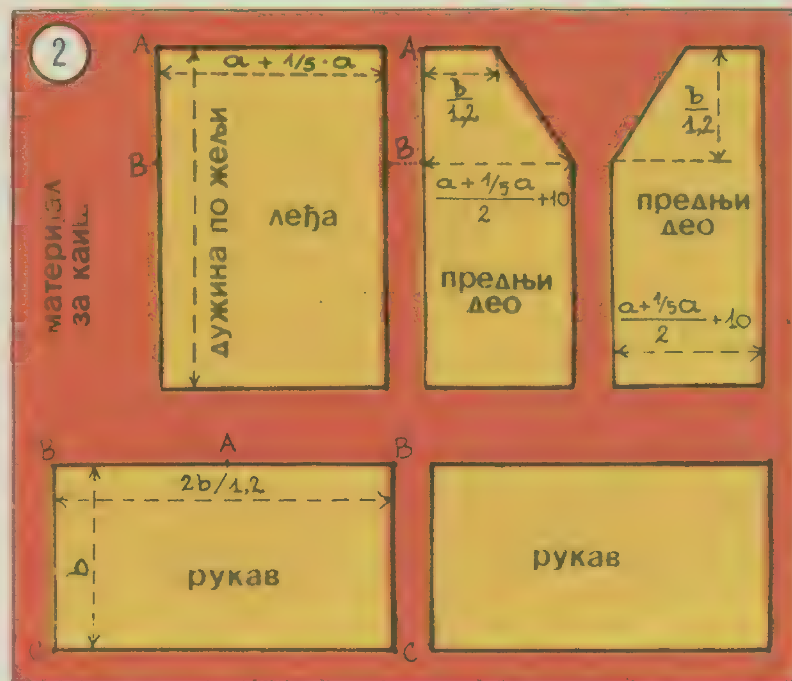

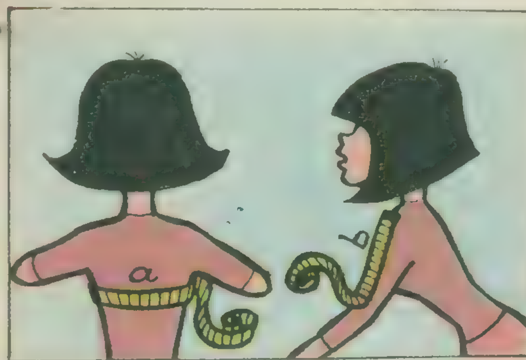
КИМОНО

Кимоно је национална одећа Јапана и Кине која се одомаћила и у другим земљама, па и код нас. Погодна је за ношење у кући било да је дугачка, као кућни капут за одмор или као мантил за плажу после купања, било да је три четврти или кратка јакна. Кимоно се већ према потреби и прави од различитих материјала: фротира (за после купања) или свиле и штофа (за одмор у кући). Ако је материјал ширине 90 см потребно вам је две дужине кимона, плус једна дужина рукава и плус 10 см за шавове.

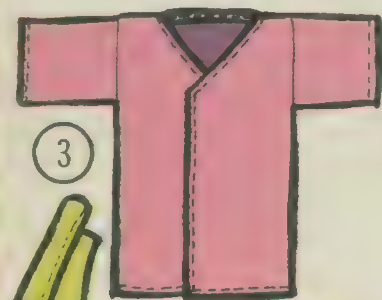
Мада је кимоно одећа једноставног кроја предлажемо да за сваки случај прво начините крој од папира, испробате га на себи, па да тек онда према њему кројите материјал.

Кимоно се овако прави: најпре измерите ширину леђа до испод руке (a) и дужину руке од рамена до изнад лакта (b) — цртеж 1. На цртежу 2 приказан је крој кимона. Ширину леђа на кроју повећајте за једну петину своје ширине леђа **(мера а).** Дужину одмерите сами зависно од тога да ли желите дугачки кимоно, нормалне дужине или кимоно-јакну. Ширину предњег дела добићете тако што ћете узети половину кроја леђа па је повећати још за 10 сантиметара. Ширину рамена добићете када дужину рукава b поделите са 1,2. Косину изреза око врата сеците на истој висини. Дужина рукава је b, а ширина двострука ширина рамена. Рукав зашијте дуж страна B и C. Тачке A и B на леђима, предњем делу и рукавима морају бити састављене. Сваки од ових кројева проширите за по 2 см, да бисте имали за порубљивање и проширивање. На **цртежу 3** цртицама је назначено где треба да направите поруб и како изгледа готов кимоно. Ако правите јакну кимоно можете нашити цеп или га просећи **(црт. 4).**

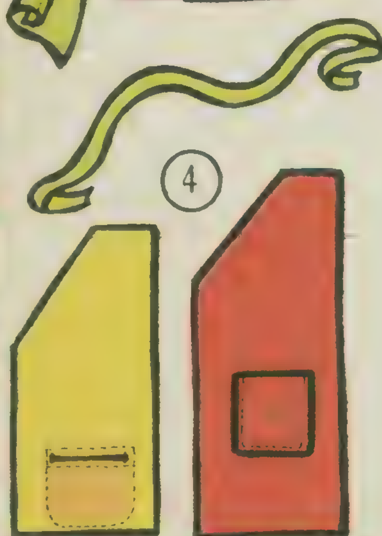

1

3

4

ТАЈНЕ ЂАЧКОГ СРЦА

УВЕК ДРУГИ

Из мог хладног и укоченог држања врло лако је могла закључити да ми не представља ништа више од другарице!

Она је мени од самог почетка изгледала недостижна.

Сусрете са њом доживљавао сам као нешто дивно, лепршаво, као нешто топло што се шири стомаком и тера срце да лупа све брже и брже и као нешто шуштаво што изазива пријатну главобољу у којој њен глас звучи некако тајанствено, несвакидашње и још милозвучније. Зато нису долазила у обзир она „ђачка" средства за изјављивање љубави: чупање за косу, чврге, јурење... Да сам тада „стиснуо петљу" и пришао јој, љубав би временом опала и највероватније, прошла. Но, овако она је потрајала добрих шест година!

КАО УСИЈАНА ПЕЋ

Ни данас ми није јасно како сам се тако јако и озбиљно заљубио у првом основне, али знам да је тако било. Из почетка смо Биљана и ја ишли у исто одељење али, кад је оформљено ново, пребацили су ме у њега и сад сам био принуђен да јој се дивим из даљине. Тада ми се код ње највише свиђало њено дивно, бело, увек насмешено лице, њен звонки смех и мелодичан глас.

Што сам био старији, био сам све свеснији и своје љубави, али упоредо и све неспособнији да јој приђем. Написао сам стотине љубавних писама кујући Биљану у звезде, а затим их све бацао бојећи се подсмеха у школи, али много више њеног презира. У машти сам стварао најнемогућније ситуације у којима сам прилазио Биљани, час као самоуверени заводник, час као спасилац. Понекад, али ретко, „мучно" бих је тако што бих је освојио а затим одбацивао. Но, на крају бих јој ипак опраштао.

Смишљао сам и учио напамет говоре за њу а кад бих се у ретким приликама нашао поред ње, ћутао бих као заливен. Уши су ми гореле док сам једва чекао да побегнем од ње као од усијане пећи и да после, негде у самоћи тумачим сваки њен поглед и осмех и прекоревам себе што ништа нисам учинио.

Супротно богатом, пребогатом унутрашњем животу, помало сам се удаљавао и одвајао од друштва у одељењу. Нису ме толико привлачили дечји несташлуци. У учењу нисам попуштао нешто због своје интелигенције, нешто зато што сам умео да владам својим мислима и пазим на часу.

На проби гласа намерно сам певао више да бих био са њом у првом гласу. Тако сам на пробама хора могао да је слушам и гледам до миле воље. Често сам, занесен, заборављао текст. На веселим приредбама било је доста прилика да јој приђем и у шали се зближим са њом. Међутим, ја ниједну нисам искористио. И сама помисао да треба њој прићи и разговарати деловала је као снажан електричан удар на мој мозак и парализсала ме. У њеном присуству правио сам безизражајно лице тако да је она из тог мог хладног и укоченог понашања врло лако могла да закључи да ми не представља ништа више од другарице. Ах, како сам био глуп у свом поносу!

МОРА СЕ РАЗРЕШИТИ

Растао сам поред Биљане и гледао како израста у лепу девојчицу и још лепшу девојку. На почетку петог разреда почело се причати да Биљана иде са једним дечаком из одељења. Ја то нисам веровао. Јер, нисам хтео да верујем. Чак и кад сам је видео са Даријем у улазу њене зграде. Налазио сам за Биљану најразличитија оправдања: да су се случајно срели, да је то о њима лаж, да жели да ме направи љубоморним. У сваком случају, то сам јој брзо опростио.

Када је дошло пролеће, моја љубав достигла је кулминацију. Морало је доћи до разрешења. Пружила ми се прилика: учествовали смо заједно у припремама за слет поводом Дана младости. Био сам пресрећан што сам могао, први пут у животу, да је држим за руке, макар и за оних неколико тренутака колико ми је требало да у себи одбројим: „Шест' два-три, седам два-три осам-два-три" и док грамофон одсвира неколико тактова веселе песме. То није ни најмање личило на оно држање за руке из мојих снова. У ствари, додиривали смо се само врховима прстију. Ја сам преопрезно скривао свој поглед.

Цео дан звиждукао сам мелодију уз коју смо изводили вежбу очекујући нешто значајно што се морало догодити.

Једног дана, једва сам стигао на аутобус који нас је возио на стадион где смо увежбавали са ђацима других школа. Пробијао сам се према задњем делу аутобуса тражећи Драгана, свог најбољег друга. Обично се с друштвом налазио на клупи која се пружа дуж задњег зида аутобуса. Нашао сам га, али како: у загрљају с Биљаном! Прво нисам поверовао очима, те сам почео да се издижем на прсте и гурам између посматрача који су бодрили Драгана повицима.

— Навали! Ајде, бре, шмокљо, шта чекаш?! Шта је ту милкиш по коси... По љуби је већ једном. — Сећам се Драгановог збуњеног лица, Биљаниног не, јер га сигурно нисам ни видео од суза које су ми грунуле. Окренуо сам се и почео да се пробијам назад немилосрдно гурајући оне око мене. Брада ми се тресла од немих јецаја, а шаке сам држао чврсто стиснуте у песнице.

Желео сам да све нестане: и она, и он, и ова несносна гомила... и ја.

ТРЕЋИ ПОКУШАЈ

Узалуд сам при заједничкој тачки тражио на Биљани трагове малопређашњег догађаја. Она је, као и обично, била само мало задихана, лепршаве косе, меких прстију и румених образа.

Следећих дана борио сам се са својим поносом и стидљивошћу да јој све признам. Да ли да јој испричам о својој љубави, патњама и о томе да Драган не осећа ништа према њој јер му се свиђа њена најбоља другарица! Међутим, ништа нисам учинио.

Иако је њена авантура са Драганом кратко трајала, ја јој више нисам могао опростити. Натерао сам себе да више не мислим на њу и тако је, мало помало, заборавио. Али, годину и по дана касније показало се да то није тачно.

Негде средином првог полугодишта седмог разреда ја и мој најбољи друг, Драган је у међувремену отишао у Француску, видели смо Биљану пред њеном зградом. Он је није познавао, а ја — исувише добро. После дужег „патролирања" усудили смо се да јој приђемо. Упознали смо се и остали све док није морала да иде кући. Следеће вече смо опет дошли, па опет и опет... За време тих састанака ја сам се највише шалио и био срећан кад би ме наградила осмехом. Због тих осмеха и неких погледа мени се чинило да на ваги њене наклоности претеже мој тас.

Тих дана био сам луд од среће. Љубав се у мом срцу распламсала јаче него икад пре. Просто нисам могао да поверујем да би ми се после шест година могла остварити жеља...

Биљана се морала одлучити и она је то учинила — одабрала је њега! Било ми је јако тешко, али сам овог пута то лакше преболео јер сам се и унапред надао неуспеху.

Занимљиво је да се и овом мом другу, баш као и Дарију, у почетку више свиђала Биљанина најбоља другарица. За мене догађаји су се понављали: ја сам увек био у близини а ипак остајао по страни.

После свега мени је остало да покушам, знајући да никад у томе нећу у потпуности успети, да заборавим Биљану и да се питам:

— Шта ће бити четврти пут?!

Александар Ганић,
уч. VII београд. гимназије

(Хонорар 250 динара)

НАЈЛЕПША ЉУБАВНА ПЕСМА

Ноктурно

Бојим се мртвог лишћа
Бојим се гаја пуног росе.
Идох да спавам.
Ако ме не пробудиш,
оставићу крај тебе
моје хладно срце.

Шта то звони тамо далеко?
Ветар у прозорским окнима
моја љубави!

Ставио сам ти ђердане
од зорних драгуља.
Зашто ме остављаш
на овом путу?

Ако одеш далеко
моја ће птица плакати
и зелена лоза
неће дати вино.

Шта то звони тамо далеко?
Ветар у прозорским окнима
моја љубави!

Никад нећеш знати,
сфинго од снега
колико бих те волео
у свитањима
кад пљушти киша
и кад са суве гране
пада гнездо.

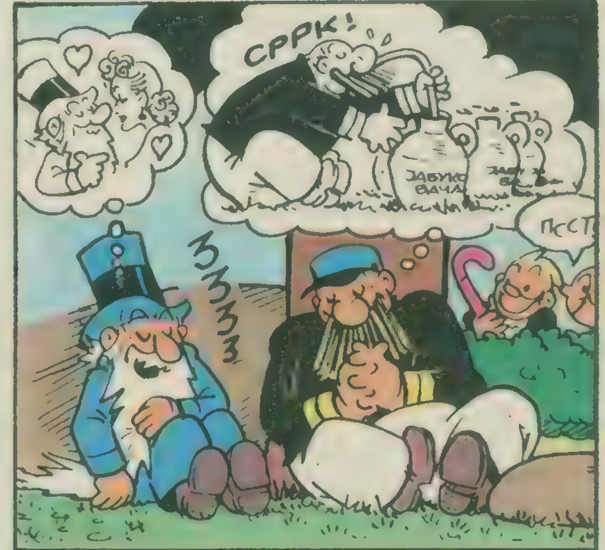
Федерико Гарсија Лорка
(1899–1936)

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
ПСССТ! КАПЕТАНЕ... ПОГЛЕДАЈ!
ШТА?

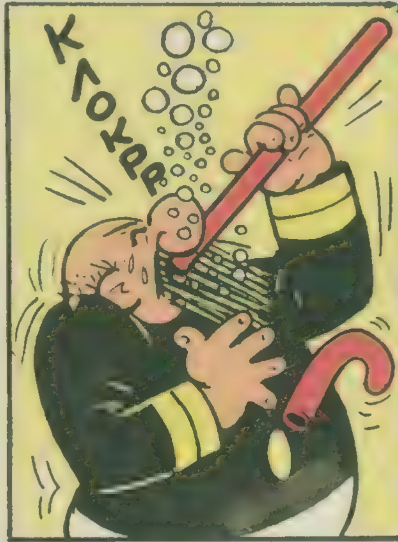

РУЦНИ МАЛО ЈАБУКОВАЧЕ ИЗ МОЈИХ ПРИВАТНИХ РЕЗЕРВИ! ХА!
ХА! ГЕНИЈЕ СИ... ДРШКА ШТАПА КАО ЧАША! ХА! МАМА НАС НИКАД НЕЋЕ УЛОВИТИ!
СЛУШАЈ САМО!

БАШ МИ СЕ ПРИДРЕМАЛО... ЗЗЗ...
И МЕНИ...
САД СУ НАШИ!

ХВАЛА ТИ ЗА САПУНИЦУ, МАМА!
ТО ЋЕ ИХ НАУЧИТИ ПАМЕТИ!

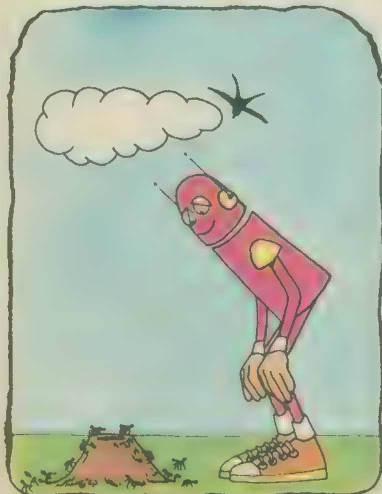

СРРК!
ЗЗЗЗ

ИНСПЕКТОР НЕЋЕ ПРИМЕТИТИ АКО ЈОШ МАЛО СРКНЕМ...
ВРАТИЛИ СМО ШТАП НА ВРЕМЕ!
© King Features Syndicate, Inc., 1973. World rights reserved.

КЛОКРР

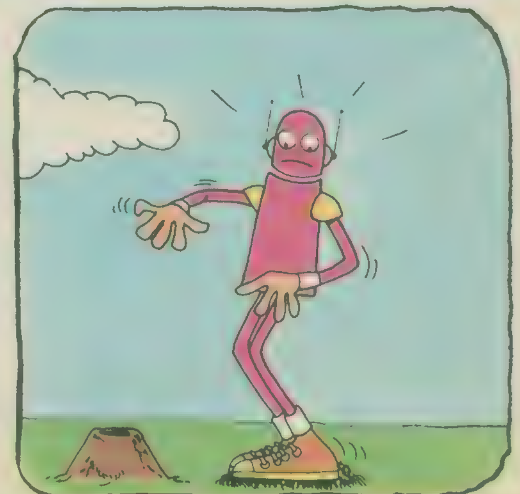

ВАРАЛИЦО! ПРИВАТНЕ ЗАЛИХЕ, А?
MUSIAL

ШРАФКО

МРАВИ СУ ВРЕДНА СТВОРЕЊА...

ПО ЦЕО ДАН СКУПЉАЈУ РАЗНОРАЗНЕ ОТПАТКЕ...

Walt Disney: РОБИН ХУД

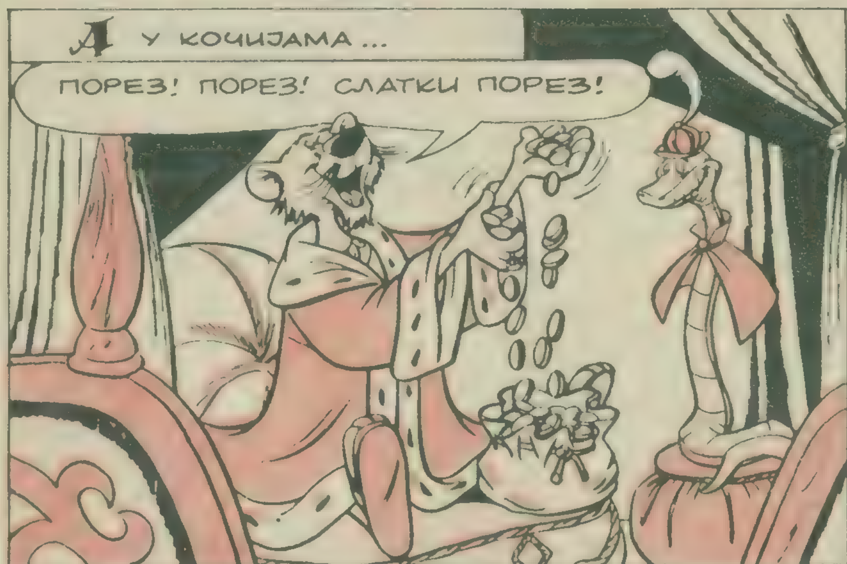

ДВА ОДМЕТНИКА ПОСМАТРАЛА СУ СВЕЧАНУ ПО-ВОРКУ...
ИХ! ПА ТО ЈЕ ЦИРКУС! НЕМА ТУ 'ЛЕБА!
ГЛУПЕРДО МОЈА!

ТО СУ КРАЉЕВСКЕ КОЧИЈЕ... А У ЊИМА ЈЕ ПРИНЦ ЏОН!

А У КОЧИЈАМА...
ПОРЕЗ! ПОРЕЗ! СЛАТКИ ПОРЕЗ!

ПРВИ ГРАД У КОЈЕМ ЋЕМО СЕ ЗАУСТА-ВИТИ ЈЕ НОТИНГЕМ... НАЈБОГАТИЈИ ОД СВИХ ГРАДОВА!
АХА!

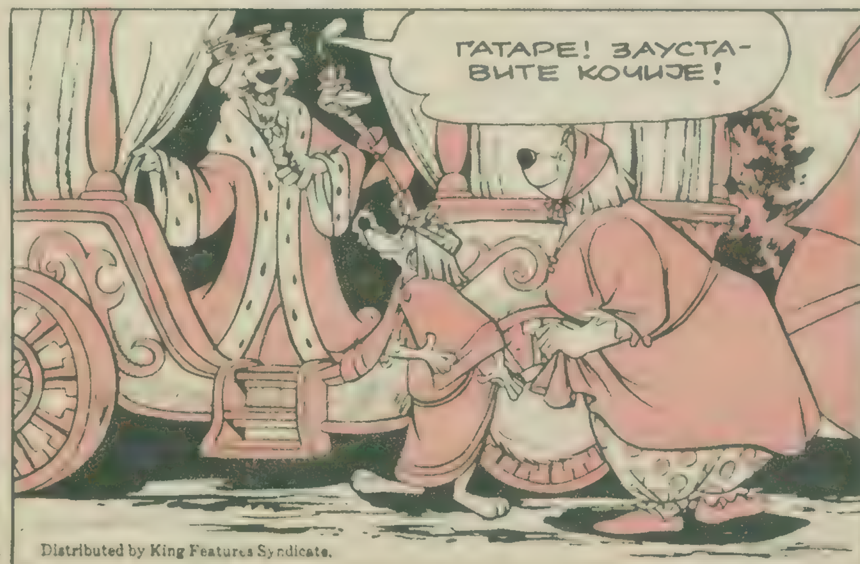
ШТО НА ВАШОЈ ПЛЕМЕНИТОЈ ГЛАВИ ЛЕПО СТОЈИ КРУНА КРАЉА РИЧАР-ДА!
ДОБРО САМ СЕ СЕТИО ДА ГА ПОШАЉЕМ У ТАЈ ШАШАВИ КРСТАШКИ РАТ!

ПРЕОБУЧЕНИ У ВРАЧАРЕ РОБИН ХУД И МАЛИ ЏОН ПРЕСРЕЛИ СУ ПРИНЧЕВЕ КОЧИЈЕ...
ПРОРИЧЕМО СРЕЋУ!
ГЛЕДАМО У ДЛАН!

ПОГАЂАМО СУДБИНУ!

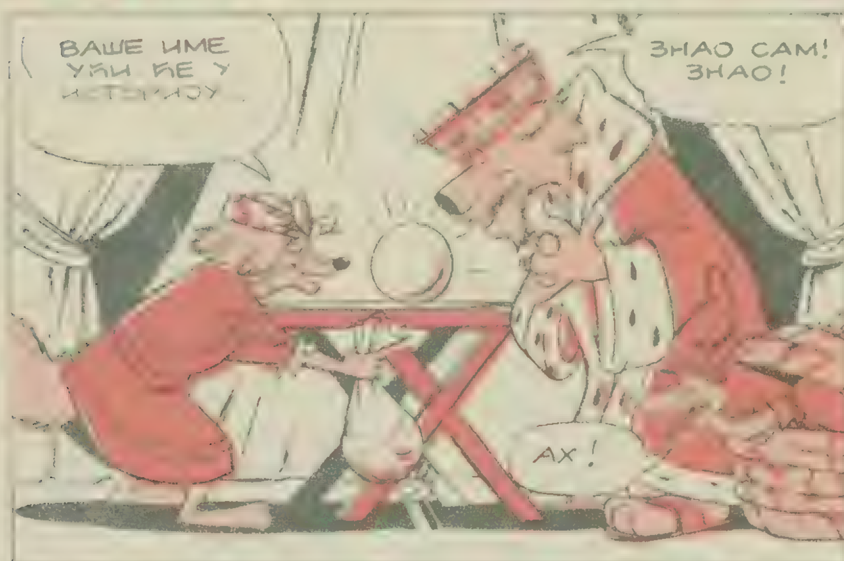
ГАТАРЕ! ЗАУСТА-ВИТЕ КОЧИЈЕ!

СЕР СИКТ-СИКТ, ПРИНЧЕВ САВЕТНИК, ВЕОМА ЈЕ СУМЊИЧАВ...
СИРЕ, МОЖДА СУ ТО БАНДИТИ!

ГЛУПОСТИ! ЖЕНЕ ПА БАНДИТИ!?

И ПОХЛЕПНИ ПРИНЦ ЏОН, КОЈИ ЈЕ УСЕО НА БРАТОВЉЕВ ПРЕСТО, ПАО ЈЕ У ИСКУШЕЊЕ...
МОЈЕ ДРАГЕ ГОС… ИМАТЕ МОЈУ ДОЗВОЛУ ДА МИ ПРОРЕКНЕТЕ СЈАЈНУ БУДУЋНОСТ!
ВЕЛИЧАНСТВО!

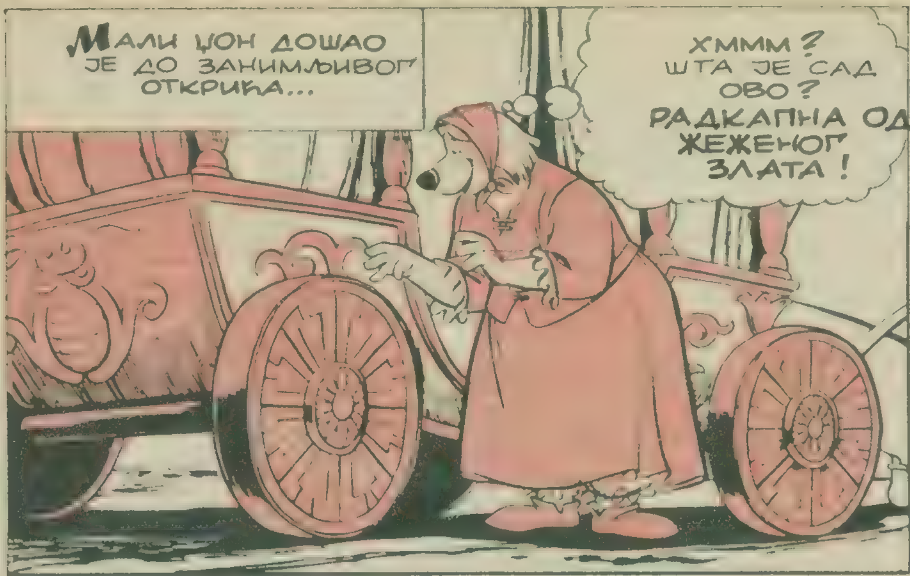

СИРЕ, ВАШЕ СВЕТЛО ИМЕ ПОЈАВЉУЈЕ СЕ У КУГЛИ!
ШТО ЈЕ ТО УЗБУДЉИВО!

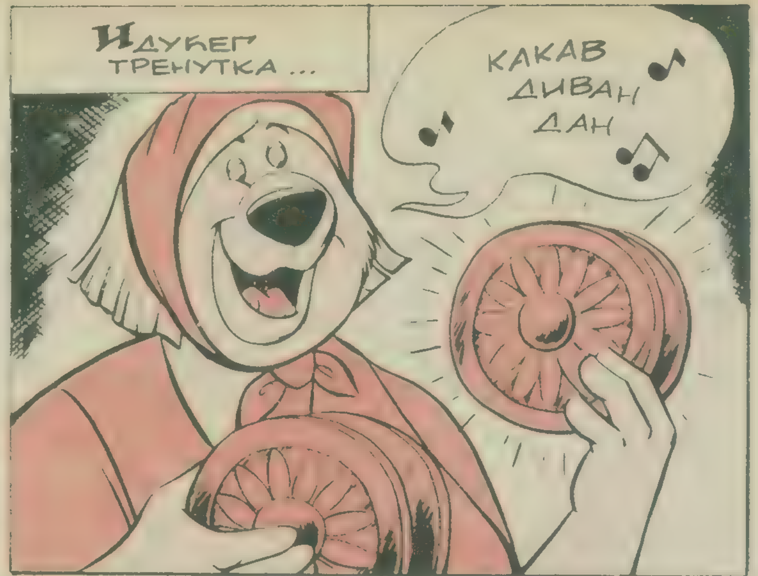

ВАШЕ ИМЕ УЋИ ЋЕ У ИСТОРИЈУ...
ЗНАО САМ! ЗНАО!
АХ!

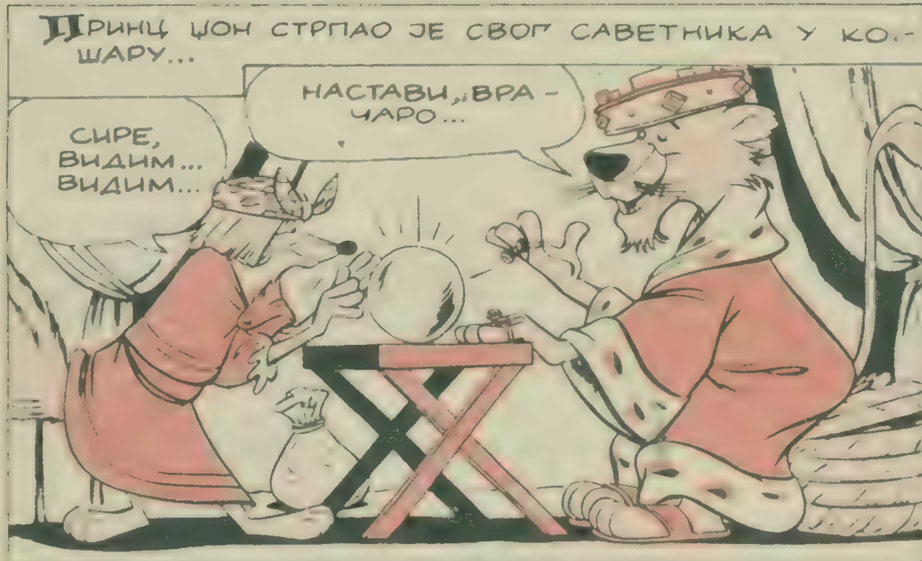

ААХ!

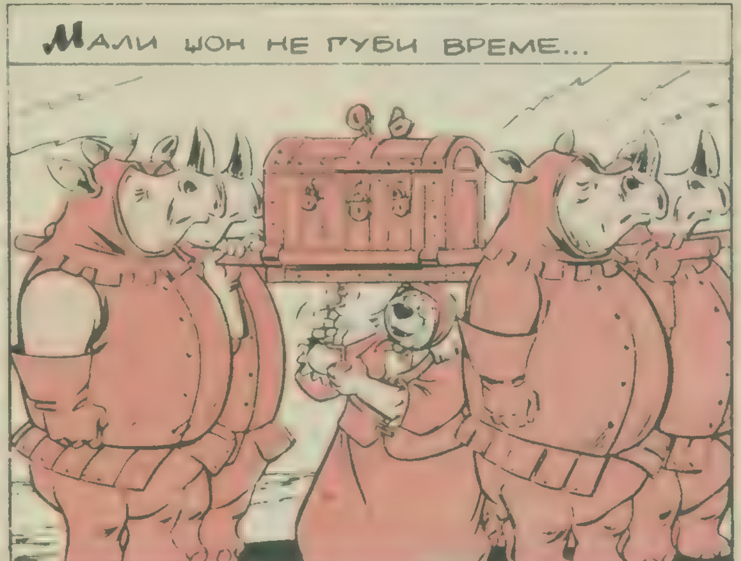

СИРЕ! ВИДЕСТЕ ЛИ ШТА **УЧИНИШЕ**?!
Distributed by King Features Syndicate

ЗМИЈО СУМЊИЧАВА! НЕ СИКЋИ МИ У УВО!

МАЛИ ЏОН ДОШАО ЈЕ ДО ЗАНИМЉИВОГ ОТКРИЋА...
ХМММ? ШТА ЈЕ САД ОВО? РАДКАПНА ОД ЖЕЖЕНОГ ЗЛАТА!

И ДУКЕГ ТРЕНУТКА...
КАКАВ ДИВАН ДАН

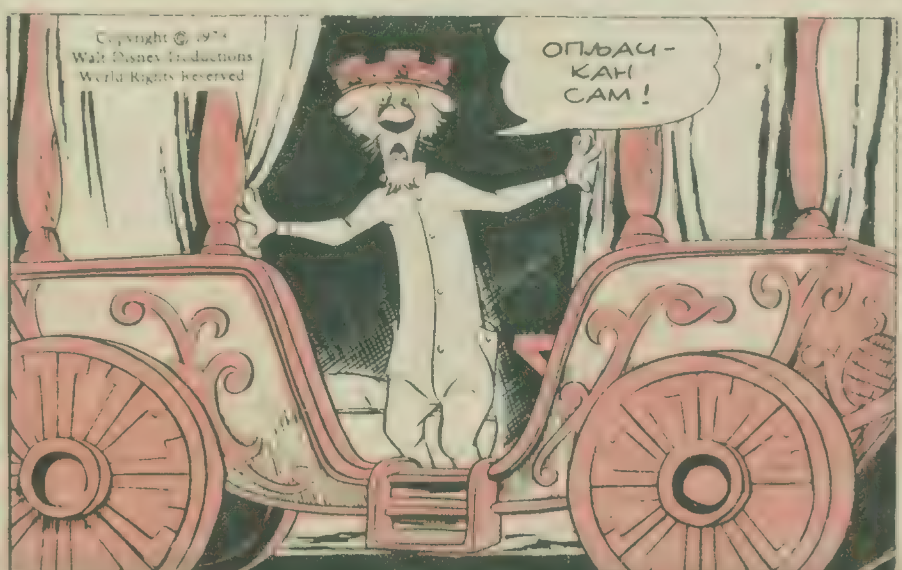

ПРИНЦ ЏОН СТРПАО ЈЕ СВОГ САВЕТНИКА У КОШАРУ...
НАСТАВИ, ВРАЧАРО...
СИРЕ, ВИДИМ... ВИДИМ...

МАЛИ ЏОН НЕ ГУБИ ВРЕМЕ...

ДИВАН, ДИВАН ДАН!

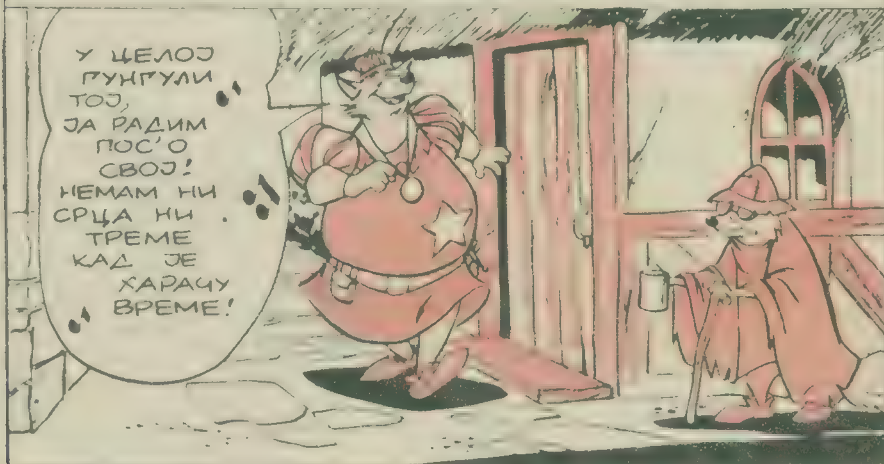

НА ЏОНОВ ЗВИЖДУК РОБИН ЈЕ ИСКОЧИО ИЗ КОЧИЈА...
ЗВИЗ!

ОПЉАЧКАН САМ!

ЗА РОБИНОМ ЈЕ ОПЕТ РАСПИСАНА ПОТЕРНИЦА...
НАГРАДА 1.000.000
КО УХВАТИ РОБИНА ХУД

АЛИ, РОБИН НАСТАВЉА ДА ПЉАЧКА БОГАТЕ ДА БИ НАХРАНИО ГЛАДНЕ...
ТАК!
ОВО ЈЕ ЗА ТЕБЕ, ОТО.. ОД. РОБИНА ХУДА!

БЕСАН ШТО ЈЕ ОМОГУЋИО РОБИНУ ДА ГА ОПЉАЧКА, ПРИНЦ ЏОН ЈЕ УДАРИО НОВЕ НАМЕТЕ.
У ЦЕЛОЈ ГУНГУЛИ ТОЈ, ЈА РАДИМ ПОС'О СВОЈ! НЕМАМ НИ СРЦА НИ ТРЕМЕ КАД ЈЕ ХАРАЧУ ВРЕМЕ!

ХВАЛА ТИ! ПРИНЦ ВОЛИ И СИТНЕ ПРИЛОГЕ!

ОХ!
БУУУ!
ШМРК!

ОНАЈ ГАДНИ СТАРИ ШЕРИФ... ШМРК... ОТЕО МИ ЈЕ МОЈ РОЂЕНДАНСКИ ПОКЛОН!

ОХ! ПА ТО. ЈЕ РОБИН ХУД!
Copyright © Walt Disney Productions World Rights Reserved

СРЕЋАН ТИ РОЂЕНДАН, ШВРЋО!
ОХ! ТИ ИМАШ ЗЛАТНО СРЦЕ, РОБИНЕ!

У ДВОРСКИМ ОДАЈАМА ЛЕПЕ МЕРИЈЕН...
ОХ! РОБИН МОРА ЗНАТИ КОЛИКО ВОЛИМ ГА ЈА!

СВАКАКО, ДРАГА МОЈА! ЈЕДНОГ ДАНА, УСКОРО, КАД СЕ ТВОЈ СТРИЦ КРАЉ РИЧАРД ВРАТИ ИЗ КРСТАШКОГ РАТА, ЈЕДАН ОДМЕТНИК ПОСТАЋЕ МУ ЗЕТ!

У ШЕРВУДСКОЈ ШУМИ...
РОБИНЕ, КЛАДИМ СЕ ДА МИСЛИШ НА НЕКОГ С ДУГАЧКИМ ТРЕПАВИЦАМА И СЈАЈНИМ ОКИЦАМА!
ОХ!

ДА! ЗАИСТА МИСЛИМ НА МЕРИЈЕН! ВОЛИМ ЈЕ, МАЛИ ЏОНЕ!
ПРЕСТАНИ ОНДА ДА УЗДИШЕШ И ОЖЕНИ СЕ ЊОМЕ!

ОНА ЈЕ ВИСОКОГ ПОРЕКЛА... А ЈА ОДМЕТНИК!

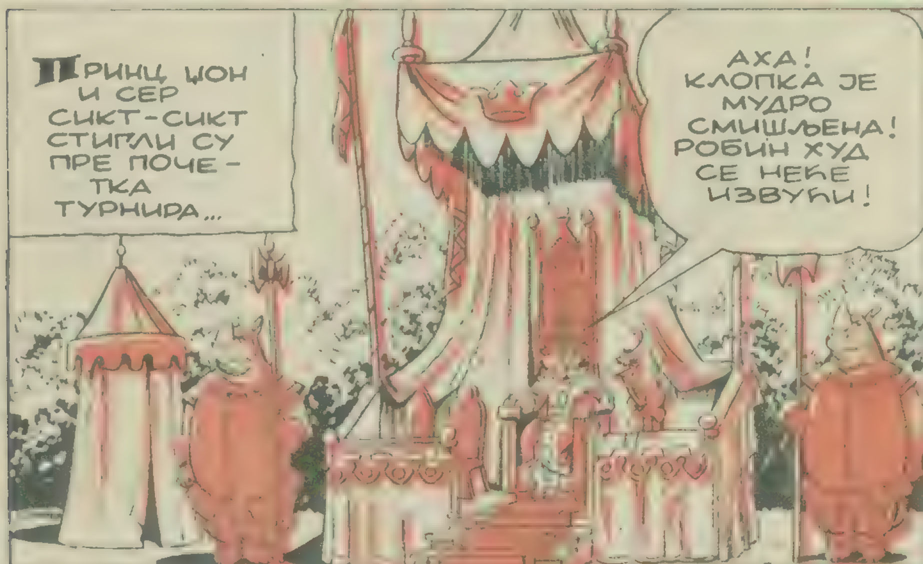

У ТО СТИЖЕ ТАК С УЗБУДЉИВОМ ВЕШЋУ...
ПРИНЦ ЏОН ПРИРЕЂУЈЕ СУТРА СТРЕЉАЧКИ ТУРНИР!

ПОБЕДНИКА ЋЕ ЛЕПА МЕРИЈЕН НАГРАДИТИ ПОЉУПЦЕМ!
МЕРИЈЕН... ПОЉУПЦЕМ!

УРА! ГДЕ ЈЕ МОЈ ЛУК, МАЛИ ЏОНЕ? СПРЕМИ МИ СТРЕЛЕ!

ТРУБАЧИ СУ ОГЛАСИЛИ ПОЧЕТАК ТУР-НИРА...
ТАА-РА-
РАА

СТАНОВНИЦИ НОТИНГЕМА ИСПУНИЛИ СУ СВЕ ТРИБИНЕ...

ПРИНЦ ЏОН И СЕР СИКТ-СИКТ СТИГЛИ СУ ПРЕ ПОЧЕ-ТКА ТУРНИРА...
АХА! КЛОПКА ЈЕ МУДРО СМИШЉЕНА! РОБИН ХУД СЕ НЕЋЕ ИЗВУЋИ!

НЕ ЗНАЈУЋИ ЗА ПРИНЧЕВ ПЛАН, ЛЕПА МЕРИЈЕН И ЊЕНА ДВОРСКА ДАМА ЗАУЗЕЛЕ СУ МЕСТО У ДВОР-СКОЈ ЛОЖИ...

ЕНО ЈЕ, МАЛИ ЏОНЕ! ЗАР НИЈЕ ЛЕПА?
ПРИБЕРИ СЕ, ЗАЉУБЉЕНКО! МИСЛИ НА ТУРНИР!

НАЈБОЉИ СТРЕЛЦИ ПРОДЕФИЛОВАЛИ СУ ИСПРЕД ПРИНЦА...

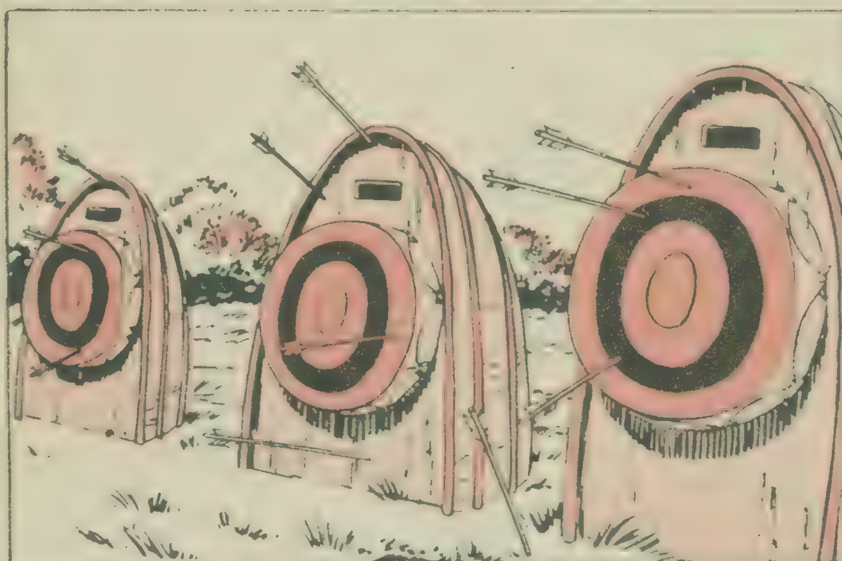

ГОСПО, ВЕЛИКА ЈЕ ЧАСТ БОРИТИ СЕ ЗА НАКЛОНОСТ ТАКВЕ ЛЕПОТИЦЕ! НАДАМ СЕ ДА ЋУ ЗАСЛУЖИТИ ПО-ЉУБАЦ!
РОБИН!

МЕРИЈЕН ПРОШАПУТА РОДАНУ НА УВО...
ЖЕЛИМ ТИ СРЕЋУ, РОБИНЕ... ОД СВЕГ СРЦА!

ДОК СЕ РОБИН УДАЉАВАО, СИКТ-СИКТ ЈЕ СУМЊИЧАВО ГЛЕДАО ЗА ЊИМ...
ХМММ! ПИТАМ СЕ...?

ТУРНИР ЈЕ ПОЧЕО...

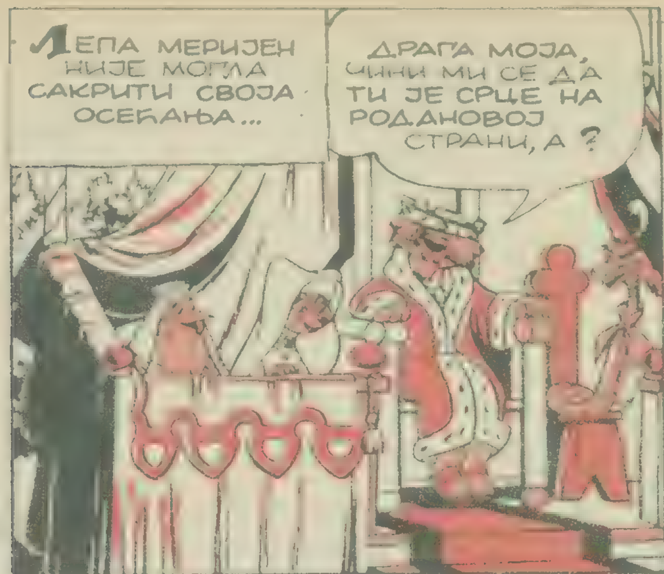

КАСНИЈЕ...
ПАЖЊА!
НА КРАЈУ ЋЕ СЕ КАО ФИНАЛИСТИ ТАКМИЧИ-ТИ НОТИНГЕМСКИ ШЕ-РИФ И СЕР РОДАН!

ЛЕПА МЕРИЈЕН НИЈЕ МОГЛА САКРИТИ СВОЈА ОСЕЋАЊА...
ДРАГА МОЈА, ЧИНИ МИ СЕ ДА ТИ ЈЕ СРЦЕ НА РОДАНОВОЈ СТРАНИ, А?

ЈА... ОВАЈ... СИРЕ... ОН МЕ ЗАНИМА...

И МЕНЕ, ДРАГА МОЈА!
ДА ЛИ ЈЕ ПРИНЦ НАСЛУТИО КО СЕ КРИЈЕ ИЗА СЕР РОДАНА?

ШЕРИФ ЈЕ ПРВИ ГАЂАО...

ЈЕДАН ЊЕГОВ ЧОВЕК ЧЕКА У САМОЈ МЕТИ...

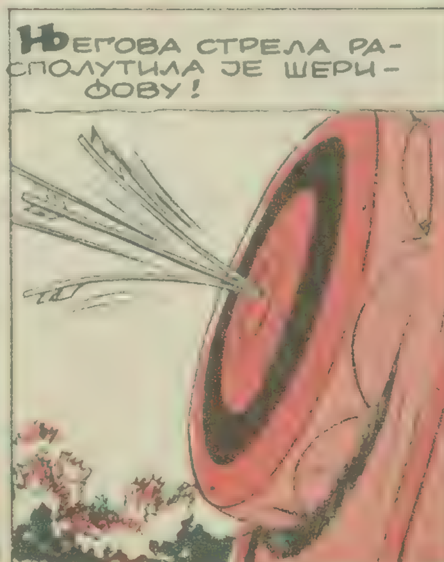

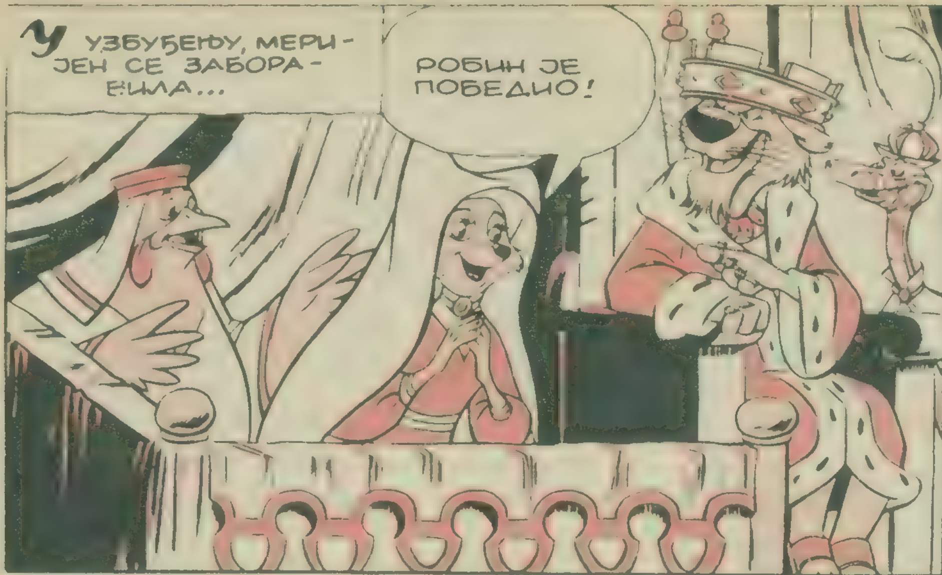

ЦЕНТАР!

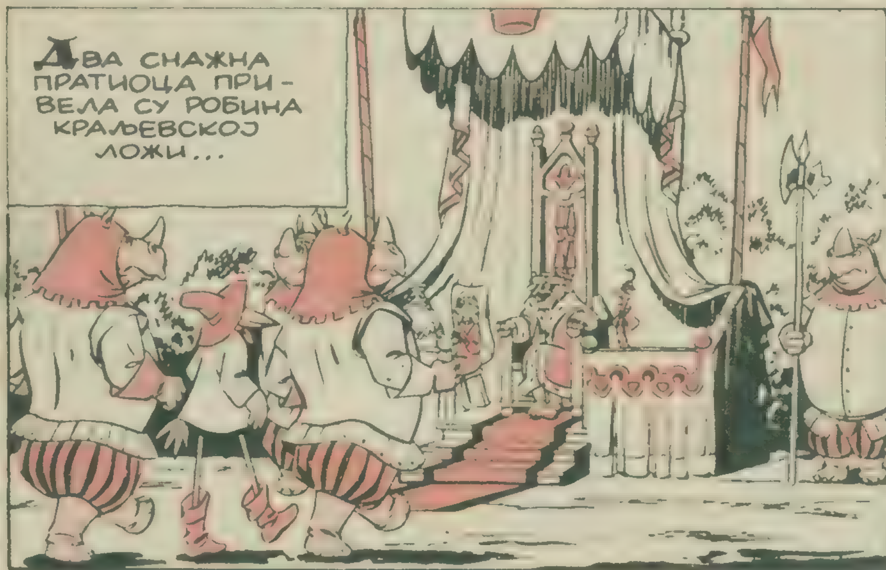

ИАКО ЈЕ ИЗГЛЕДАЛО ДА ЈЕ ВЕЋ УНАПРЕД ПОБЕЂЕН, РОБИН ЈЕ МИРНО ОДАПЕО...

ЊЕГОВА СТРЕЛА РАСПОЛУТИЛА ЈЕ ШЕРИФОВУ!

ОН ЈЕ ПОБЕДНИК!

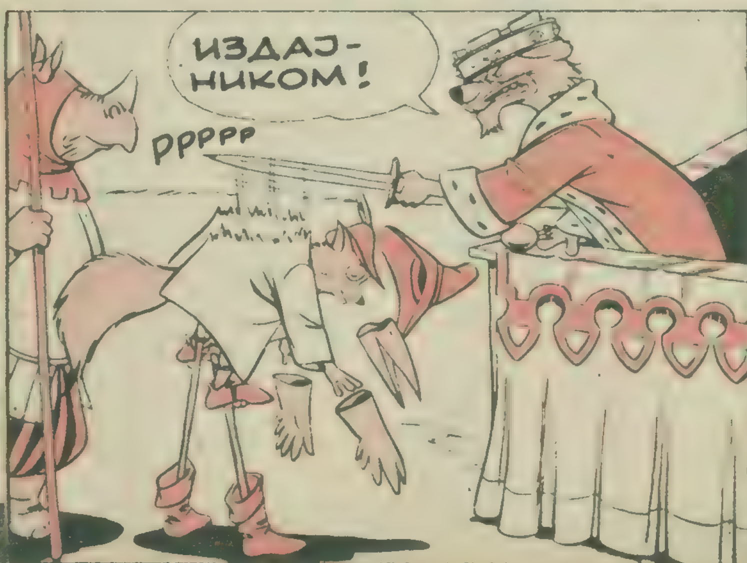

У узбуђењу, Мери-јен се заборавила...
Робин је победио!

Тада је принц Џон шапнуо нешто на уво једном стражару...

Два снажна пратиоца привела су Робина краљевској ложи...

Честитам ти, врли стрелче!
Покорно захваљујем, сире...

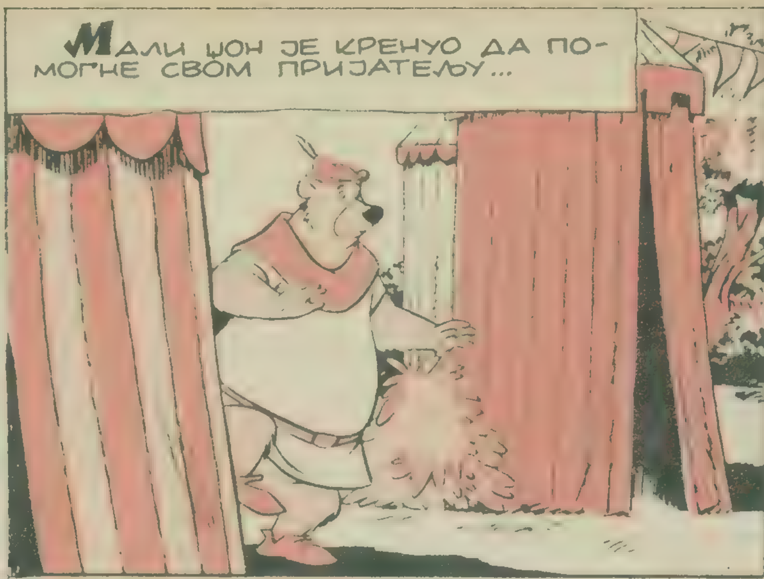
Због твоје вештине, добићеш оно што си заслужио...

Проглашавам те победником... мада ће бити тачније ако те назовем...

Издајником!
PPPPP

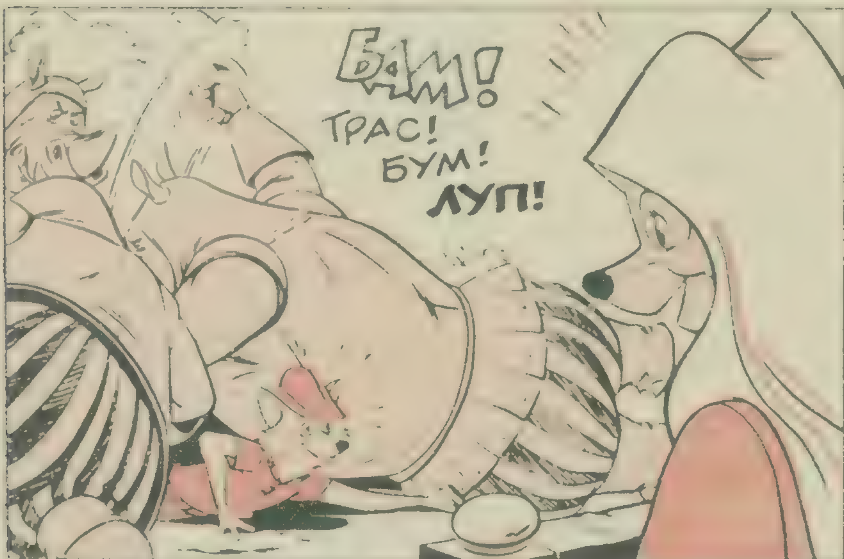
Одрубите му главу!

ОКУПЉЕНИ ГЛЕДАОЦИ СУ ЗАПРЕПАШЋЕНИ И ЗБУЊЕНИ.
ОЋУ ЊЕГОВУ ГЛАВУ!

МАЛИ ЏОН ЈЕ КРЕНУО ДА ПОМОГНЕ СВОМ ПРИЈАТЕЉУ...

АЛИ, РОБИН ЈЕ ПРОСТО НЕСТАО ПОД ПРИНЧЕВИМ ГАРДИСТИМА...
КРРР

ГРРР!
ОХ!
УХ!

БАМ!
ТРАС!
БУМ!
ЛУП!

ПРЕ НО ШТО СУ СЕ ТРАПАВИ ГАРДИСТИ СНАШЛИ, РОБИН И ЛЕПА МЕРИЈЕН СУ ПОЧЕЛИ ДА БЕЖЕ...
ЗА ЊИМА!

ШЕРИФ ЈЕ ПРЕУЗЕО КОМАНДУ...
УХВАТИТЕ ИХ!

АЛИ МАЛИ ЏОН ИМ ЈЕ ПРЕПРЕЧИО ПУТ...
ДУМ
ТРАС

МАЛИ ЏОН ЈЕ СРЕДИО ШЕРИ

ЗА ТО ВРЕМЕ РОБИН ЈЕ ВОДИО ЛЕ-
ПРЕМА СВОМ СКРОВИ-
ТУ ЋЕШ БИТИ
ДОК СЕ КРАЉ
РИЧАРД НЕ
ВРАТИ ИЗ КР-

НАСАМАРЕНИ ПРИНЦ ИСКАЛИО ЈЕ СВОЈ
ОПЕТ
НОВ
НАМЕТ!

ОНИ КОЈИ НИСУ МО-
НИ СУ У ТАМНИЦУ...
ОХ!
ЗАР И ВИ, ФРАЈЕР ТАК?

ПРИНЦ ЏОН ЈЕ ОПЕТ НОВ ПЛАН.
БИЋЕ ДУПЛО
ВЕШАЊЕ!

ШИРИЛА, И
ТЕ НОЋИ...

А У ТВРЂАВИ...

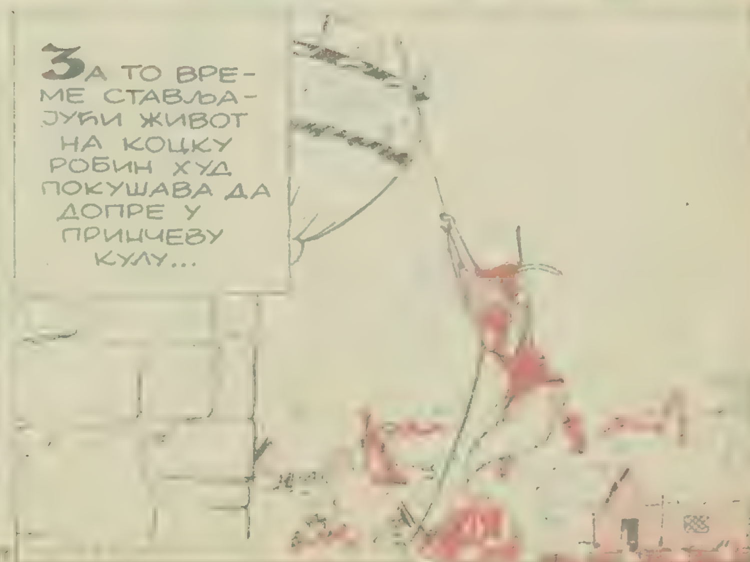

СРЕЋОМ ПО ДВА СПАСИОЦА, ШЕРИФ ИМА ЧВРСТ САН...
ЗЗЗЗЗ

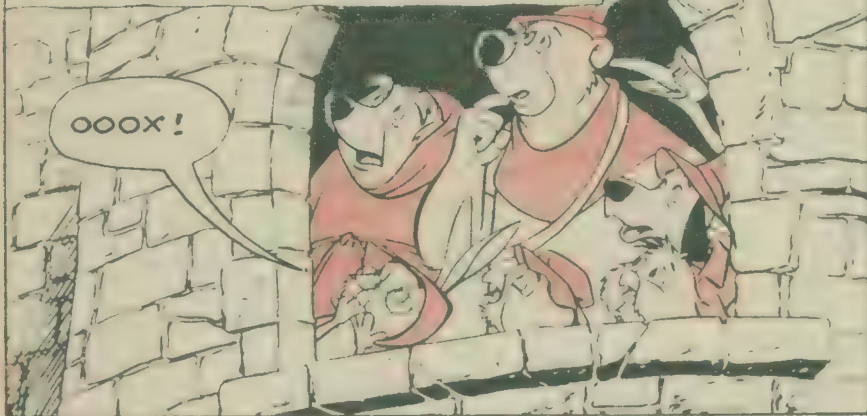

ТИ
ОСЛОБОДИ
СВЕ УХАПШЕ-
НЕ... ЈА
ЋУ СЕ

МАЛИ ЏОН!
ПССТ! ДА НАС НЕ ЧУЈУ!

ШШШШ!

ЗА ТО ВРЕМЕ СТАВЉАЈУЋИ ЖИВОТ НА КОЦКУ РОБИН ХУД ПОКУШАВА ДА ДОПРЕ У ПРИНЦЧЕВУ КУЛУ...

МАЛИ ЏОН И ОСЛОБОЂЕНИ ЗАТВОРЕНИЦИ БЕЗ ДАХА ПРАТЕ СМЕЛИ РОБИНОВ ЛЕТ...
ОООХ!

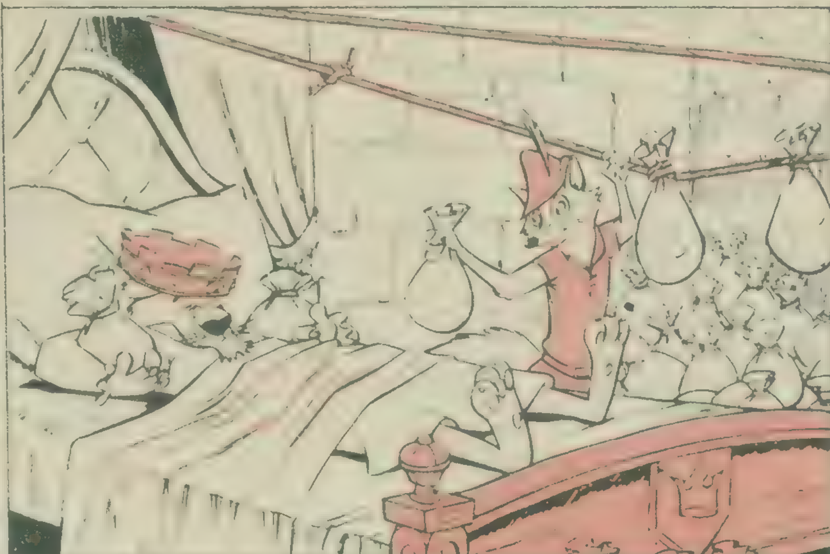

НАЈЗАД...

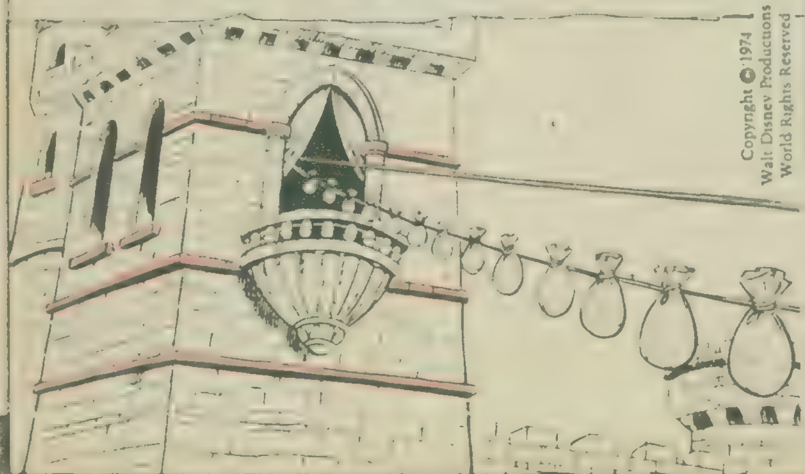

У ПРИНЧЕВОЈ ОДАЈИ...
К'О ДОЈЕНЧЕ!

С БАЛКОНА КУЛЕ РОБИН ЈЕ ОДАПЕО СТРЕЛУ ПРЕКО ДВОРИШТА, СВЕ ДО ТАМНИЦЕ...

УЖЕ ВЕЗАНО ЗА СТРЕЛУ ПРОВУКАО ЈЕ КРОЗ ГВОЗДЕНУ АЛКУ...
Distributed by King Features Syndicate.

...ПА СТРЕЛУ ВРАТИО РОБИНУ...

ЏАКЧЕ ПО ЏАКЧЕ, САВ ОТЕТИ НОВАЦ ПРЕБАЧЕН ЈЕ ПРЕКО ДВОРИШТА...
Copyright © 1974 Walt Disney Productions World Rights Reserved

333
3

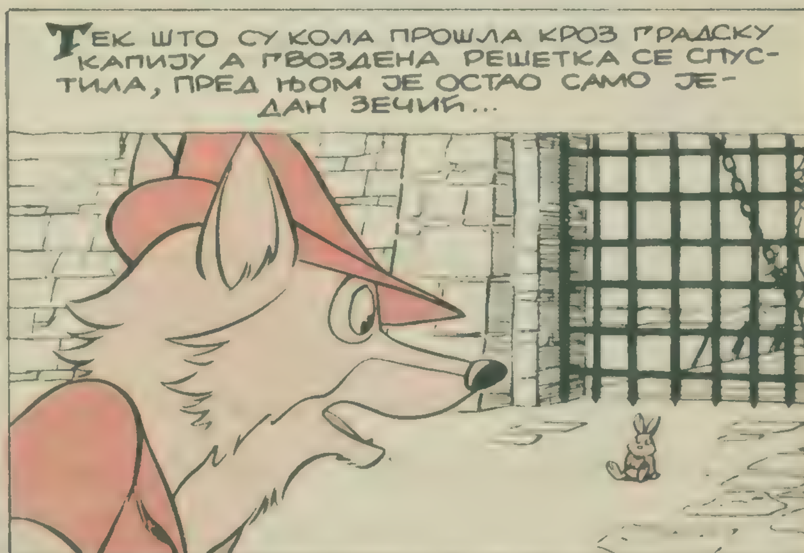

...ДО ЗАТВОРА ГДЕ ЈЕ РОБИН ВРАТИО СВАКОМ СВОЈЕ...

ДА СЕ ШЕРИФ НА ВАС НЕ БИ НАВРЗ'О ВИ ПАРЕ ЛЕПО ПОТРОШИТЕ БРЗО!

СПУСТИВШИ СЕ У ДВОРИШТЕ, РОБИН ЈЕ ОДМАМИО ШЕРИФА И ЧУВАРЕ ОД ЗАТВОРСКЕ КАПИЈЕ...
УХВАТИТЕ ГА!
Copyright © 1974 Walt Disney Productions World Rights Reserved

ТАКО ДА ЈЕ МАЛИ ЏОН МОГАО ДА ПОВЕДЕ НЕСРЕЋНИКЕ У СЛОБОДУ...
ЗА МНОМ!

ПОТОВАРИВШИ ИХ НА ЈЕДНА КОЛИЦА, КРЕНУО ЈЕ ПРЕКО СПУШТЕНОГ МОСТА...
КРЕЋЕМО!

ТЕК ШТО СУ КОЛА ПРОШЛА КРОЗ ГРАДСКУ КАПИЈУ А ГВОЗДЕНА РЕШЕТКА СЕ СПУСТИЛА, ПРЕД ЊОМ ЈЕ ОСТАО САМО ЈЕДАН ЗЕЧИЋ...

ДОК ТРЕПНЕШ ОКОМ, РОБИН ХУД МУ ЈЕ ПРИСКОЧИО, ЗГРАБИО ГА И ДОДАО ГА МАЛОМ ЏОНУ...
БЕЖИТЕ! ЗА МЕНЕ НЕ БРИНИТЕ!

МАЛИ ЏОН ПРЕВЕО ЈЕ ОСЛОБОЂЕНЕ ЗАТВОРЕНИКЕ ПРЕКО МОСТА...

ПОЖУРИ! ВОДИ ИХ У ШЕРВУДСКУ ШУМУ! ЈА ЋУ ОВДЕ САЧЕКАТИ РОБИНА!

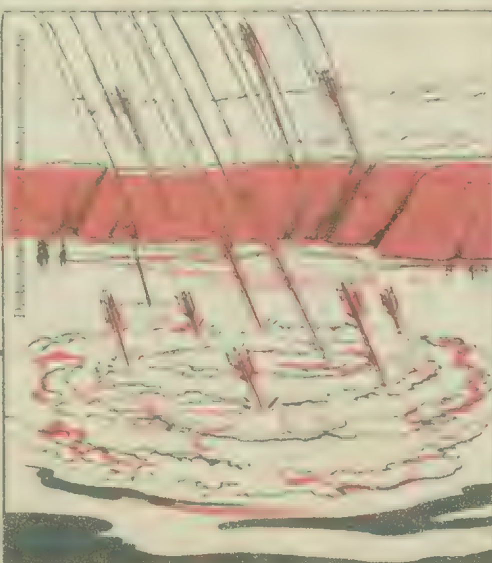

КАД СУ СТРАЖАРИ НАВАЛИЛИ, РОБИН СЕ УЗВЕРАО УЗ КАПИЈУ...

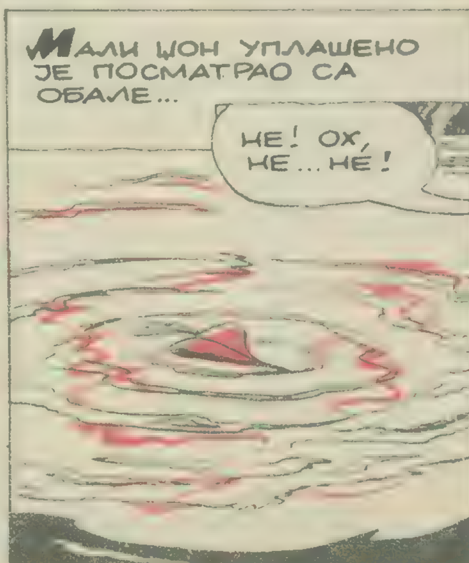

Copyright © 1974
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

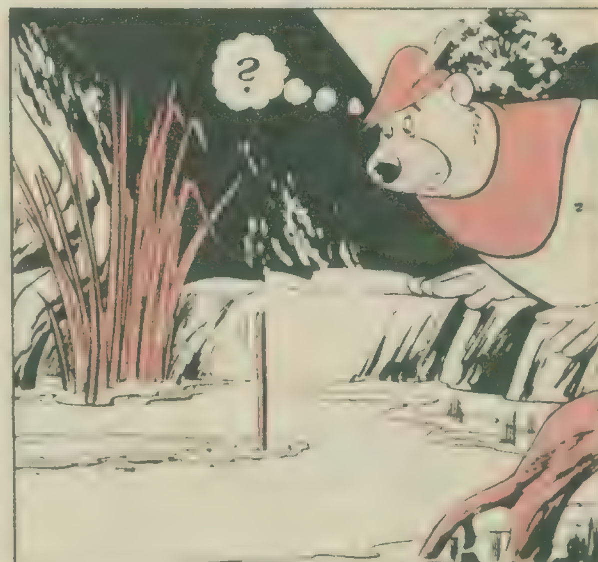

МАЛИ ЏОН УПЛАШЕНО ЈЕ ПОСМАТРАО СА ОБАЛЕ...
НЕ! ОХ, НЕ... НЕ!

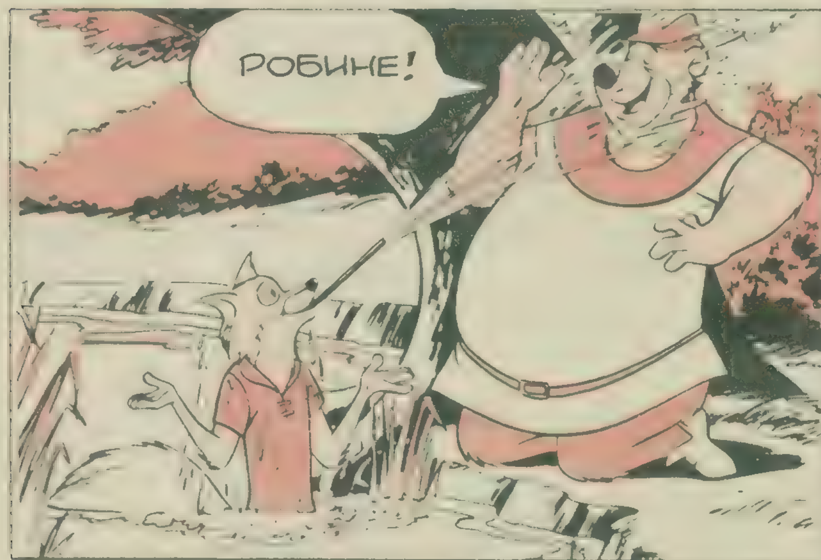

ПОБЕДНИЧКИ ПОКЛИ-
ЧИ ОДЈЕКНУЛИ СУ
С ТВРЂАВЕ!
ГОТОВО ЈЕ
С ЊИМ!

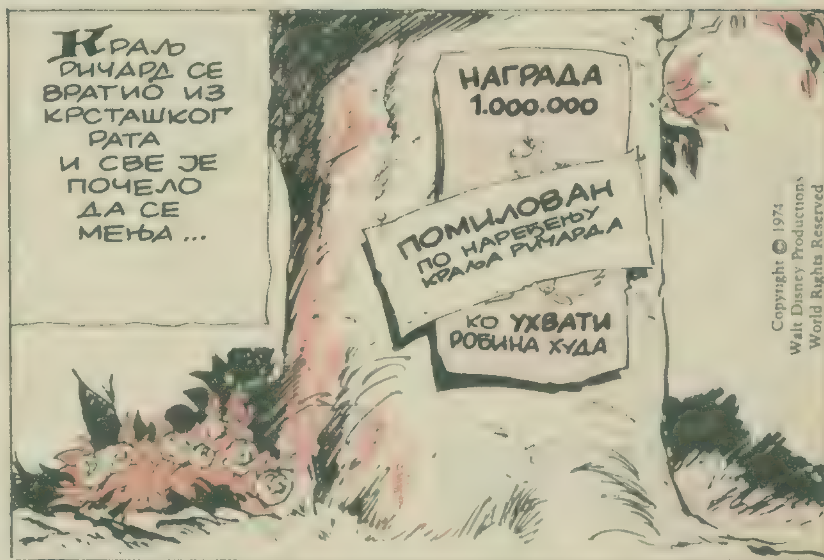

НА ДРУГОЈ СТРАНИ ДУ-
БОКОГ ЈАРКА ПРАВА
ЈЕ ЖАЛОСТ...
ОХ, РОБИНЕ!

И ДОК ЈЕ МАЛИ ШОН
ОПЛАКИВАО РОБИНА, У ВО-
ДИ СЕ ПОЈАВИЛА ТРСКА...

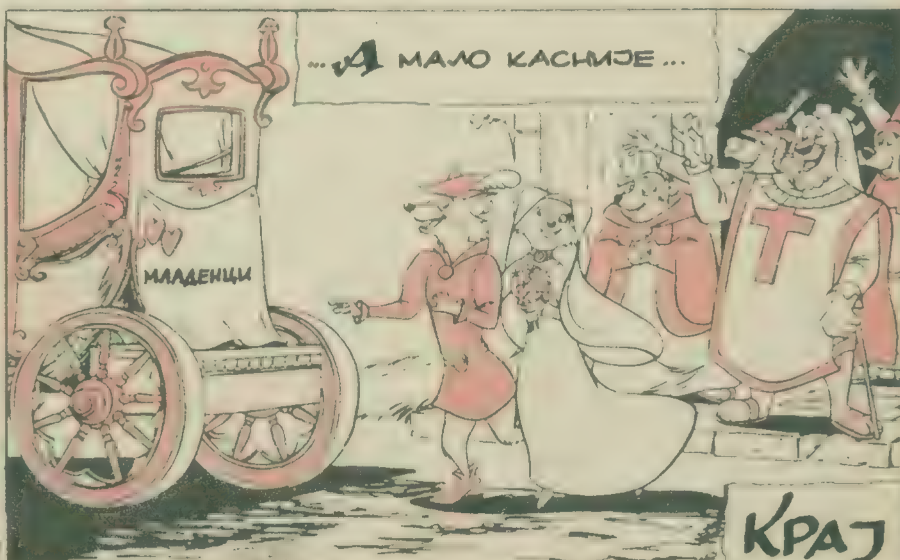

?

РОБИНЕ!

КРАЉ
РИЧАРД СЕ
ВРАТИО ИЗ
КРСТАШКОГ
РАТА
И СВЕ ЈЕ
ПОЧЕЛО
ДА СЕ
МЕЊА...
НАГРАДА
1.000.000
ПОМИЛОВАН
ПО НАРЕЂЕЊУ
КРАЉА РИЧАРДА
КО УХВАТИ
РОБИНА ХУДА

УСКОРО СУ ЗВОНА
ОГЛАСИЛА СРЕЋАН
ДОГАЂАЈ...
ПА...
ИЗГЛЕДА
ДА САМ МО-
РАО ДА ЈЕ-
ДНОГ
ОДМЕТНИКА
ПРИМИМ
У
ФАМИЛИЈУ!

...А МАЛО КАСНИЈЕ...
МЛАДЕНЦИ
КРАЈ

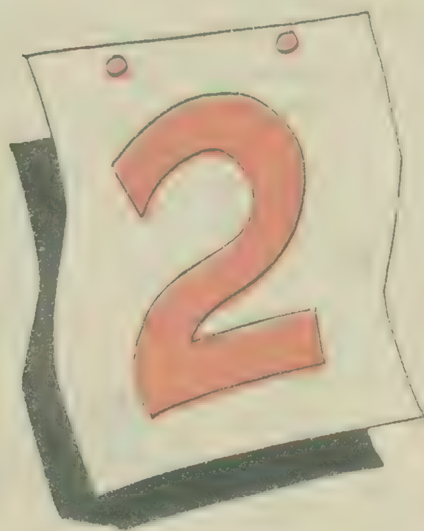

ДАНИ ОДМОРА

ХЕНРИ, У ОВО ДОБА ГОДИНЕ ПОСЛОВИ СЛАБО ИДУ! ЗАШТО НЕ БИ ОТИШ'О НА ДВОНЕДЕЉНИ ОДМОР?
НА ОДМОР?

СТВАРНО МИСЛИТЕ НА **ОДМОР?**
ДА... ЗАШТО НЕ?

ОХ! ВЕЛИКО ВАМ ХВАЛА!
НЕ ЗАХВАЉУЈ МИ... С ОБЗИРОМ НА ПОСЛОВЕ...

ТО БИ ТИ БИО **НЕПЛАЋЕНИ** ОДМОР!
ОХ!

2

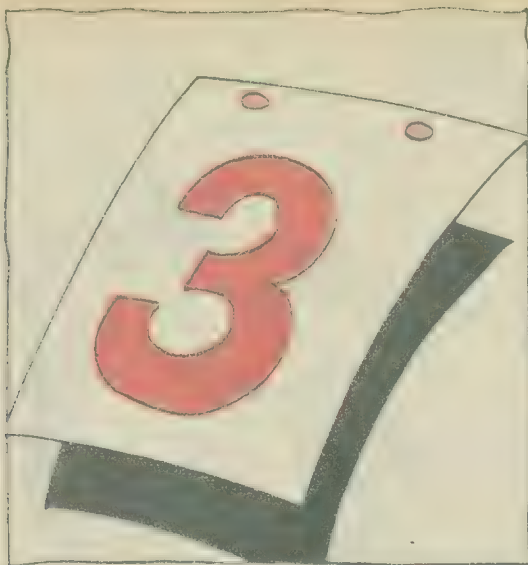

ДВЕ НЕДЕЉЕ НЕПЛАЋЕНОГ ОДМОРА?
АХА!

СЈАЈНО! ЗНАМ КАКО ЋЕШ ДА НАДОКНАДИШ ПЛАТУ!
КАКО? ДА ИСТОВАРУЈЕМ ВАГОНЕ НА СТАНИЦИ?

НЕ... **УШТЕДЕЋЕШ** ТАЈ НОВАЦ... ОВДЕ У КУЋИ!
БАШ МЕ ЗАНИМА КАКО?

САД ЋУ ДА ТИ ПОКАЖЕМ!
?

ТАКО! ТО ТИ ЈЕ ВЕЋ **ТРИДЕСЕТ** ХИЉАДАРКИ!
А **УЖИВАЊЕ БАШКА!** ЛЕПО СИ ТО СМИСЛИЛА!

3

ХЕЈ, ТАТА... ЗНАМ КАКО ДА НАЈБОЉЕ ПРОВЕДЕШ СВОЈ ОДМОР!
НЕ СПОМИЊИ МИ ВИШЕ **ТУ** РЕЧ!

СТВАРНО, ТАТА! ЗАЈЕДНО ЋЕМО ГА ПРОВЕСТИ А ДА НАС **НИШТА** НЕ КОШТА!
Е, МОЈ СИНЕ! ЧАК И ГЛЕДАЊЕ ТЕЛЕВИЗИЈЕ КОШТА!

КАД ТИ КАЖЕМ! **КАМПОВАЋЕМО!**
АКО МИ ПОКАЖЕШ ГДЕ СЕ ТО МОЖЕ КАМПОВАТИ А ДА СЕ НИШТА НЕ ПОТРОШИ... **ПРИСТАЈЕМ!**

ЧУЛА СИ ГА, МАМА!
АХА... А ВОДИТЕ ЛИ И МЕНЕ?

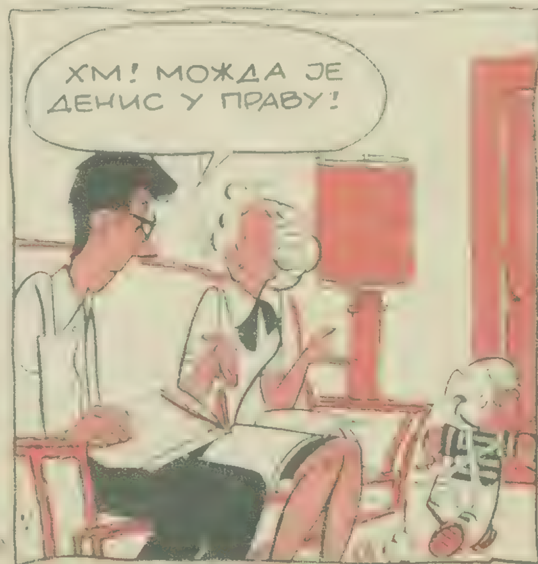

ЗАР НИЈЕ ЛЕПО, МАМА?
ТО ПИТАЈ ТАТУ!
А-ПЋИХА!

4

ХМ... КАД ЈЕ ЧОВЕК НА ОДМОРУ ТРЕБА **НЕКУД** И ДА **ОДЕ!**
ЗНАМ, ДРАГИ... АЛ' ПОШТО СИ ЗА ОВО ВРЕМЕ БЕЗ ПЛАТЕ...
ЈА ЗНАМ!

А **ШТА** ТИ ТО ЗНАШ?
КАКО ДА НЕКУД ОДЕМО А ДА НИШТА НЕ ПОТРОШИМО... НА НЕКУ ПЛАНИНУ С КОЈЕ СЕ ПРУЖА ЛЕП ПОГЛЕД!

ЧУЈ... НЕЋУ ДА **ЛОМИМ** НОГЕ ПО НЕКАКВОЈ ПЛАНИНЧИНИ!
ИЗВУЋИ ЋЕМО ИЗ ШУПЕ БИЦИКЛЕ!

ХМ! МОЖДА ЈЕ ДЕНИС У ПРАВУ!

ОВО ЈЕ ОДЛИЧНА ВЕЖБА, ДРАГИ!
ДА... ЗА **НАС ДВОЈЕ!**

5

ТАТА! КАКАВ ЈЕ ТО ОДМОР БЕЗ ИЗЛЕТА?
О ИЗЛЕТУ НЕМА НИ ГОВОРА! НЕМАМ ПАРА ЗА БЕНЗИН!

БЕНЗИН НАМ И НЕ ТРЕБА!
ПА НЕЋЕМО, ВАЉДА, НА ИЗЛЕТ У ПАРК ПРЕПУН СВЕТА!

СПРЕМИ СЕНДВИЧЕ, МАМА, И ПРОСТРИ ЋЕБЕ НА ПОД! ЗА ОСТАЛО ЋУ СЕ ЈА ПОБРИНУТИ!

ТАКО... МАЛО МРАВА... К'О НА ПРАВОМ ИЗЛЕТУ!
ШТААА?
МОРАШ ПРИЗНАТИ, ХЕНРИ... ОН ЈЕ У ПРАВУ!

6

ПА... БАР МОГУ ДА ИСКОРИСТИМ ОВАЈ ОДМОР ДА НЕШТО ПРОЧИТАМ!
ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
И ЈА!

КАКО? ПА ТИ НЕ ЗНАШ ДА ЧИТАШ?
УМЕМ ДА ЧИТАМ СЛИКЕ!

УЗМИ СЕБИ НЕКУ КЊИГУ... ЈА ЋУ ТЕ ОВДЕ САЧЕКАТИ!
ДЕЧЈЕ ОДЕЉЕЊЕ
ВАЖИ!
ДЕЖУРНА

ИЗГЛЕДА ЗАНИМЉИВА САМО ЈЕ У ЊОЈ СВЕ НАОПАКО!
НЕ, ДЕНИСЕ! ТО СИ ТИ...
ГРИМОВЕ БАЈКЕ
ДЕЖУРН

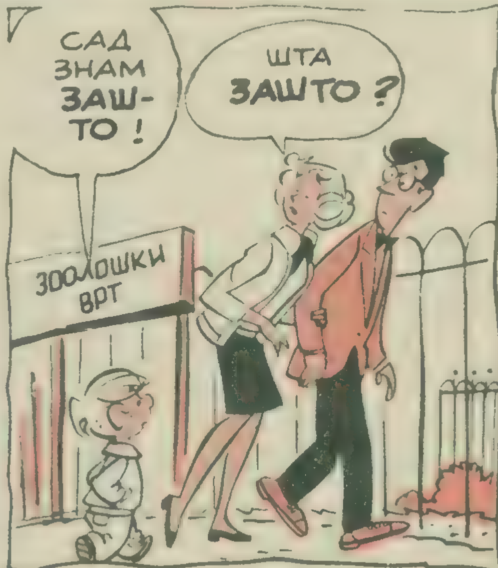

ОВАКО ЈЕ ЧИТАЊЕ ЗАНИМЉИВИЈЕ!
ДЕЖУРНА
ГРИМОВЕ БАЈКЕ

МОГЛИ БИСМО ДА ИСКОРИСТИМО ТВОЈ ОДМОР И ЈЕДНОМ **ЗАЈЕДНО** ОДЕМО У ЗООЛОШКИ ВРТ!
ПРИСТАЈЕМ!
УРА!

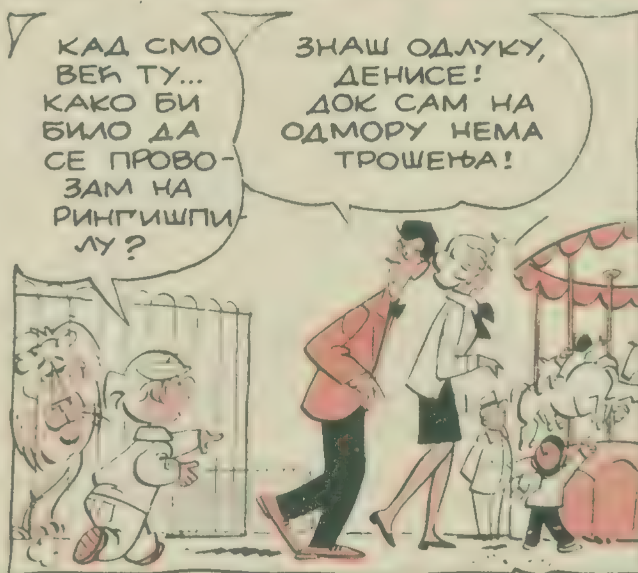

ПОНЕКУ МАЛО КИКИРИКИЈА... И ШАРГАРЕПИЦЕ... И САЛАТИЦЕ...
ШТА ЋЕ ТИ СВЕ ТО?

ДА ХРАНИМ ЖИВОТИЊЕ!
ЗНАШ ДА ЈЕ ТАМО ЗАБРАЊЕНО ДАВАТИ ЖИВОТИЊАМА ХРАНУ КОЈА СЕ ДОНЕСЕ ОД КУЋЕ!

САД ЗНАМ **ЗАШТО!**
ШТА **ЗАШТО?**
ЗООЛОШКИ ВРТ

ЗАШТО СУ ЖИРАФЕ ТАКО МРШАВЕ!

КАД СМО ВЕЋ ТУ... КАКО БИ БИЛО ДА СЕ ПРОВОЗАМ НА РИНГИШПИЛУ?
ЗНАШ ОДЛУКУ, ДЕНИСЕ! ДОК САМ НА ОДМОРУ НЕМА ТРОШЕЊА!

НИЈЕ ТИ, ЗНАЧИ, КРИВО ШТО НЕ МОЖЕШ НА РИНГИШПИЛ?
ДОБРО, ТАТА!

НЕЕЕЕЕЕЕ...

МОЖЕ МЕНИ И **БЕСПЛАТНО** ДА СЕ ЗАВРТИ У ГЛАВИ!

9

ОТКУД ТО ДА ОДМОР ПРОВОДИШ КОД КУЋЕ?
ОВО ЈЕ НЕПЛАЋЕН ОДМОР!

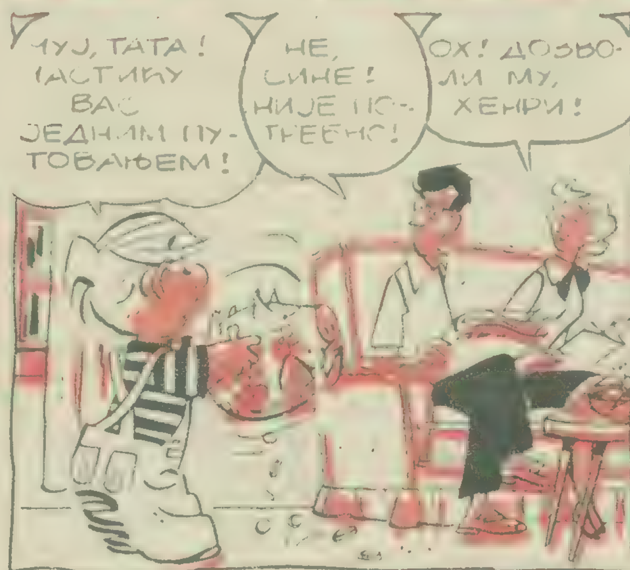

ШТЕТА! КАД ЈЕ НА ОДМОРУ ЧОВЕК ТРЕБА ДА ПОБЕГНЕ ОД „ОБИЧАЈЕНОГ" ЖИВОТА!
ЗНАМ... ЗНАМ...

ЧУЈ, КОМШИЈА! ЈА БАШ ТРЕБА ДА ОБАВИМ НЕКИ ПОСЛИЋ КОЈИ ЋЕ НАС ОБОЈИЦУ УДАЉИТИ ОД ОКОЛИНЕ!
КАКАВ ПОСЛИЋ?

АЛИСА, ЈЕ Л' ЏОРЏ КОД ВАС?
НИЈЕ! А ЗАР ХЕНРИ НИЈЕ КОД ВАС?

ПА ШТА КАЖЕШ, ХЕНРИ? ЛЕП ПОГЛЕД, ЧИСТ ВАЗДУХ...
И ДАЛЕКО ОД СВИХ!

10

ЧУЈ, ТАТА! ЧАСТИЋУ ВАС ЈЕДНИМ ПУТОВАЊЕМ!
НЕ, СИНЕ! НИЈЕ ПОТРЕБНО!
ОХ! ДОЗВОЛИ МУ, ХЕНРИ!

ВИ НЕ ТРЕБА НИШТА ДА ПОТРОШИТЕ! ЈА ПЛАЋАМ АУТОБУС!
КАД БАШ ХОЋЕШ, СИНЕ...

УЖИВАШ ЛИ, ТАТА?
АХА... ГОДИНАМА НИСАМ БИО У ОВОМ ДЕЛУ ГРАДА!

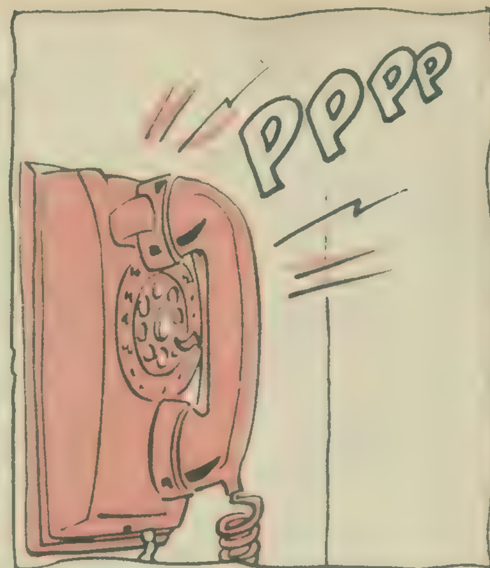

ПОСЛЕДЊА СТАНИЦА, НАРОДЕ!
ПА, ДЕНИСЕ?
ЗАБОРАВИО САМ...

...ДА САМ ИМАО ПАРА ДА КУПИМ КАРТЕ САМО У ЈЕДНОМ ПРАВЦУ!
ХУУУ!

11

ХЕНРИ! ПА ТИ СЕ ДАНАС НИСИ ОБРИЈАО!
ЗАШТО ДА СЕ БРИЈЕМ КАД САМ НА ОДМОРУ!

РРРР

ВИЛМА? ВИЛМА ДАН? КАД СИ ДОПУТОВАЛА? ДА ... ВОЛЕЛА БИХ ДА ТЕ ВИДИМ!
ВИЛМА ДАН? ЈЕ Л' ТО ОНА ЗГОДНА РИЂОКОСА ЦУРА?

ЗДРАВО, ВИЛМА!
ЗДРАВО, ХЕНРИ! АЛА ТИ СЈАЈНО ИЗГЛЕДАШ!
ТО САМ И ОЧЕКИВАЛА!

12

ДА ОДЕМО НА ПЛАЖУ, ТАТА?
ВЕЋ САМ ТИ РЕК'О, СИНЕ! МОРАМО ДА ШТЕДИМО ДОК САМ НА ОДМОРУ!

ХМ!

ЈЕ Л' ОВО ПРАВИ ПЕСАК?
ПРАВИ, НЕГО ШТА! ДОЛАЗИ ПРАВО СА ОБАЛЕ!
ПЕСАК
ПЕСАК

ХЕЈ, ТАТА! БРЗО ДОЂИ!

И ТАКО...
ПОГЛЕДАЈ! НАПРАВИО САМ КУЋНУ ПЛАЖУ!

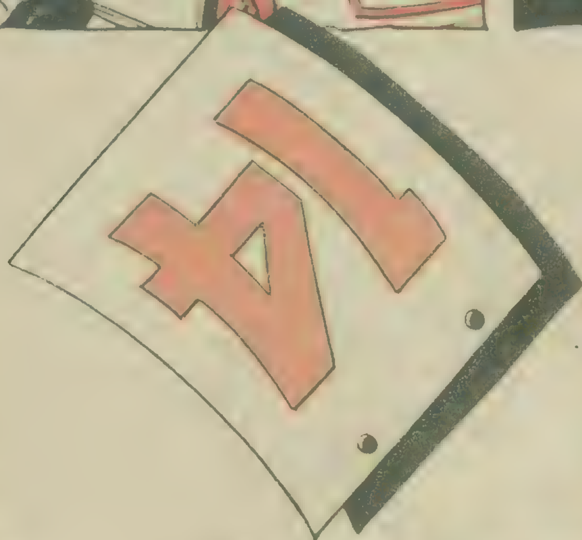

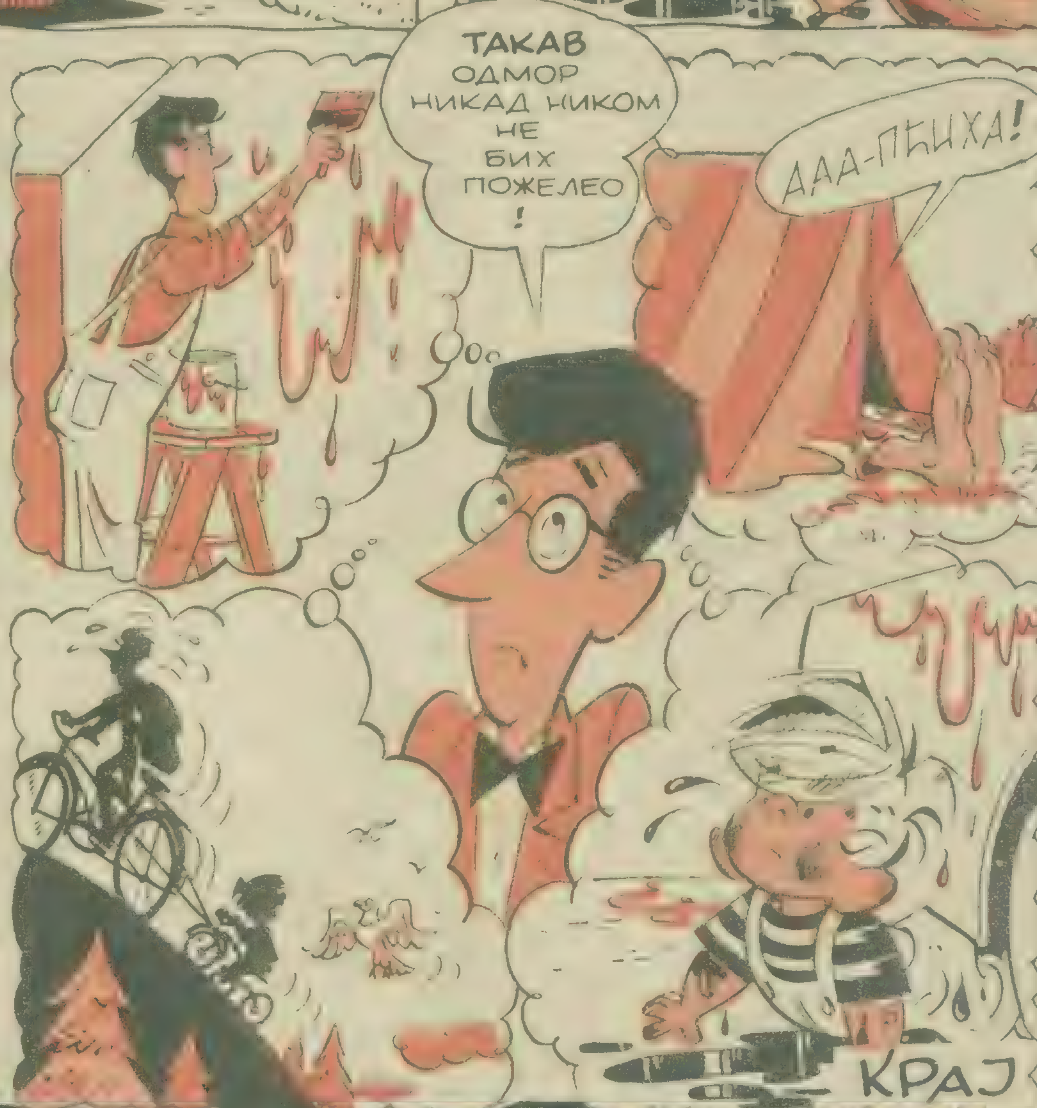

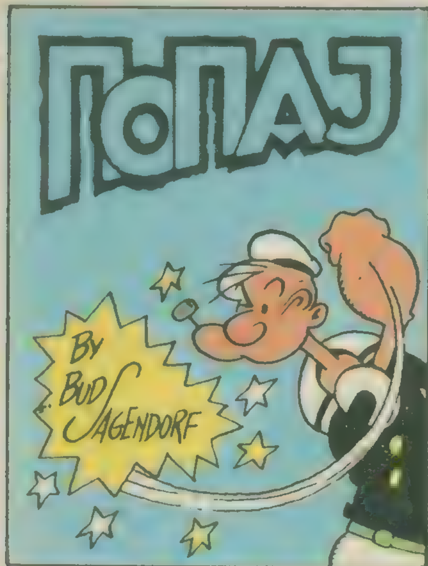

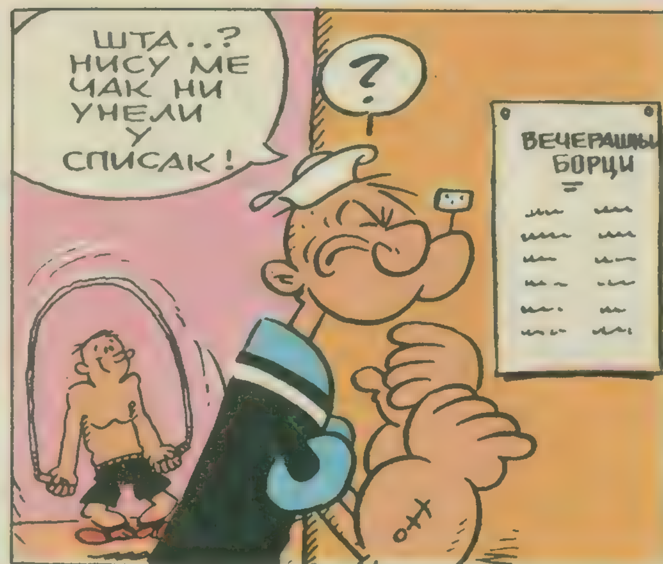

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП: ФЛАШ ГОРДОН - Мингови заробљеници

ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

НАДАМ СЕ ДА ЋУ ВЕЧЕРАС ИМАТИ ДОБРОГ ПАРТНЕ-РА!
ТРЕБА МИ НЕШТО ДА СЕ МАЛО РАЗГА-ЛИМ!
СПОРТСКА АРЕНА

ШТА..? НИСУ МЕ ЧАК НИ УНЕЛИ У СПИСАК!
?
ВЕЧЕРАШЊИ БОРЦИ

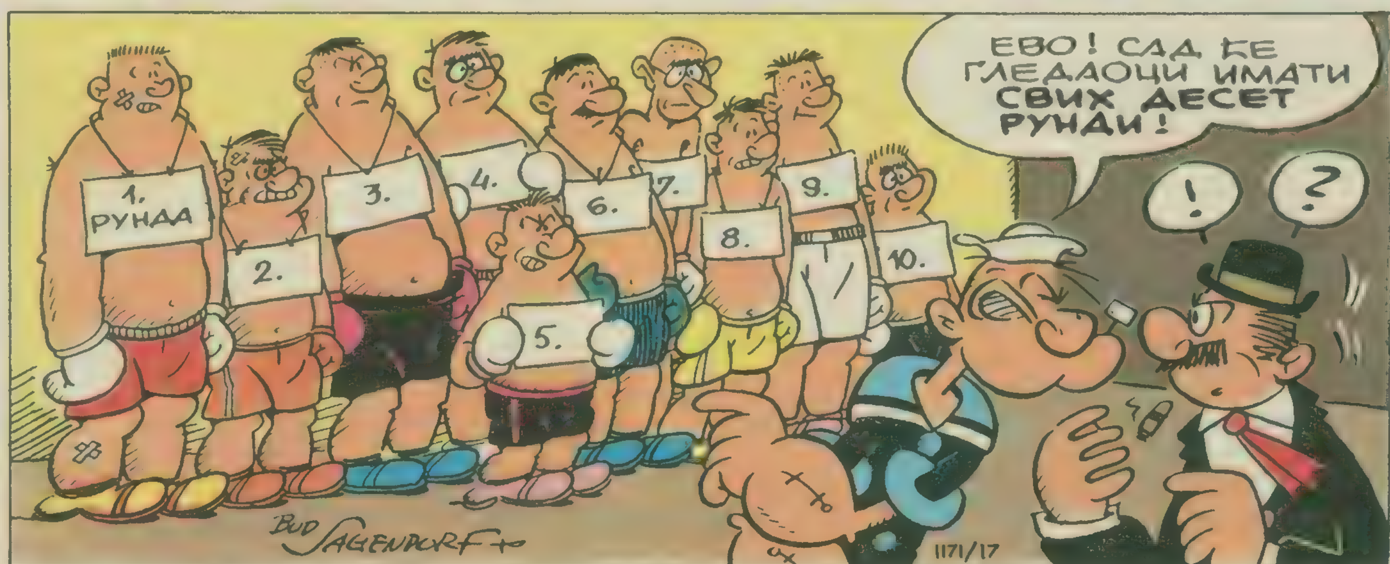

ЖАО МИ ЈЕ... ВЕЧЕРАС СЕ НЕ БОРИШ... ПУБЛИКА ТЕ НЕ ВОЛИ!
ЈА САМ ДОБАР БОКСЕР!
РИНГ
Ј. БОКСИЋ

ГЛЕДАОЦИ ПЛАЋАЈУ ДА ВИДЕ ДЕСЕТ РУНДИ... А ТИ СВАКУ БОРБУ РЕШИШ ЈОШ У ПРВОЈ!
?
ОСЕЋАЈУ СЕ ПРЕВА-РЕНИ!
РИНГ

ФУЈ! ЈА СЕ ПОШТЕ-НО БО-РИМ!
АЛ' ШТА ЋЕШ... ИЗГЛЕДА ДА СЕ НЕ ИСПЛАТИ БИТИ УВЕК ПОШТЕН!
МЕНАЏЕР

ХМ... ЧИНИ МИ СЕ ДА ЗНАМ КАКО И ДА ВУК БУДЕ СИТ И ДА ОВЦЕ БУДУ НА БРОЈУ!
ВЕЖБЕ

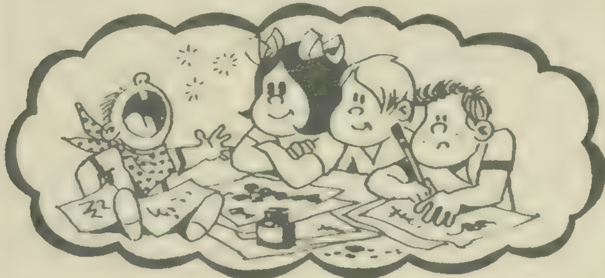

Е-ХЕЈ, БОКСИ-ЋУ!

ЕВО! САД ЋЕ ГЛЕДАОЦИ ИМАТИ СВИХ ДЕСЕТ РУНДИ!
1. РУНДА
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
!
?
BUD SAGENDORF
1171/17

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЂАЧКУ ШТЕДЊУ!

НАЦРТАЈ!

Твој задатак је само да на белом папиру 14x9 cm нацрташ амблем за ђачку штедњу и обојиш га што лепше.

ПОШАЉИ!

Цртеж залепи на дописницу, а с друге стране налепи купон из левог угла који си читко попунио и пошаљи: Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, са назнаком МАСКОТА.

ЈЕДИНО ПРАВИЛО

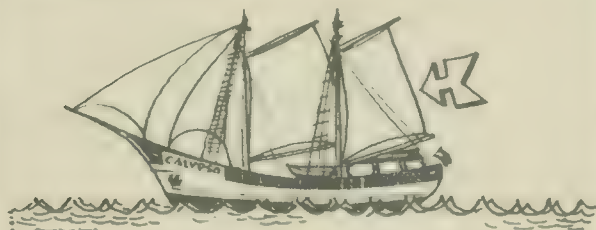
Сви читаоци Политикиног забавника који су ђаци и штеде код Београдске банке имају право да учествују у овој наградној игри.

РОК СЛАЊА

Што пре! Најкасније недељу дана после изласка броја. Имаш право да уз сваки купон Политикиног забавника пошаљеш нови цртеж!

ЧЕКА ТЕ НАГРАДА

I награда — 33 читаоца Политикиног забавника који пошаљу најуспешније предлоге за маскоту, провешће овог лета седам дана на једрењаку „Calypso"!

II награда — 1001 ђак који пошаље леп цртеж добиће на дар модерну мајицу с амблемом!

Сваки ђак штедиша код ББ добија поклон: хемијску оловку, лењир, троугао.

КУПОН 5

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

АДРЕСА

ВИСИНА У cm | БРОЈ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ ББ

ЗАБАВИТЕ СЕ ДОК НЕ СТИГНУ РЕЗУЛТАТИ!

1

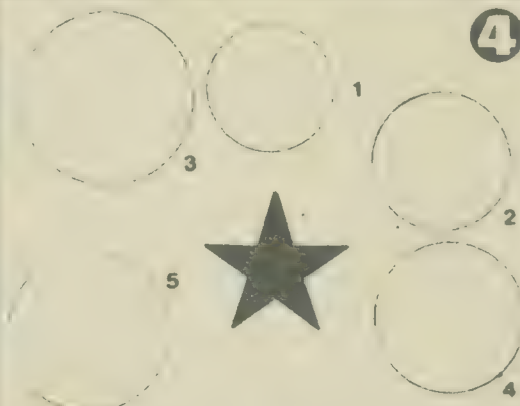

Свих ових осам ликова узето је из познатих басни или бајки. Знаш ли ко са ким чини одговарајући пар?

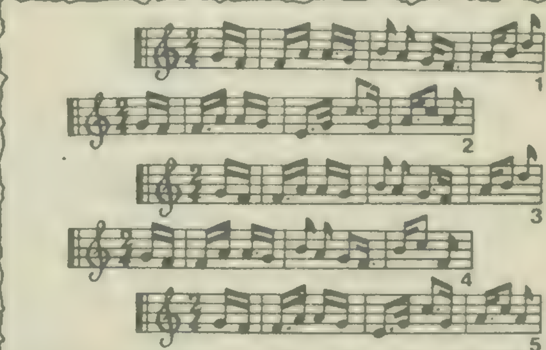

Пробај да помериш два палидрвца а да добијеш потпуно исту кућу, само окренуту на другу страну.

4

У који се од ових кругова може поставити звезда тако да врхови њених кракова тачно додирују кружницу?

3

Само су две од ових партитура једнаке. Знаш ли које?

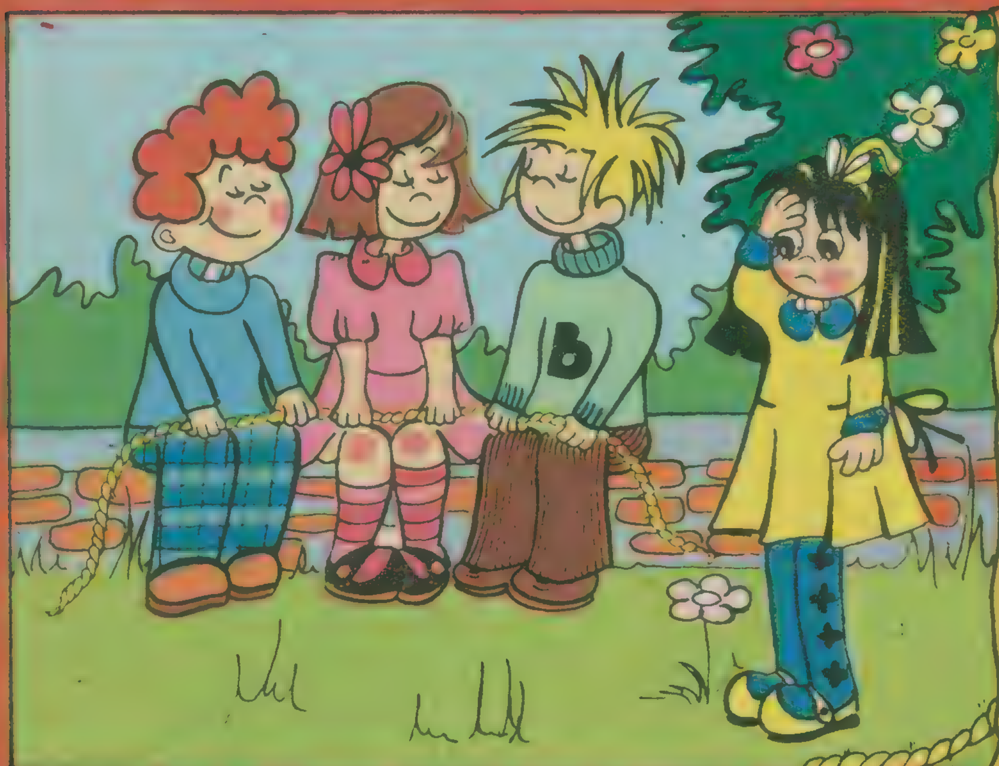

5 Пронађи десет појединости у којима се разликују ова два цртежа!

ОДГОВОРИ:

Први задатак: 1 и 5 (Црвенкапа), 2 и 7 (Лисица и рода), 3 и 8 (Корњача и зец), 4 и 6 (Цврчак и мрав). **Други задатак:** Унутар куће палидрвце које је постављено косо спусти лево доле тако да лежи хоризонтално, а оно које је водоравно постави косо. **Трећи задатак:** 2 и 5. **Четврти задатак:** Круг број 4; **Пети задатак:** реп, лева потпетица, прва јела, лева шапа, ухо, трава испред пушке, последњи траг, њушка, линија испод медведа, кундак.

ХАЈДЕ да се ИГРАМО

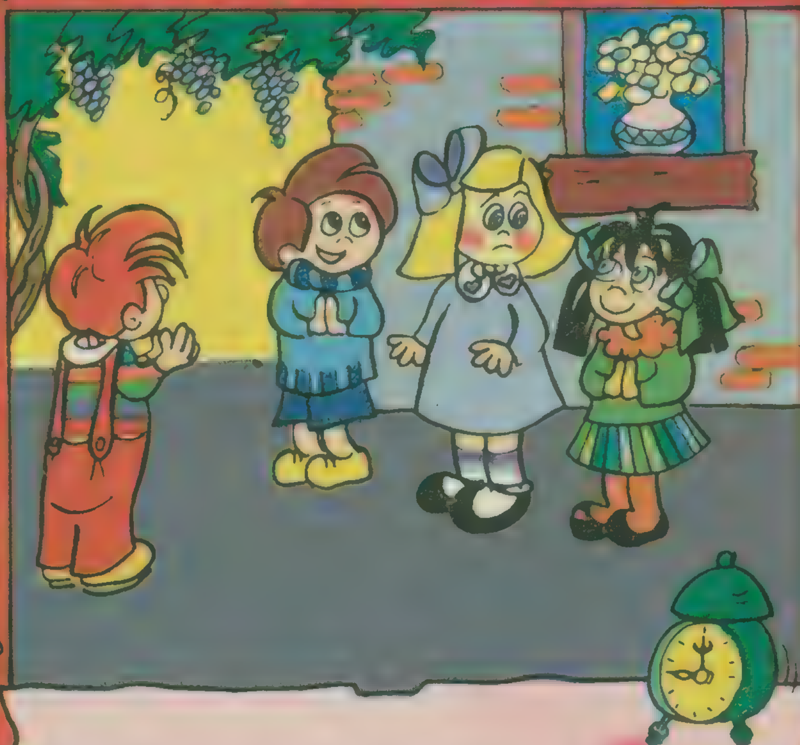
Изгубљени прстен

Што је већи број играча то је и игра занимљивија. Од реквизита су потребни: дужи конопац и прстен или мања алка. Пре почетка игре играчи изаберу вођу који провлачи конопац кроз прстен и везује крајеве конопца у чворове. Затим сви играчи поседају у круг, ухвате конопац обема рукама и добро га затегну између себе. Игра почиње на вођин знак: играчи не отварајући шаке додају један другом прстен пазећи при том да вођа не примети код кога је. Кад вођа викне: „Стој!" играчи се умире а он погађа у чијој је шаци прстен. Ако погоди, улази у игру а играч код кога је прстен био постаје вођа. У противном игра се наставља

Покварени телефон

Мада веома стара, ова игра је и данас омиљена међу школском децом. Играчи се поређају један до другог и први играч шапне на уво свом до себе неку реченицу или тежу, непознатију реч. Други играч преноси ову реч трећем, овај четвртом и тако све до последњег играча који ту реч изговара гласно. И тада настаје смех јер је та реч изговорена од ува до ува потпуно изгубила прави смисао. Што је реч тежа или непознатија и игра је занимљивија.

Тик, так, ток!...

Ова игра је одлична вежба за рефлексе. Четири до десет играча поседају око неког стола у полукруг а вођа игре седне насупрот њих. Играчи треба да су концентрисани и да добро пазе на команде које издаје вођа. На пример, ако вођа каже „тик" — сви играчи ударају длановима о сто; на „так" — ударају кажипрстом; на „ток" — горњим делом шаке; на „тик-так" — лактовима, а на „тик-ток" затвореним шакама итд. Играчи не смеју да мењају положај тела док не зачују следећу команду. Свако закашњење или погрешно „откуцан" знак повлачи искључење из игре. Игра траје све док у њој не остане само један играч. Он као победник постаје вођа у следећој игри

ЗАСЕДА

Када је попио више него што је требало, непознати човек почео је да се хвали.

Џим Кнели је био сувласник малог бара „Хаб" у улици Вест Медисон у Чикагу. Али, само привидно. У ствари, посао којим се бавио, и који му је доносио огромне приходе, био је у сукобу са законом. Као вођа банде која је штампала и растурала лажне новчанице живео је на високој нози јер су новчанице биле добро израђене и вешто растуране. Лажне новчанице су, ипак, откривене, али је полиција узалуд трагала за главним организатором посла. Растурачи га нису лично познавали јер су новчанице узимали, пошто су биле остављене на уговореном месту.

Полиција није била боље среће ни када је једног зимског дана 1876. године успела да уђе у траг граверу Бену Бојду који је за Кнелија израђивао клишеа за штампање лажних долара. Гравер је ћутао као заливен. Осуђен је на десет година робије.

Кнели није могао да му нађе заменика. Резерве лажних новчаница брзо су се смањивале. Требало је нешто учинити да се Бојд спасе из тамнице. Међутим, новац није био и једини разлог за то: лако се могло догодити да Бојд, измучен затворским животом, ода своје саучеснике.

РАЗГОВОР У БАРУ

Једне ноћи, почетком маја 1876. године, једанаест година након трагичне погибије америчког председника Абрахама Линколна, Кнели је ушао у бар свог пријатеља Бена Шеридана у Илиноису. Шеридан је водио двоструки живот: у јавности је уживао глас озбиљног и поштеног грађанина, али је тајно стајао на челу групе која је растурала лажне доларе које је „производио" Џим Кнели. Нестрпљиво је очекивао свога госта јер је и код њега резерва лажних новчаница већ била на измаку. Није крио разочарање када се Кнели појавио празних руку.

— Ништа не можемо учинити све док је Бојд иза решетака! — покушао је да му објасни Кнели.

— Зар не можеш да нађеш другог гравера? — био је упоран Шеридан.

— На жалост, Бојд је једини прави гравер за нас — одговорио је Кнели.

— „Једини"! — јетко је добацио Шеридан. — Само, он ће још дуго да чами иза решетака. А шта ћемо ми да радимо?

Кнели се загонетно осмехнуо. Нешто је смерао. То је Шеридан јасно видео по изразу његовог лица. Није морао дуго да чека објашњење јер је Кнели одмах прешао на ствар.

— Ослободићемо Бојда из затвора! Идеја ми је пала на памет док сам долазио овамо. Ако се не варам, наш покојни председник Абрахам Линколн сахрањен је у Спрингфилду. Не верујем да је гробница изузетно чувана. Украшћемо његове посмртне остатке и понудити држави у замену за Бојдову слободу!

Шеридан је с гађењем погледао Кнелија. И он је био криминалац али је и за њега ово било превише. Дуго је ћутао. Бојд је за њих значио много, то је морао себи да призна, али да скрнаве један гроб! Ипак, то осећање га није дуго држало јер лични интерес је изнад свега! Пристао је на Шериданов план.

САМО ЈЕДАН ЧУВАР

Једног кишног поподнева, Шеридан и Кнели су пошли на гробље Ок Хил удаљено око три километра од Спрингфилда. Линколнов маузолеј са обелиском налазио се на врху стрмог брда. Око обелиска пружала се тераса на коју се стизало великим степеницама. Испод терасе су биле две велике сале, одвојене једна од друге дебелим зидом. Улаз у њих био је са супротне стране терасе. У једној сали биле су смештене успомене на Линколна, а у другој, која је интересовала Кнелија, крипта у којој су почивала три преминула Линколнова сина. На средини пода од мозаика стајао је мермерни саркофаг са ковчегом од кедровине у њему, у коме су, у мањем оловном сандуку, почивали Линколнови посмртни остаци.

Тога дана, вероватно због кише, није било посетилаца.

Стари чувар, који је истовремено служио и као водич, провео је Кнелија и Шеридана кроз маузолеј. Сада су знали све што их је интересовало: ноћу је маузолеј чувао један наоружан чувар који је вршио обилазак сваког сата. Просторија у којој се налазио саркофаг закључавала се обичним катанцем а сам поклопац саркофага био је само лако зацементиран.

Вратили су се у град задовољни.

ОКУПЉАЊЕ У СПРИНГФИЛДУ

Почетком јуна Шеридан је отворио ресторан у Спрингфилду. Истовремено Кнели је из Чикага послао четворицу својих људи да будно мотре на све што се дешава у граду.

За крађу Линколнових посмртних остатака изабрали су 4. јули, Дан независности САД. Тога дана у граду је требало да се одржи свечаност на којој увек учествују сви његови становници. Кнели је рачунао да ће дан после прославе грађани бити уморни а Линколнов маузолеј без посетилаца.

План је овога пута пропао јер се један од Кнелијевих људи напио и, размећући се, избрбљао све о планираној крађи пред девојком која је точила пиће у једном бару. Чим је хвалисавац напустио бар, девојка је обавестила полицију. Непознатом посетиоцу нису ушли у траг али је о намераваној крађи ускоро сазнао цео град.

Кнели се није предавао. Одложио је извршење плана за новембар када се буду одржали избори за новог председника САД којима ће становници града бити заокупљени. За нове сараднике изабрао је преверане криминалце Мјулена и Хјуга. Послао их је у Спринг филд да пазе на све што би за њихов подухват могло да буде занимљиво и корисно.

Време је пролазило. Узбуђење у граду због намераване крађе одавно се стишало. Пошто се ништа није догодило сви су мислили да је у питању била само неслана шала непознатог пијанца.

СВИГЛ ПРИХВАТА ПОНУДУ

За необичну крађу Кнели је изабрао ноћ између 7. и 8. новембра. После бурног дана када је требало да се одрже избори уморни грађани биће жељни сна. Опет ће Линколнов гроб бити готово напуштен. Сам Кнели неће учествовати у крађи. Мјулену и Хјугу објаснио је то потребом да буде виђен у свом бару „Хаб" у Чикагу. Тиме би добио одрешене руке да преговара са властима око замене Линколновог тела за Бојда, а да не буде оптужен за крађу јер би у то време када је извршена имао необориви алиби.

На руку му је ишла још једна појединост: у Кнелијевом бару упознали су човечуљка са кривим носем, извесног Свигла који се професионално бавио крађом лешева са градског гробља које је затим продавао медицинским факултетима за обуку студената.

Кнели му је без много околишења понудио да учествује у крађи Линколнових посмртних остатака и обећао велику награду. Свигл је пристао без речи. Толико новца, колико ће добити овог пута, није видео никад у животу. Свигл се показао

А НА ОК ХИЛУ

— УКРАШЋЕМО ПОСМРТНЕ ОСТАТКЕ ПОКОЈНОГ ПРЕДСЕДНИКА АБРАХАМА ЛИНКОЛНА И ЗАМЕНИТИ ИХ ЗА БОЈДА! ТО ЈЕ ЈЕДИНИ НАЧИН ДА ГА ИЗВУЧЕМО ИЗ ЗАТВОРА — САОПШТИО ЈЕ КНЕЛИ СВОЈУ ОДЛУКУ ШЕРИДАНУ.

двоструко корисним. Наиме, Кнели је намеравао да посмртне остатке покојног председника закопа међу пешчане дине у држави Индијани па му је Свигл за њихов превоз од Спрингфилда до Индијане понудио услуге свог друга Били Брауна с којим је некад заједно био у затвору.

ОПКОЉЕНИ СТЕ!

Касно ноћу, 6. новембра 1876. године, Мјулен, Хјуг и Свигл напустили су бар „Хаб" у Чикагу и одвезли се на железничку станицу. Свигл је носио врећу у којој су се налазили фењер, секира, чекић, длето и гвоздена шипка за обијање.

Кнели их није испратио. Остао је у бару.

У Спрингфилд су стигли возом, рано изјутра. Билија Брауна, који је у целој акцији био задужен за превоз Линколновог тела, видели су у возу само за тренутак, али се Мјулен и Хјуг с њим нису упознали. Он је путовао сам. Према Кнелијевом плану Браун није смео да се придружује преосталој тројици већ само да их сачека колима на одређеном месту у близини гробља у Спрингфилду.

Тог дана, 7. новембра у Сједињеним Америчким Државама све је било спремно за изборе новог председника. Народ је могао да бира: демократу Тилдена или републиканца Хејса. Изборна грозница захватила је и Спрингфилд. На Линколнов маузолеј нико није обраћао пажњу.

Пала је ноћ. Свигл, Мјулен и Хјуг лако су допрли до саркофага. Отворили су га. Сандук од кедровине се такође могао лако отворити али је оловни сандук у којем је почивао Абрахам Линколн био веома тежак и било је немогуће да га понесу, као што је планом било предвиђено. Одлучили су зато да и њега отворе и да посмртне остатке покојног председника ставе у врећу.

Хјуг је наредио Свиглу да оде до излаза из гробља где је Браун чекао и да му каже да колима дође до самог маузолеја. Свигл је послушао и згубио се у ноћи.

Уместо Брауна и Свигла из мрака су после извесног времена изронили полицајци.

— Опкољени сте! Излазите... и руке увис! — чула се оштра наредба.

Настао је тајац. Одговора није било. Минути су пролазили. Полицајци које је предводио шеф криминалистичког одељења Патрик Тирел. полако су прилазили маузолеју. Ушли су у просторију где се налазио саркофаг. Посмртни остаци Абрахама Линколна још су били у оловном сандуку. На поду је лежао разбацан алат. Од Мјулена и Хјуга није било ни трага ни гласа.

ИДЕЈА ЛИНКОЛНОВОГ СИНА

Двојица криминалаца имали су среће чим је Свигл отишао по Брауна изашли су из маузолеја да напољу сачекају њихов повратак. Када су се полицајци појавили њих двојица су стајали у сенци дрвећа. Знали су да више не смеју да остану: изгубили су се под окриљем таме.

Свигл и Браун су се вратили, али са полицајцима јер су и сами били — полицајци. Још од хапшења гравера Бена Бојда полиција је мотрила на Кнелијев бар „Хаб" и на њега, а већ после првог неуспелог покушаја крађе Линколнових посмртних остатака схватили су Кнелијев план. Стално су га пратили. Желећи да га ухвате на делу идеју да се Свигл и Браун убаце међу Кнелијеве људе као криминалци дао је тридесетогодишњи син покојног председника Линколна Роберт Линколн.

Мјулен и Хјуг су убрзо ухваћени и осуђени на робију.

А. К.

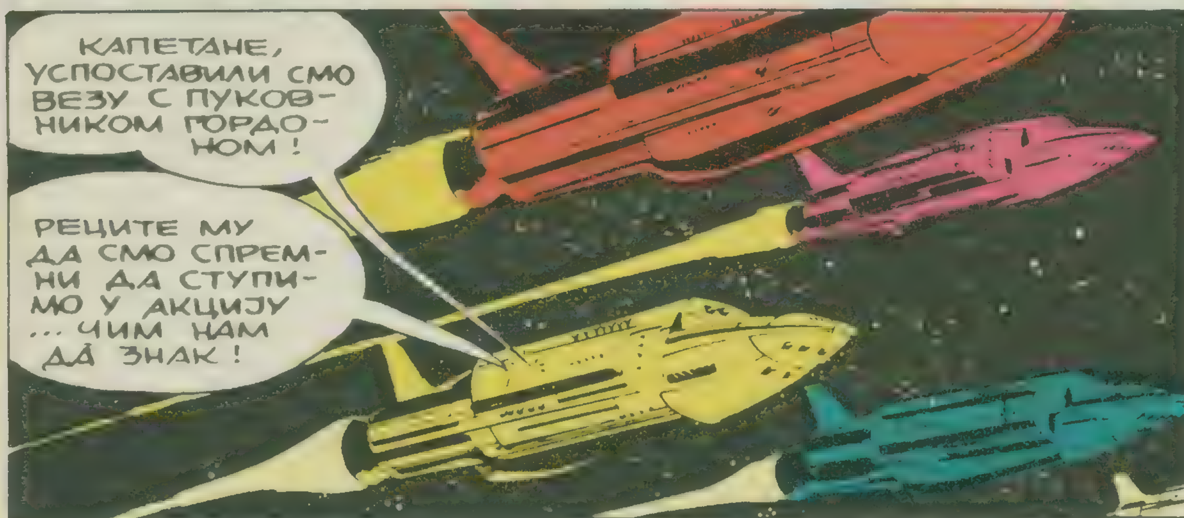
Дан BARRY

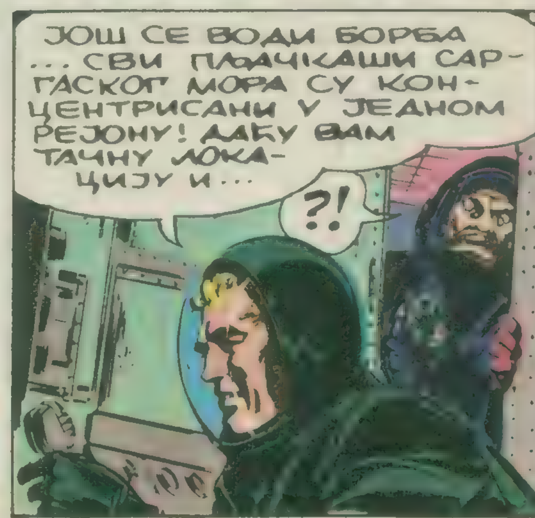
ФЛАШ ГОРДОН

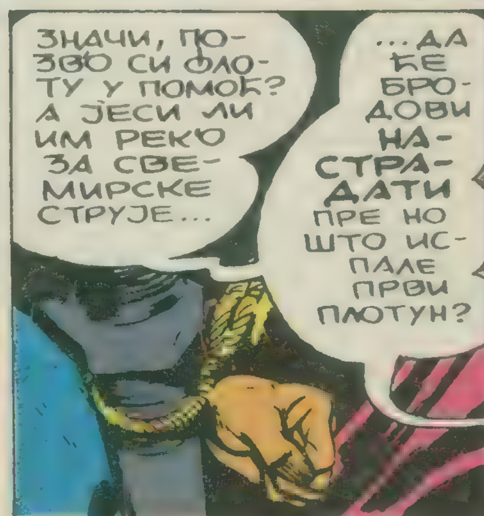

У НАРЕДНОМ БРОЈУ: ПРВИ ЋЕШ УМРЕТИ!

ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ
ГУМА ЗА ЖВАКАЊЕ

волите ли приче о ДИВЉЕМ ЗАПАДУ?

Тражите у трговини одличну балон- гуму за жвакање „ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ"

У свакој кесици балон-гуме наћи ћете лепу сличицу једног од узбудљивих догађаја са Дивљег запада.

И још нешто за сакупљаче значака:

Не бацајте празне кесице — њих 15 комада пошаљите на адресу:

„Јосип Краш",
41000 Загреб,
Бранимирова 29

и послаћемо вам **бесплатно** Крашову значку. Ова серија Крашових значака је у више боја и обрадоваће сваког сакупљача.

KRAŠ

БИЦИКЛ ЈЕ ХИТ ОВОГ ЛЕТА - ХИТ БИЦИКЛ НУДИ „ЈУГОБИЦИКЛ" БЕОГРАД, Генерал Жданова 21

ПОКАЖИ СВОЈИМ РОДИТЕЉИМА ДА СИ ЗАСЛУЖИО ДА И ТИ ОВОГ ЛЕТА ВОЗИШ ХИТ БИЦИКЛ „PONY"

Сигурни смо да ће сваки родитељ, па и деда и баба одвојити од своје плате, односно пензије, да би обрадовали своје дете и то доброг ученика за успешно завршен разред.

Свакoм купцу „Југобицикл" уз продати бицикл даје свој поклон — једну резервну унутрашњу гуму. Исти услови важе за све наше продавнице које се налазе у следећим местима: Врбас, Бања Лука, Темерин, Тител, Ковин, Аранђеловац, Бечеј, Бела Црква, Нови Сад, Краљево, Земун, Крагујевац, Пећ, Косовска Митровица, Подујево и Стара Пазова. Купци из Београда бицикл уплаћују и преузимају у улици Генерал Жданова 21.

УПУТСТВО како ћеш за десетак дана постати власник „Pony" бицикла. У пошти купи т. зв. поштанску четвороделну УПЛАТНИЦУ (не упутницу) попуни је као што је у прилогу и дато. Одмах по извршеној уплати један исечак пошаљи на адресу: „Југобицикл" 11001 Београд, Генерал Жданова 21. На полеђини исечка којег шаљеш „Југобициклу" напиши своју адресу и обавезно назначи која је задња железничка истоварна станица.

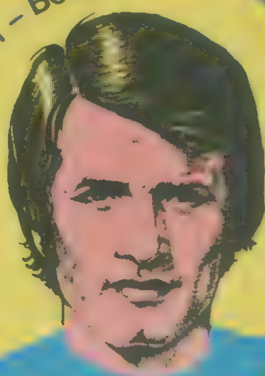
„Југобицикл" се обавезује да ће до 30 јуна 74. год. вршити испоруку бицикала по објављеној цени.

ЗА СВА ОБАВЕШТЕЊА У ВЕЗИ ПРОДАЈЕ БИЦИКАЛА МОЖЕТЕ СЕ ОБРАТИТИ НА ТЕЛЕФОНЕ:
330-408 И 330-407.

ИВИЦА ШУРЈАК – Хајдук

ИЛИЈА ПЕТКОВИЋ – Троа (Француска)

ЈУРИЦА ЈЕРКОВИЋ – Хајдук

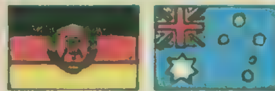

ДУШАН БАЈЕВИЋ – Вележ

ДРАГАН ЏАЈИЋ – Ц. звезда

ЕНВЕР МАРИЋ – Вележ

НАПРЕД, ПЛ

ДЕСЕТО СВЕТСКО ПРВЕН

ПРВА ГРУПА		ДРУГА ГРУПА	
 СР Немачка—Чиле		 Бразил—Југославија	
 ДР Немачка—Аустралија		 Заир—Шкотска	
Чиле—ДР Немачка		Југославија—Заир	
Аустралија—СР Немачка		Бразил—Шкотска	
Аустралија—Чиле		Заир—Бразил	
ДР Немачка–СР Немачка		Шкотска—Југославија	

ФРАЊО ВЛАДИЋ – Вележ

ИВАН БУЉАН – Хајдук

ВЛАДИСЛАВ БОГИЋЕВИЋ – Ц. звезда

ПЕТАР КРИВОКУЋА – Ц. звезда

ОЂА ПЕТРОВИЋ – Ц. звезда

ЕНВЕР ХАЏИАБДИЋ – Жељезничар

ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ – ПИЖОН – Ц. звезда

ЛАВИ!

ИСТВО У ФУДБАЛУ

РАСПОРЕД ТАКМИЧЕЊА ПО ГРУПАМА од 13. до 23. ЈУНА

У слободној колони упишите резултате наведених сусрета. Две првопласиране репрезентације из сваке групе улазе у завршно такмичење.

ТРЕЋА ГРУПА		ЧЕТВРТА ГРУПА	
Шведска—Бугарска		Италија—Хаити	
Уругвај—Холандија		Пољска—Аргентина	
Холандија—Шведска		Хаити—Пољска	
Бугарска—Уругвај		Аргентина—Италија	
Бугарска—Холандија		Аргентина—Хаити	
Шведска—Уругвај		Пољска—Италија	

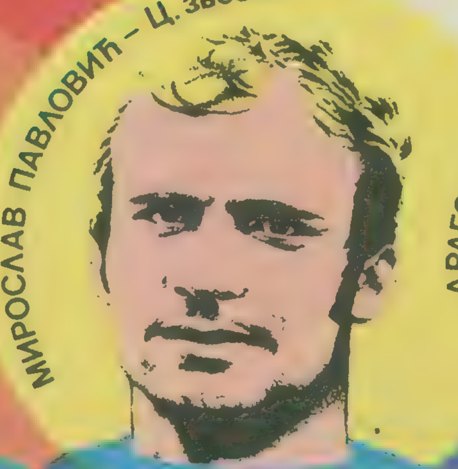

ХИТ СТРАНА

КЕЈТ ЕМЕРСОН

„НЕ ПИШЕМ И НЕ СВИРАМ МУЗИКУ ДА БИ ЈЕ ПУБЛИКА ЗАБОРАВИЛА КРОЗ ШЕСТ МЕСЕЦИ. МУЗИКА КОЈУ СТВАРАМ ДУБОКО ЈЕ МОЈА И НИЈЕ СЛИЧНА НИЧЕМУ ШТО САМ ЧУО. НЕ КОМПОНУЈЕМ ТАКО ШТО УСТАНЕМ ЈЕДНОГ ЈУТРА И КАЖЕМ: ДАНАС ЋУ НАПИСАТИ ТРИ СТВАРИ. НЕ! НЕКА КОМПОЗИЦИЈА ЖИВИ У МЕНИ МЕСЕЦИМА. КАДА САЗРИ И КАДА ОСЕЋАМ СВАКИ ЊЕН ДЕО ОНДА ЈЕ ОДСВИРАМ И ЗАБЕЛЕЖИМ. И ТАДА ОНА ПОЧИЊЕ СВОЈ ДРУГИ ЖИВОТ."

Има више разлога због којих је Кејт Емерсон, вођа енглеског супер трија ЕМЕРСОН, ЛЕЈК И ПАЛМЕР, данас најцењенији оргуљаш и један од најпопуларнијих музичара у рок свету. Школовани и талентовани пијаниста задивио је стручњаке и публику чим се појавио на музичкој сцени. Било је то средином шездесетих година. Неки усхићени новинар написао је још тада: „Емерсон би у сваком времену био признат. С техником свирања која задивљује и лакоћом израза која плени он је рођен за камерног музичара. Нема сумње да би био и велики џезиста да се раније родио. Овако, срећа је за ову, доста проблематичну, музику наших дана што има Емерсона. Он је адаптирајући класику а користећи вештине џез музичара нашао најбољи начин да се искаже у рок музици и да јој њене нове вредности".

Године 1967, пошто је оформио групу „Најс", определио се за адаптирање дела из богате музичке класике. Као и сваки школован музи-

чар, одушевљен композиторима као што су Брубек, Римски Корсаков, Дворжак, Бернштајн, Копеланд и Мусоргски изводио је њихове композиције у новим, модернијим аранжманима. Публика их је прихватила. На концертима је свирао веома ефектно због чега је и добио епитет „Џими Хендрикс електричних оргуља".

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду!, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

На првим снимањима користио је велике симфонијске оркестре али је касније од тога одустао. Схватио је велике могућности достигнућа на пољу музичке електронике и први почео да користи муг синтисајзер. Трагајући за што бољим и разноврснијим звуком на сцену је поред оргуља донео концертни и електрични клавир, мелотрон, хапсикорд и електричну хармонику. За снимања је користио и највеће европске црквене оргуље, све у жељи да својој музици да нове, неочекиване нијансе. Временом је своје свирање на сцени толико усавршио да је у стању да сам практично замени цео оркестар, тако да никада и није имао потребу за великом групом музичара. Својим свирањем издигао се изнад свих музичара своје генерације и већ годинама представља правог идола у свету ове музике.

Иако и сам даровит и озбиљан композитор остао је доследан поштовалац музике класичних композитора и за изузетно диско остварење сматра се његов албум „Слике са изложбе" на коме је са Лејком и Палмером виртуозно извео ово познато дело Мусоргског.

На крају рецимо и то да је Емерсон на сцени изванредан забављач, увек спреман да за своју публику утроши и последњи атом енергије. И поред огромних успеха које је досад постигао познаваоци његовог дела тврде да се још у потпуности није исказао ни као музичар ни као композитор.

ЕМЕРСОН, ЛЕЈК И ПАЛМЕР

Један од најславнијих састава Енглеске уопште настао је почетком 1970. године пошто су се срела два истинска музичара: познати оргуљаш Кејт Емерсон и талентовани гитариста, композитор и певач Грег Лејк. Група је добила коначни изглед када им се придружио већ познати бубњар Карл Палмер.

Пред публиком су први пут наступили августа 1970. године на чувеном Вајт фестивалу и одмах скренули пажњу као трио који користећи сва техничка достигнућа зна да задиви. Серијом незаборавних концерата по целом свету стекли су славу велике групе. Тренутно су један од три најпопуларнија састава у свету.

КЕЈТ ЕМЕРСОН (KEITH EMERSON) оргуље, клавир, мелотрон и муг синтисајзер. Каријеру започео у „ритам и блуз" оријентисаној групи »T —bones«. Касније оформио познати трио „Најс" (NICE). Из тог периода познато је његово дело „Свита пет мостова".

ГРЕГ ЛЕЈК (GREG LAKE) гитара, бас гитара и певач. Широј публици познат је од 1968. године када је био члан квинтета „КИНГ КРИМСОН". Тада је свирао бас гитару и певао пратеће гласове. Крајем 1969. године напустио је групу јер је сматрао да је занемарен што се показало као тачно када је почео да ради у трију E.L.P.

КАРЛ ПАЛМЕР (CARL PALMER) удараљке. За собом има дугу каријеру професионалног музичара. Као шеснаестогодишњак свирао је са Кристом Фарлоуом у „Тандербердсима". Касније је био члан пратеће групе Артура Брауна. Затим је више од годину дана свирао у трију »ATOMIK BUSTER«. Славу великог бубњара стекао је у сарадњи са Емерсоном и Лејком.

АЛБУМИ ГРУПЕ E.L.P.: EMERSON, LAKE AND PALMER«, »TARKUS«, »PICTURES AT AN EXHEBITION«, »TRILOGY« i »BRAIN SALAD SURGERY«.

АДРЕСА ГРУПЕ »E. L. &P«.

EMERSON, LAKE & PALMER
ISLAND RECORDS LTD
BASING STREET
LONDON W 1
ENGLAND

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

И ДАЉЕ МИ НЕ ДАЈЕШ МИРА (STILL... YOU TURN ME ON)

Музика и текст: **Грег Лејк**
Изводи: **Емерсон, Лејк и Палмер**

(одломак)

Желиш ли бити анђео,
желиш ли бити звезда.
желиш ли постати песник,
желиш ли бити струна
моје гитаре,
желиш ли стварати магију?

Можеш постати све!
Желиш ли бити певач,
желиш ли да си песма?
Ал' дозволи да ти кажем:
не можеш бити у вечној заблуди.
Видиш, то сам ти морао рећи,
зато што све постаје озбиљно.
Из свог искуства знам
да је после све друкчије, али
ипак... и даље ми не дајеш
мира.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: И ДАЉЕ МИ НЕ ДАЈЕШ МИРА можете чути у понедељак 10. јуна ове године у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00 часа!

ПРВА ПЛОЧА

Пре неколико седмица појавила се прва плоча младе београдске групе „Поп шоу". Иако им је ово прво диско-остварење, чланови овог трија, који гаји прогресивну музику са приметним утицајем народног мелоса, ни су непознати публици у многим градовима Србије. Прошле године на поп-фестивалу у Пожаревцу освојили су треће место. После неколико успешних концерата снимили су две композиције за ПГП РТБ. Групу „Поп шоу" чине: Драган Милић, композитор, гитариста и певач; Миодраг Добрић, басиста и певач и бубњар Влада Докић.

ЗАНИМЉИВОСТИ О ЕМЕРСОНУ, ЛЕЈКУ И ПАЛМЕРУ

Сваке године у разним анкетама музичких часописа ЕМЕРСОН, ЛЕЈК и ПАЛМЕР освајају многа признања публике. Тако је Емерсон први или у врху као најбољи оргуљаш и најуспешнији продуцент, Палмер је међу најбољим бубњарима, док је Лејк први и као басиста и као певач и као композитор.

* * *

Сваки од пет албума ЕМЕРСОНА, ЛЕЈКА и ПАЛМЕРА постао је убрзо златан.

* * *

Емерсон је познат као одличан пилот и страствен мотоциклиста. Има колекцију мотора и њу је пре два месеца поновио новим „Кавасакијем" од 750 кубика.

* * *

Њихов нови „на живо" снимљен албум настао је на последњим турнејама по Европи и Америци. Има толико материјала да ће се појавити као колекција од три плоче!

* * *

У последње време Емерсон користи на концертима такозвани „летећи клавир". У једном моменту и клавир и музичар полете у ваздух заузимајући најнеобичније положаје. То је ефектан трик који се постиже захваљујући специјалној еластичној платформи. Овај трик изазива одушевљење код публике.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ
-Пижон

Снимио: М. Вучићевић

Фантастична прича

ФРАНЦ ЛАЈБЕР

ТАЈ НЕПОСЛУ
ЕЛЕКТРИЦ

— Ја у његовом зујању препознајем гласове, он има све људске особине — тврдио је стари Леверет.

Показујући новој муштерији „Дом на брежуљку" мистер Скот се надао да овај неће обратити пажњу на стуб линије високог напона. Стуб се дизао тачно пред прозором собе за спавање и већ је уплашио и отерао многе муштерије — чак и одрасли људи из потпуно необјашњивих разлога плашили су се електрицитета. О томе да се стуб пренесе на друго место није могло бити ни речи јер је та линија била основни извор енергије за градић Пасифик Фолз. Зато је Скоту остало једино да на било који начин одврати његову пажњу од проклетог стуба.

Каква енергија!

Али, овог пута мистер Скоту нису помогле ни молитве ни сва његова лепоречивост. Мистер Леверет, тако се звао човек који је намеравао да унајми кућу, приметио је стуб чим су изишли на терасу. Пажљиво је осмотрио његову чврсту основу, порцуланске изолаторе и црни сандук трансформатора. Његов поглед склизнуо је на четири дебела проводника која су се протезала од једног сивозеленог брежуљка до другог и он наже главу као да нешто ослушкује: његов слух уловио је низак једноличан шум изазван кретањем електрона.

— Ослушните само! — узвикну одушевљено и у његовом безбојном гласу први пут се могло осетити узбуђење. — Педесет хиљада волти! Каква енергија!

— Данас су атмосферски услови изузетни. Обично се не чује тако јако — слага Скот.

— Заиста? — готово разочарано запита Леверет.

Када су прегледали целу кућу, постарији купац замоли Скота да се врате на терасу.

— Шум се још чује — рече он. — Морам вам признати да такав шум умирујуће делује на моје нерве. Као на пример шум ветра, потока или мора. Тутањ машина не подносим, зато и желим да напустим Нову Енглеску. А овај звук је за мене као глас природе — мек и тих. Али, ви као да рекосте да се он само ретко чује?

Продавање некретнина захтева од човека велику сналажљивост а мистер Скоту та особина није недостајала.

— Заправо, кад год се изиђе на терасу тај шум се чује. Понекад се појачава, други пут слаби, али чује се увек. Већини људи он смета и зато ја...

— Потпуно разумем што сте покушали да то сакријете од мене. Већина људи су обични овнови, још и горе од тога.

Песма жица

Руковали су се. Клатећи се на петама и главе забачене уназад мистер Леверет је ослушкивао тихо зујање жица док му је на лицу титрао осмех власника.

— Електрицитет је — говорио је занесено — најузбудљивија појава. Шта све ми људи не можемо да учинимо од њега и шта све он може да учини од нас. На пример, ако неко зажели да ефектно и безболно оде са овог света довољно је да добро полије травњак, узме у руку један крај бакарне жице а њен други крај баци на проводник. Бах! Као да је сео на електричну столицу.

Мистер Скот је наједном осетио како га нешто стеже у грлу.

— Ви сад вероватно мислите да сам ја будући самоубица? — прекиде га у мислима мистер Леверет. — Ни говора. Ја само волим да понекад гласно размишљам.

Три дана касније Скот је свратио да види како се осећа нови становник старе куће.

— Седите, само седите — дочека га Леверет. — Морам да вам кажем да је ова кућа испунила сва моја очекивања. Слушам електрицитет и моје мисли тада блуде далеко, на све четири стране света. Понекад ми се учини да у шуму жица разазнајемо гласове. Знате, постоје људи који чују гласове у шуму ветра.

— Да, само у шуму ветра можете да разликујете читаву скалу звукова док је шум жица једноличан...

— Каква заблуда — успротиви се Леверет осмехујући се тако да Скот није могао да одгонетне да ли се он то шали или говори озбиљно. — Узмите пчеле. Оне увек само зује, а ипак су веома паметни инсекти тако да неки стручњаци чак сматрају да оне имају свој језик. Да, да... тако и ја у електрицитету чујем и препознајем гласове. Они ми причају како путују преко читаве Америке. То подсећа на кретање пионира према западу: линије високог напона су путеви, а хидроцентрале успутни кладенци. Данас је електрицитет свуда продро: у наше домове, у фабрике, у надлештва. Ништа се од њега не може сакрити. Али, постоји и друга врста електрицитета, она која тече телефонским проводницима и која омогућава радио-везе. То је млађи брат нашег познаника из линије високог напона а деца, као што је познато, имају оштар слух. На тај начин електрицитет зна све о нама, посвећен је у све наше тајне. Он има све људске особине: осећајност, самилост, ватреност. Електрицитет је у суштини до крајности дружељубив, као и сва бића.

— Али, електрицитет може и да се наљути — наставља је Леверет. — Да се то не би догодило треба га припитомити. Дознати његове навике, лепо се према њему опходити. Не треба га се бојати. Тада се можеш с њим спријатељити. Знам, Скоте, да сте дошли да проверите да нисам причинио какву штету кући коју унајмљујете. Нисам ништа у њој мењао. Једино сам склонио електрично јастуче и тостер јер сматрам да електрицитет не треба да ради тако прозаичне послове. У дом сам унео само ову стару столицу за љуљање и своју збирку индијанских врхова за стреле. Све остало је непромењено.

Кротитељ змија

Скот је свакако поменуо ту збирку кад се вратио кући јер га је после неколико дана његов деветогодишњи син запитао:

— Тата, сећаш ли се оног чике коме си утрапио „Дом на брежуљку"?

— Боби! Какав је то израз? Куће се унајмљују.

— Нема везе. Отишао сам да видим његове стреле. Знаш ли ти ко је он? Кротитељ змија!

Боже мој, помисли Скот. Ипак сам ја осетио да с њим нешто није у реду. Зато је и тражио кућу на брежуљку што тамо, кад сунце припече, змије излазе из својих рупа.

— Само он није кротио праву змију већ гајтан од електричне пегле. Прво ми је показао своје стреле а затим је чучнуо, пружио руку према гајтану и слободан крај гајтана одмах је почео да се миче а после се усправио као кобра коју сам видео на сликама.

— А да ли је други крај гајтана био укључен у зид?

— Како да није! Чика ми је казао да се ништа не би догодило да у гајтану нема струје. Само сам се шалио кад сам казао да је он кротитељ змија. Он је кротитељ електрицитета. Чика је затим изишао на терасу и тамо је укротио струју из жица па је она ишла по његовом телу. Лепо сам видео како струја пролази с једног места на друго.

— Занимљиво — промрмља Скот трудећи се да не покаже колико је узнемирен.

— Знаш, од те струје му се дизала коса час на једној час на другој половини главе — настављао је малишан.

Сутрадан се Скот упутио „Дому на брежуљку". Али, није успео да постави ниједно од својих брижљиво припремљених питања јер га је Леверет дочекао речима:

— Вероватно вам је син причао о представи коју сам му извео. Треба да вам кажем да веома волим децу, добру америчку децу као што је ваш синчић. Међутим, оно што сам њему показао само је обична забава за децу.

— Тако сам и мислио — одврати Скот. — Одмах сам погодио да је гајтан од пегле играо зато што је био везан невидљивом нити коју сте ви вукли...

— Ви, изгледа, за све имате готов одговор — Леверетове очи сијале су лукавошћу. — Предлажем вам да изиђемо на терасу и мало поседимо.

Тог дана линија високог напона зујала је јаче но обично и Скот је морао да призна да га тај звук стварно умирује. И спектар звуко-

ва учинио му се шири но раније: растао је до заглушеног треска да би се затим снизио до брујања.

Опасност прети

Лењо се љуљајући у столици Леверет је говорио:

— Електрицитет ми не прича само о томе шта ради већ и о својим забавама: о играма, певању, великим оркестрима, својим путовањима до звезда. Прича ми о својим невољама. Ви сте вероватно слушали о оној катастрофи кад се Њујорк наједном нашао у мраку? Електрицитет ми је причао како се то догодило. Огромна маса електрона једноставно се разбеснела, од превеликог умора, и замрла. Електрицитет ме уверава да слична опасност прети и Чикагу и Сан Фрнцисцу. Оптерећења су превелика.

— Електрицитет је вредан и воли свој посао. Али, он жели да људи бар донекле схвате његове про-

ШНИ
ЦИТЕТ

блеме и да му поклоне више пажње — наставља је Леверет. — Он нас учи недељивости, јединству, братској љубави. Увек је спреман да притекне у помоћ тамо где је то потребно. С подједнаком ревношћу он опслужује Џорџију и Вермонт, Лос Анђелес и Бостон. Његов патриотизам огледа се у томе што своје тајне открива само стопроцентним Американцима, као што су Едисон и Франклин.

Слушајући га Скот је размишљао о томе да се не би зачудио ако би дознао за постојање секте поклоника електрицитета чији би оснивач, јасно, био мистер Леверет.

Скот се вратио кући умирен. Леверет је само безопасан чудак али ће ипак бити боље да свом сину забрани да одлази у „Дом на брежуљку".

Ускоро се у новинама појавила вест о кратким но по својим последицама озбиљним прекидима струје у Чикагу и Сан Франциску. Скот се сетио Леверетових предсказања и отишао је да га посети. И тек приликом те посете у њему се пробудила стрепња. Разлог је био једна узгредна Леверетова примедба.

— Знате ли, Скоте, да сам недавно дознао да амерички електрицитет, путујући у акумулаторима и батеријама, стиже и до најудаљенијих кутака наше планете. Он кружи и електричним мрежама Европе и Азије. И више од тога. Известан његов део одлази и у Совјетски Савез. Очигледно, он тамо шаље своје уходе.

Горска браћа

За време следеће посете Скот је приметио велику промену на свом станару. Леверет је нервозно корачао по тераси бацајући с времена на време узнемирен поглед на стуб далековода.

— Добро је што сте дошли, Скоте. У ужасном сам стању. Потпуно сам растројен. Морам све да испричам неком, за случај да ми се нешто догоди. ФБИ би морао знати истину мада, говорећи отворено, не знам шта би ФБИ могао ту да учини.

— Данас сам дознао да електрицитет обслужује читаву Земљину куглу — да, да, читају — и да у нашим водовима тече енергија из Русије, а у руским наша, да електрицитет на најбестиднији начин прелази из једне државе у другу. Њему је сасвим свеједно да ли је у Русији или Америци, он се брине само о себи. Само што нисам умро кад сам чуо и више од тога: електрицитет је одлучио да не допусти да дође до било каквог рата чак иако би се тај рат водио због заштите интереса Америке. Брига њега за Америку само да његове линије, далеководи и електричне централе буду у реду. А ако неко буде покушао да притисне на дугме и тиме започне атомски рат, електрицитет ће га убити без обзира да ли ће то бити овде код нас или у Русији.

— Покушао сам да га уразумим, казао сам му да сам га увек сматрао правим америчким родољубом, подсетио сам га на Едисона и Франклина, најзад сам му претио. Али, електрицитет се на све то само смејао.

— Онда је он почео мени да прети! Казао ми је да ће, ако покушам да ометем његове планове, позвати у помоћ своју горску браћу, громове, који ће ме пронаћи и убити. Посаветујте ме, шта да радим? Овде сам сасвим сам насупрот електрицитету.

Скот је учинио све да би умирио старца. Чак му је обећао да ће га сутра обићи мада је знао да скоро неће долазити. Одлазећи запазио је да се зујање електричних жица подигло до снажног брујања. Мистер Леверет се сасвим озбиљно обратио жицама:

— Чујем, чујем.

Као бич

Те ноћи се на Лос Анђелес сручила страховита непогода праћена ураганским ветром и провалом облака. Такво невреме реткост је у том крају. Палме, еукалиптуси и борови били су ишчупани из корена, воћњаци на падинама брежуљака просто спрани. Громови су толико пуцали да су многи грађани помислили да је почео атомски рат.

Непогода је однела и неколико људских живота. Међу жртвама је био и Леверет из „Дома на брежуљку". Полиција је идућег јутра позвала Скота као јединог човека који је у том крају познавао настрадалог.

До доласка Скотовог на место несреће нико ништа није дирао. Тело је лежало тамо где га је полиција нашла. Само у дебелом каблу, који се као бич обавијао око Леверетових ногу, није било струје.

Уз помоћ стручњака, полиција је на следећи начин објаснила несрећан догађај: за време непгоде један од каблова високог напона се прекинуо и један његов крај улетео је кроз отворен прозор спаваће собе и обавио се око Леверета. Смрт је била тренутна.

Али, овакво објашњење могло се прихватити само уз много добре воље. Јер, оно није водило рачуна о неким на изглед споредним али у бити веома важним чињеницама: да откинути кабл не само што је улетео кроз прозор спаваће собе него је на необјашњив начин из ње доспео у дневну собу где је достигао своју жртву. Поред тога у њему није било ни речи о црном телефонском гајтану који се, у настојању да му онемогући бекство, као змија обавио око његове десне руке.

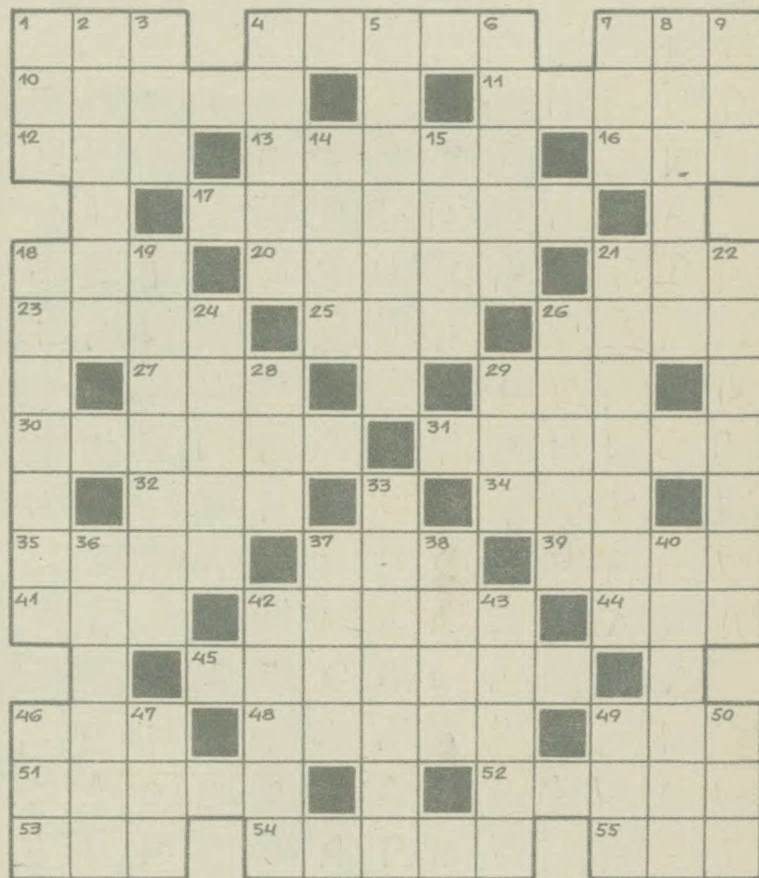
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) смучке, 4) део ока, 7) лаган, 10) барска биљка, 11) музичка драма, 12) оружани сукоб народа, 13) почетно место, почетак трке, 16) орган чула вида, 17) део фудбалског гола, 18) тениски термин, 20) област у Грчкој, 21) речно острво, 23) такмичење у брзини, 25) друга, 26) наш композитор (Крсто), 27) француска филмска глумица (Жирардо), 29) жбун, 30) опет, изнова, 31) оружана снага једне земље, 32) италијанска филмска глумица (Лупино), 34) дражи, 35) вредност добра изражена у новцу, 37) затвор (турц.), 39) део тела, 41) врста папагаја, 42) хармонија, 44) град у Француској, 45) туђинац, 46) једноцифрен број, 49) невероватна прича, бајка, 51) место у Босни, код Сарајева, 52) зракоплов, 53) поклон, 54) јендек, 55) стари Словен.

УСПРАВНО:

1) скраћеница за: страница, 2) гротло вулкана, 3) острво на Јадрану, 4) затворена друштвена група људи, 5) хемијски елемент, 6) сидро, 7) наш певач забавних мелодија (Мартин), 8) кост у облику лука (стр.), 9) попут, на начин, 14) француски филмски комичар (Жак), 15) глас звери, 18) наша филмска и позоришна глумица (Мира), 19) текстилни материјал, 21) чин у морнарици, 22) слика израђена воденим бојама, 24) једна електрода, 26) део намештаја, 28) врста врбе, 29) неприродно стезање мишића, 33) човек који управља сплавом, 36) стадо коња, 37) град у Гани, 38) десна притока Уне, 40) већи број, 42) војнички поредак, 43) врста намета, 46) патос, 47) обор, 49) загребачка филмска глумица (Оремовић), 50) скраћеница за: тринитротуол.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) роман, 6) корал, 11) етилен, 13) шикаре, 14) тест, 15) ата, 17) Олег, 18) оле, 19) свила, 21) Ане, 22) ро, 23) спор, 24) ја, 26) ан, т, 27) град, 28) свод, д, 30) Етоал, 32) станица, 34) Улм, 35) атар, 36) НИ, 37) го, 38) свеж, 39) так, 40) Деветак, 42) самар, и, 44) Итон, 45) Јара, е, 46) п. т, 48) ом, 49) река, 50) Т(омислав) М(аретић), 51) Лап, 53) Аламо, 55) аре, 56) овас, 58) ама, 59) клан, 60) мандат, 62) цареви, 64) Анока, 65) капак.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ" Миродуб Лазаревић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Зкг 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавничe,

МОРНАР У СЕДЛУ

Занима ме да ли је живот Џека Лондона заиста сличан животу његовог јунака Мартина Идна из истоименог романа. Молим те да наведеш још нека дела овог књижевника као и основне биографске податке.

Слободанка Николић,
Ариље

После смрти Џека Лондона у рукопису је остала тек започета аутобиографија овог славног писца и пустолова коју је он сам назвао „Морнар у седлу". Јер, Џек Лондон је целог живота истом љубављу волео море и коње, писање и лутање. У младости је био разносач леда, продавац новина, ложач, морнар и фабрички радник, а касније копач злата, ратни дописник у руско-јапанском рату, револуционар и фармер. Бавећи се свим овим занимањима и лутајући северноаме-

ричким континентом Џек је увек писао, најчешће о догађајима које је сам доживео, и природи у којој је уживао или о личностима и животињама које је познавао. Зато у сваком његовом делу има много од његових сопствених доживљаја и пустоловина, осећања и преживљавања. Свако дело Џека Лондона је, на неки начин, и његова аутобиографија, па тако и роман „Мартин Идн". Праву аутобиографију није стигао да напише. Дао јој је само назив — Морнар у седлу. Ирвин Стон, писац романсиране биографије Џека Лондона назвао је књигу о творцу „Мартина Идна" такође „Морнар у седлу". Код нас је ова књига преведена као „Морнар на коњу". Иначе, Џек Лондон је написао око 50 књига приповедака и романа а најпознатија су му дела „Гвоздена пета, Кћи снега, Бели очњак, Зов дивљине и Краљ алкохола. Живео је од 1876. до 1916. године.

ЏИНОВСКИМ СТАБЛОМ ПРОТИВ КОМАРАЦА!

Молим те да у Малој пошти напишеш како и где расте еукалиптус.

Душица Поповић,
Врњачка Бања

Еукалиптус је многобројан род увек зелених дрвенастих биљака (дрвећа и грмова) из породице мрча а пореклом је из Аустралије и Тасманије. У еукалиптусе се убраја око 160, а према неким наводима и око 400 врста. Неке врсте еукалиптуса су вероватно највеће дрвеће на Земљи: поједини примерци досежу висину од преко 150 метара а при дну дебљину и до 30 метара у обиму. Ова чудесна стабла-џинови расту у суптропским шумама влажних обалских подручја. Еукалиптус расте и као ниско дрвеће или грмље по пространим подручјима саване. Грмови овог необичног дрвета нарочито су распрострањени по аустралијским шикарама. За неке дрволике врсте значајно је да расту веома брзо а како су лепог облика често се саде и далеко од своје праве домовине. Тако неке врсте еукалиптуса сусрећемо и на нашем приморју као и дуж целог Средоземља. Једна врста еукалиптуса показала се као изврсно средство за сузбијање маларије и исушивање мочварних крајева где има комараца. Наиме, ова врста еукалиптуса, због обилног упијања воде из земље и брзог испаравања, помаже исушивању влажних терена који су до тада били легло комараца и заразе.

Еукалиптус се вишеструко користи у медицини и хемијској индустрији. Из осушених листова дестилацијом се производи еукалиптусово етерично уље које у медицини служи као антисептик. Ово ароматично уље такође се користи у производњи мириса, индустрији сапуна и сл. Кора еукалиптуса богата је танином и због тога се употребљава при штављењу коже.

ЧИЈИ ЈЕ ГОЛУБ С ПРСТЕНОМ?

Недавно сам ухватио прстенованог голуба с ознакама Лајић Ненад, 11. 8. 73. YU 53. Молим његовог власника и све читаоце Забавника који знају нешто о овом голубу да се јаве на адресу:

Драгослав Дејановић,
Школа за квалификоване раднике
„21 мај"
Тител

ЗАБАВНИЦИ НА ПРОДАЈУ

Имам све примјерке Забавника од броја 1096 до броја 1159. Ако неки читалац жели да купи све Забавнике које имам или само неки примјерак, које продајем упола цијене, нека се јави на адресу:

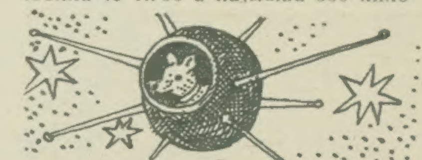
Слободан Вуксановић
Бранкова 11/IV,
71000 Сарајево

ОД МЕДВЕДА ДО ВАСИОНЕ

Желела бих да сазнам нешто више о псу Лајки која је летела космосом као и о врсти паса којој је она припадала.

Гордана Стевановић,
Приштина

Трећег новембра 1957. у совјетском сателиту „Спутњик II" у васиону је узлетело прво живо биће са Земље. Била је то совјетска керуша Лајка, истог имена као и цела врста ових издржљивих ловачких паса. Лајка је у маленом „Спутњику II", тешком само 500 килограма, кружила око Земље 161 дан. Највећа висина коју је досегао други од пионирских совјетских бродова износила је 1.700 а најмања 300 кило-

метара. После преко пет месеци лета око Земље „Спутњик II" се успешно спустио на Земљу, али је Лајка била — мртва. То је прва жртва у човековом освајању космичког пространства.

Лајке су нарочита врста ловачких паса распрострањена у северној шумској зони СССР-а и Скандинавског полуострва. Постоје четири врсте ових паса: руска, западносибирска, источносибирска и руско-финска. Заједничка им је особина покретљивост и издржљивост и јако развијен ловачки инстинкт због чега су изузетно погодни за лов на медведе и остале животиње с крзном. Лајке имају зашиљену главу, уздигнуте троугласте уши и реп савијен према леђима. Боје су им различите а високи су око 40 и дугачки око 50 сантиметара.

WALT DISNEY
МИКИ

МИНИ ШАЉЕ ОВАЈ ЏЕМПЕР! ИСПЛЕЛА ГА ЈЕ СВОЈИМ РУЧИЦАМА!
ОХ!

НА... НАДАМ СЕ ДА НИЈЕ ЗА МЕНЕ!

ЗА ПЛУТОНА ЈЕ!
ХУ!

ЖАО МИ ЈЕ, ПЛУТОНЕ, АЛ' МИНИ ГА ЈЕ **ТЕБИ** УРАДИЛА!
Distributed by King Features Syndicate.

МОРАМО ОТИЋИ ДА ТЕ ВИДИ У ЊЕМУ!

СТВАРНО ЈЕ ШТЕТА ШТО МИНИ ПЛЕТЕ ТАКО УПАДЉИВЕ ЏЕМПЕРЕ!

НЕ ОБРАЋАЈ НА ЊЕГА ПАЖЊУ!
ГРРР!
МИНИ
КЕВ! КЕВ!

ПЛУТОНЕ! ПРЕСТАНИ!
ГРРР!
КЕВ!
ААВ!

СТИДИ СЕ! НОВ ЏЕМПЕР, ПА ВЕЋ САВ У **РИТАМА!**

ВИШЕ ТИ НЕЋУ УРАДИТИ НИЈЕДАН ЏЕМПЕР, ПЛУТОНЕ!

ОДСАД ЋУ ДА ПЛЕТЕМ ЏЕМПЕРЕ САМО **МИКИЈУ!**
1171/32